

PONDĚLÍ, 8. ÚNORA 2010

PŘEDSEDAJÍCÍ: JERZY BUZEK

předseda

(Zasedání bylo zahájeno v 17:05.)

1. Pokračování zasedání

Předseda. – Zasedání Evropského parlamentu, které bylo přerušeno ve čtvrtek 21. ledna 2010, prohlašuji za obnovené.

2. Prohlášení předsedy

Předseda. – S hlubokým zármutkem vám musím oznámit, že paní Pilar Juarez Boalová, zástupkyně vedoucího Zastoupení Evropské komise na Haiti, tragicky zahynula. Paní Pilar Juarez Boalová až do roku 2002 pracovala v Evropském parlamentu. Stala se obětí tragického zemětřesení, kterým bylo Haiti postiženo dne 12. ledna. Celkový počet obětí tohoto zemětřesení pravděpodobně bude až 200 000 osob. Určitě si vzpomenete, že na posledním zasedání před měsícem jsme minutou ticha uctili památku všech, kdo následkem tohoto zemětřesení zemřeli. Tehdy jsme ještě nevěděli, nebylo to s jistotou známo, že mezi nimi byla i osoba tak úzce spojená s Evropským parlamentem a prací Evropské unie – paní Pilar Juarez Boalová.

Včera se na Ukrajině konalo druhé kolo prezidentských voleb. Na oficiální potvrzení výsledků těchto voleb se ještě čeká, ale chtěl bych blahopřát občanům Ukrajiny, že volby proběhly svobodně a transparentně. Zprávy z Ukrajiny hovoří v tomto smyslu. Zatím nemám k dispozici oficiální sdělení, ale prohlášení našich kolegů poslanců z Evropského parlamentu, kteří byli pozorovateli těchto voleb, uvádějí, že i přes jisté množství stížností a některá nepochybná porušení volebních pravidel, bylo konání všech, kdo se podíleli na průběhu voleb, v naprosté většině případů v souladu s předepsaným postupem a splňovalo normy demokratických voleb. To je pro Ukrajinu velmi významným úspěchem. Vzpomeňme si, že před pěti lety byla situace zcela jiná. Dnes Ukrajině přejeme, aby demokraticky a pokojně zvolený prezident jednal ve prospěch země. Chceme také s Ukrajinou navázat co nejlepší vztahy. Navzdory politické nestabilitě uplynulých let je patrné, že demokracie má na Ukrajině pevné základy.

Chtěl bych při této příležitosti apelovat na všechny politické síly na Ukrajině, aby překonaly své neshody a začaly společně pracovat na sociálních a hospodářských reformách, ale také na reformě soudnictví a ústavy, a aby pokračovaly v evropské agendě. Zopakuji to ještě jednou: Evropská unie si velmi přeje mít s Ukrajinou dobré a přátelské vztahy. To se týká jak budoucí vlády, tak i opozice. Doufáme a očekáváme, že Ukrajina na nich s námi bude spolupracovat. Tento úkol a odpovědnost máme společné. Ve středu se bude konat rozprava o povolební situaci na Ukrajině. Vyslechneme zprávy našich kolegů poslanců. Vedoucím volební pozorovatelské mise Evropského parlamentu byl Paweł Kowal. Kolegové nedělní volby pozorovali přímo na místě. Podělí se s námi o informace o jejich průběhu.

Hlasování o schválení nové Evropské komise se bude konat zítra. Bude to jeden z nejvýznamnějších okamžiků v tomto funkčním období Parlamentu. Jménem našich občanů projevíme demokratickým hlasováním svou vůli. Zítřek je proto velmi důležitý den.

Během zítřejšího zasedání budeme rovněž hlasovat o usnesení o nové rámcové dohodě o vztazích mezi Evropským parlamentem a Komisí. Text této dohody máte k dispozici. Jedná se o velmi důležitý právní předpis, který definuje, jak v následujícím funkčním období Parlamentu budou oba orgány spolupracovat.

Ve středu se budeme věnovat další důležité rozpravě týkající se zpracovávání a předávání údajů o finančních transakcích do Spojených států pro účely Programu sledování financování terorismu. Této rozpravě budu sám předsedat. Evropský parlament přikládá mimořádný význam zajištění náležité míry ochrany osobních údajů. Byli jsme zvoleni přímo občany a zodpovídáme se jim, ale na druhé straně chápeme důležitost dohody SWIFT. Při tomto důležitém a odpovědném rozhodování by měli všichni poslanci této sněmovny zmíněné priority vzít v úvahu. Hlasování se bude konat ve čtvrtek. Nebudu se jej moci zúčastnit, protože budu přítomen na zasedání Evropské rady v Bruselu.

Chtěl bych vám oznámit ještě něco.

Pro muže sedícího po mé pravici (*poslanec David Harley*) dnes po pětatřiceti letech strávených v Evropském parlamentu začíná jeho poslední dílčí zasedání.

(*Potlesk*)

Systém pro odchod do důchodu sice řádně funguje, ale opouští-li nás tak odpovědný kolega, který nám v Evropském parlamentu tolik let pomáhal výkonněji pracovat, tak z toho nejsme úplně nadšeni. Loučíte se s námi, pane poslanče Davide Harley.

Přeji vám do příštích let vše nejlepší. Doufám, že mezi nás tu a tam na některé dílčí zasedání přijdete, abyste viděl, jak pracujeme, a někdy v budoucnu nám snad také přispěl svojí radou. Ještě jednou vám velmi děkuji.

(*Potlesk*)

3. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

4. Členství ve výborech: viz zápis

5. Písemná prohlášení, která nejsou brána v potaz: viz zápis

6. Petice: viz zápis

7. Otázky k ústnímu zodpovězení a písemná prohlášení (předložení): viz zápis

8. Texty smluv dodané Radou: viz zápis

9. Následný postup na základě postojů a usnesení Parlamentu: viz zápis

10. Rozhodnutí o určitých dokumentech: viz zápis

11. Předložení dokumentů: viz zápis

12. Plán práce

Předseda. – Byl rozdán konečný návrh pořadu jednání, který vypracovala ve čtvrtek 4. února Konference předsedů v souladu s článkem 137 jednacího řádu. Byly navrženy následující změny:

Pondělí:

Žádné změny.

Úterý:

Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) požádala, aby na pořad jednání bylo doplněno prohlášení Rady a Komise o složité měnové a hospodářské situaci zemí eurozóny. Týká se to členských států, které trpí finančními problémy.

Corien Wortmann-Kool, jménem skupiny PPE. – (NL) Je důležité, aby tato sněmovna vedla rozpravu o nejnovějším vývoji situace v eurozóně a také o opatřeních, která Evropská komise činí vůči těm zemím eurozóny, jež se nacházejí v rizikové zóně.

Zažili jsme, jak velmi vážný byl dopad tohoto vývoje na směnný kurz a jaký neklid také vyvolal na finančních trzích. Proto bychom před čtvrtečním neformálním summitem rádi měli k dispozici prohlášení Rady a Komise nejen o již navrhovaných plánech, ale také o opatřeních, která by bylo možno ještě učinit, aby se důvěra v euro obnovila co nejdříve.

Hannes Swoboda, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedo, chtěl bych tento návrh bezvýhradně podpořit. Je důležité, abychom o této otázce diskutovali a zabývali se zásadními problémy bez stranicky a politicky motivovaných půtek o to, komu má být přičítána vina za tuto krizi.

Mám dvě prosby. Zaprvé, budou-li kolegové poslanci ze Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) souhlasit, měli bychom do názvu zařadit i sociální dopad, aby bylo jasné, že tu jde také o sociální dopad krize v dotyčných zemích.

Zadruhé: Také chceme hovořit s Komisí, ale chceme toto téma probírat s těmi členy Komise, kteří budou za danou problematiku v budoucnosti zodpovídat. Protože nová Komise se dosud neujala úřadu, měli bychom požádat předsedu Komise, aby se této rozpravy zúčastnil sám, nebo aby poslal někoho, kdo bude v nové Komisi zastávat určitý post, například pana Almunia nebo pana Rehna. Bylo by rozumné, aby se této náročné a důležité rozpravy zúčastnil mluvčí, jenž pak v Komisi ponese odpovědnost za stejnou věc.

Předseda. – Shodneme-li se na této žádosti a zařadíme-li ji jako bod na pořad jednání, zástupci Komise se zúčastní. Promluvím o tom s panem Barrosem. Chce se někdo vyslovit proti této žádosti? Nikoho nevidím. Nyní přistoupíme k hlasování. Kdo je pro tento návrh?

Corien Wortmann-Kool, jménem skupiny PPE. – (NL) Chtěla bych důrazně podpořit návrh pana Swobody. Pochopitelně tu jde o veškeré následky, včetně těch sociálních.

(Parlament žádost schválil.)

Středa:

Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) požádala, aby se jako společná rozprava konaly tři rozpravy o zprávě o pokroku Chorvatska, Bývalé jugoslávské republiky Makedonie a Turecka za rok 2009.

Ioannis Kasoulides, jménem skupiny PPE. – Pane předsedo, jsou to tři usnesení přijatá Výborem pro zahraniční věci, která posuzují zprávu Komise o pokroku ve věci rozšíření.

Lze se jimi proto zabývat společně, společně je posoudit a společně je prodiskutovat.

(Parlament žádost schválil.)

Středa:

Skupina Evropa svobody a demokracie požádala, aby byla na pořad jednání doplněna ústní otázka k zodpovězení Komisi o zahraničních vlastních nemovitostech ve Španělsku.

Marta Andreasen, jménem skupiny EFD. – Pane předsedo, jsem si vědoma, že jste minulý týden na Konferenci předsedů měli velmi nabitý program a nezbylo v něm mnoho času na diskusi o zařazení tohoto bodu na pořad jednání. Na lednovém plenárním zasedání však byli členové různých politických skupin – jak jste všichni byli svědky – znepokojeni skutečnostmi zmíněnými v otázce o újmách týkajících se nemovitého vlastnictví cizinců ve Španělsku. Ve středu večer je vhodná příležitost, aby se k tomuto Komise vyjádřila.

Proto vybízím kolegy, aby tento návrh podpořili. Za skupinu EFD bych vás chtěla požádat, aby se konalo jmenovité hlasování. Bude-li většina hlasovat pro tento návrh, chtěla bych navrhnout druhé jmenovité hlasování o tom, že příslušná rozprava bude uzavřena usnesením.

Gerard Batten (EFD). – Pane předsedo, chtěl bych se vyslovit pro návrh paní poslankyně Andreasenové, protože nám o tomto problému píšou mnozí naši voliči a domnívám se, že Parlament by o této věci měl rokovat.

Guy Verhofstadt, jménem skupiny ALDE. – (FR) Pane předsedo, chtěl bych jen poznamenat, že tento problém prostřednictvím Evropského parlamentu předkládá silně protievropská skupina. To je vítaný posun, ale přesto jsem, pane předsedo, proti.

(Potlesk)

(Parlament žádost zamítl.)

Gerard Batten (EFD). – Pane předsedo, dovoluji-li, pronesu jednu velmi stručnou faktickou poznámku. Kolega tamhle na tom místě (*poslanec Guy Verhofstadt*) se o nás vyjádřil jako o „protievropské“ skupině. Nejsme protievropští, jsme proti Evropské unii.

Předseda. – To nebyla faktická poznámka. Nevyjadřujte se prosím k názorovým otázkám, když připravujeme pořad jednání a na takové záležitosti nemáme čas.

Čtvrtek:

Skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice požádala o rozpravu týkající se případů porušování lidských práv, demokracie a zásad právního státu. Skupina navrhuje nahradit rozpravu o Madagaskaru rozpravou o trestu smrti, a to zejména o případu Mumii Abu-Jamala.

Sabine Lösing, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane předsedo, domníváme se, že bod o Madagaskaru v současné době není nijak zvlášť naléhavý. Chtěli bychom proto požádat, aby byl tento čas využit k rozebrání případu pana Mumii Abu-Jamala, afroamerického novináře, jenž byl v roce 1982 na základě nepřímých důkazů soudem shledán vinným z vraždy policisty.

Mumia Abu-Jamal byl odsouzen k trestu smrti a na výkon tohoto trestu čeká již téměř třicet let. Dodnes nebyly uspokojivě vysvětleny průvodní okolnosti této smrti a důkazy nikdy nebyly řádně prošetřeny. Trest smrti je však každopádně jedním z nejjasnějších případů porušení lidských práv, které známe. Ačkoliv v tomto procesu mohl být trest smrti změněn na doživotní vězení, prokuratura na konci ledna tuto možnost zamítla. Život Mumii Abu-Jamala je nyní dosud nejvíce ohrožen. Chtěli bychom, aby se o této záležitosti hovořilo na plenárním zasedání, abychom se mohli usnést, jakými kroky se pokusíme zajistit odložení trestu smrti, aby Mumia Abu-Jamal dostal možnost ve spravedlivém soudním procesu prokázat svoji nevinu.

Véronique De Keyser, jménem skupiny S&D. – (FR) Pane předsedo, nepopírám, že situace Mumii Abu-Jamala je velmi vážná a že daný případ si určitě zaslouží, abychom se jím zabývali. Na Madagaskaru je však naprosto nepřehledná situace. Celá země je vydána napospas přechodné vládě, která byla do funkce dosazena protizákonně a uvádí tuto zemi do chaosu.

Je velmi obtížné říci, která z těchto dvou věcí je naléhavější. Domnívám se, že Madagaskar můžeme zachránit. Pane předsedo, můžete u Spojených států opět intervenovat za provedení odkladu trestu smrti. Nebude to poprvé a bohužel se obávám, že ani naposledy. Za svou skupinu však každopádně odmítám stáhnout usnesení, které jsme připravili ohledně Madagaskaru, na němž rovněž hrozí veškerému obyvatelstvu vážné nebezpečí.

Předseda. – Ve smyslu vašeho návrhu provedu důkladný rozbor zmíněného problému a učiním v této věci prohlášení.

(Parlament žádost zamítl.)

(Plán práce byl přijat.)⁽¹⁾

13. Jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám

Předseda. – Dalším bodem jsou jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Rumunská vláda se zabývá možností zavést daň z rychlého občerstvení v naději, že se tak trvale sníží počet občanů, především dětí a mládeže, kteří dávají přednost tomuto způsobu stravování, jenž má ze střednědobého a dlouhodobého hlediska velmi škodlivé účinky na lidský organismus.

Daně se mohou v době krize jevit jako složité řešení, ale bude-li takové opatření vhodně realizováno, nemusí jeho účinek být pouze fiskální, ale také výchovný. Umožní stále většímu počtu lidí, aby si uvědomili, že péče o zdraví začíná výživou. Prostředky plynoucí z těchto daní by měly být použity výhradně na programy zaměřené na informování veřejnosti o přísadách a látkách, které jim mohou zdravotně uškodit.

Choroby, jejichž příčinou je obezita, vykazují tendenci stávat se pro systémy zdravotní péče členských států stále větší zátěží. Souvislost mezi obezitou a rychlým občerstvením je spolehlivě prokázána. Podpora zdravého stravování by se měla stát v Evropské unii klíčovou politikou a tato věc se nesmí odkládat. Evropský program opírající se o iniciativy navržené několika členskými státy by byl vítaný a velmi prospěšný. Mohl by napomoci tomu, aby bylo v Evropské unii běžnější se zdravě stravovat.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Pane předsedo, chtěl bych hovořit o zabezpečení dodávek surovin, které jsou v Evropské unii nezbytné pro zemědělskou výrobu, obchod, ale také výrobce krmiv a potravin. Pro evropský dodavatelský řetězec představuje jeden z klíčových problémů a hrozeb skutečnost, že není pevně stanoven určitý přijatelný výskyt velmi nízkého podílu různých geneticky modifikovaných organismů, které

⁽¹⁾ Další změny plánu práce: viz zápis

dosud nebyly v Evropské unii schváleny. Podle nejnovějších studií bude na světě do roku 2015 vyšlechtěno na 120 nových druhů GMO. Absence řešení povede k růstu cen krmiv a potravin, což se pak může stát příčinou toho, že se mnozí evropští zemědělci neudrží na trhu. Nejnovějším dokladem této skutečnosti je situace z července loňského roku, kdy se v dodávkách sóji vyskytlo stopové množství geneticky modifikovaných odrůd. To mělo na celý zásobovací řetězec s potravinami a krmivy velmi závažný dopad, protože Evropa své potřeby není schopna uspokojit vlastní produkcí a musí dovážet ročně 14 milionů tun sojových bobů.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Chtěl bych požádat pana předsedu nebo předsednictví Parlamentu, aby Evropské komisi tlumočili, že během svého působení jsem za těch více než šest měsíců položil dvě otázky k písemnému zodpovězení. V prvním případě jsem odpověď obdržel po dlouhém čekání. Druhá otázka, kterou jsem položil 30. listopadu, mi dosud nebyla zodpovězena. Domnívám se, že by bylo důležité, aby spolu orgány EU náležitě komunikovaly a vedly dialog. Vzápětí to prosím Komisi, abych měl jistotu, že budu moci pracovat bez překážek a dostanu požadované odpovědi.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Pane předsedo, pane Komisaři, pro Evropskou unii je velmi dobré, že ji v osobě Cathy Ashtonové konečně zastupuje konkrétní tvář, tak říkajíc konkrétní ministryně zahraničních věcí. O Číně, jejíž globální význam zde není nutno zdůrazňovat, se však během svého slyšení zmínila jen jednou větou. Bylo s podivem, že se neozval žádný z poslanců Parlamentu, kteří by se mohli na Čínu zeptat, a to i přesto, že nedávno na klimatickém summitu v Kodani, na němž se Čína a USA dohodli za našimi zády, EU dostala políček do tváře. Neméně překvapující je skutečnost, že Evropská rada nikdy za celou dobu své existence nejednala o vztahu mezi EU a Čínou. Žádám proto předsedu, aby vyzval Radu, aby zařadila na svůj pořad jednání strategický vztah mezi EU a Čínou. Parlament by se měl zároveň v budoucnosti úměrně významu Číny touto otázkou zabývat.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Hlavní prioritou budoucí Evropské komise musí být snížení ekonomických rozdílů mezi členskými státy prostřednictvím navázání úzké spolupráce na úrovni fiskální a měnové politiky.

Tato ochota ke spolupráci byla patrná již od propuknutí hospodářské krize a je naprosto nezbytné, aby trvala i nadále. Co se týče koordinace na fiskální rovině, musí se současně vzít v úvahu skutečnost, že Evropskou unii tvoří země, jejichž ekonomiky mají rozdílnou strukturu. Ekonomiky v některých členských státech se totiž vyznačují většími cyklickými pohyby, vyžadují větší míru veřejných investic a mají vyšší růstový potenciál než vyspělé ekonomiky Evropské unie.

Pakt růstu a stability a současný postup pro přistoupení k eurozóně by proto měly obsahovat doložky flexibility, které umožní vyhodnotit veřejné výdaje za celou dobu trvání hospodářského cyklu, aby mohly členské státy v případě nutnosti přistoupit k investicím. Tím by se mělo zajistit, že vývoj v jednotlivých členských státech bude probíhat v souladu s fází, v níž se nachází jejich ekonomika.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Pane předsedo, v posledních dnech jsme byli svědky nebývalého koordinovaného útoku na ekonomiku členských států zemí eurozóny. Ziskové rozpětí vládních dluhopisů některých zemí, například Řecka, Portugalska a Španělska, přesáhlo únosnou míru.

Tyto země nepochybně slouží jako nástroj k ohrožení eurozóny obecně, ale zejména eura. Stejných mechanismů, jež způsobily vznik globální krize důvěry, nyní spekulanti bezostyšně využívají na úkor zemí, které čelí závažným finančním problémům.

Z toho důvodu Evropa nemůže celou záležitost zúžit na vyhodnocení opatření přijatých ke snižování schodku. Skutečná otázka musí znít takto: Hodláme na evropské úrovni přijmout opatření solidarity, kterými ochráníme eurozónu a euro, a rozhodneme se případně přijmout politiky, jež budou sloužit nejen měnové, ale také hospodářské soudržnosti?

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Pane předsedo, od počátku tohoto roku stanovuje směrnice o obsahu síry limit 0,1 % síry u paliv používaných plavidly kotvícími v přístavech a plavidly vnitrozemské plavby. Z ekologického hlediska se jedná o prospěšné opatření. Je důležité, aby se konkrétně také lodní doprava stala šetrnější k životnímu prostředí.

V současnosti většina námořních lodí pro osobní a nákladní dopravu používá těžký topný olej. V Baltském moři kvůli ochraně životního prostředí již po mnoho let používáme těžký topný olej s nízkým obsahem síry, a to 0,5 %. Nízký obsah síry na otevřeném moři se z hlediska životního prostředí nepovažuje za důležitý,

protože hlavním cílem bylo snížit znečištění zastavěných oblastí. Domnívám se proto, že EU by měla k této problematice změnit přístup – totiž doporučovat používání topného oleje s nízkým obsahem síry.

Problém, se kterým se musíme vypořádat, spočívá v tom, že úmluva Marpol přijatá organizací IMO doporučuje pro všechna plavidla v Baltském moři s účinností od roku 2015 limit 0,1 % – což by ovšem mohlo mít pro Baltské moře zničující následky. Chtěl bych proto poslance na toto upozornit a vybídnout je, aby ne...

(Předseda řečníka přerušil.)

Chris Davies (ALDE). – Pane předsedo, kolegové poslanci z tohoto Parlamentu svým přátelům občas velmi komplikují život. Předsednictvo doporučilo výdaj na zaměstnání dalších 150 lidí v Parlamentu a politických skupinách, aby se dostalo požadavkům Lisabonské smlouvy – což představuje v době, v níž je tolik našich občanů vystaveno omezování veřejných služeb a zvyšování daní, výrazný nárůst výdajů.

Problematice přijímání právních předpisů postupem spolurozhodování jsem se věnoval přes deset let. Nemyslím si, že potřebujeme tolik zaměstnanců: jsem přesvědčen, že bez navýšení našeho rozpočtu můžeme přesunout a efektivněji využít naše zaměstnance.

Všichni z nás, kdo řídí zastupitelstvo – nebo dokonce vládu – ví, že úměrně našim prostředkům se občas musíme uskromnit. Neměli bychom dělat to, z čeho se nemůžeme zodpovídat. Měli bychom si pokaždé položit kontrolní otázku: Můžeme veřejně předstoupit před občany a vysvětlit jim své kroky? Domnívám se, že v tomto případě bychom to udělat nemohli.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – *(PL)* Pane předsedo, základem energetické bezpečnosti Evropské unie je diverzifikace dodávek plynu. Z dlouhodobého hlediska naruší závislost na dodávkách z jednoho směru rovnováhu nejen po stránce energetické bezpečnosti, ale také po stránce ekonomické. Nikdo v Evropě tomu nerozumí lépe než postkomunistické země, na které má dosud vliv, a to obrovský vliv, Rusko. Severní plynovod udělá definitivní tečku za možností diverzifikace a omezí možnosti rozvoje baltských přístavů, a zejména nového diverzifikovaného zdroje dodávek plynu do Evropy, plynového terminálu v přístavu Świnoujście. Stavba plynovodu má navíc nepříznivý dopad i z ekologického hlediska. Loňská zpráva jednoznačně dokládá, že severní plynovod bude mít negativní dopad. Žádám proto Komisi, aby tuto záležitost znovu prošetřila.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – *(FR)* Pane předsedo, zajímalo by mě, jaká opatření Evropská unie zavede, aby zajistila, že všechny členské státy budou respektovat právo na azyl a dodržovat lidská práva lidí, kteří sem směřují z jižního pobřeží Středozemního moře.

Mnozí se sem vydávají na chatrných plavidlech. Přestože několik tisíc Afričanů utone, nikdo neprotestuje. Věnují vůbec Rada a Komise náležitou pozornost těmto problémům, které spadají do oblasti lidských práv i humanitární pomoci?

Prohlášení pana ministra Moratinose ohledně posílení bezpečnostního přístupu a dodatečné prostředky přidělené agentuře Frontex na základě nedávného rozhodnutí Rady mě v tomto směru nechávají na pochybách.

Dámy a pánové, je zapotřebí, abychom jednali a uvedli naše činy do souladu s našimi hodnotami. Je to naléhavé, protože v sázce jsou životy.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – *(GA)* Pane předsedo, v posledních několika týdnech probíhala jednání, která jsou součástí nejnovější fáze mírového procesu v Severním Irsku. Těchto rozhovorů se zúčastnily britské a irské politické strany a vlády. Byly u nich přítomny především proto, aby zajistily přenesení kontrolních pravomocí z parlamentu v londýnském Westminsteru na Shromáždění v Belfastu. Jednalo se také o dalších důležitých otázkách.

Jsem ráda, že tyto rozhovory byly zakončeny dohodou zúčastněných stran a jsem přesvědčena, že také Evropský parlament uvítá tento pokrok. Doufám, že se nyní budeme moci zabývat dalšími závazky, které dosud nebyly vyřešeny nebo splněny. Přiblížíme se tak stabilním politickým institucím, které budou fungovat na základě rovnosti, rozdělení pravomocí a budou se vzájemně respektovat.

Paul Nuttall (EFD). – Pane předsedo, požádal jsem o tento jednominutový projev, abych upozornil na to, jak strašný dopad má na mé voliče v severozápadní Anglii čtrnáctidenní perioda svozu odpadu.

Vezměme si například mé rodné město Bootle, v němž mnohé rodiny žijí v řadových domcích bez předzahrádek jen s malým prostorem před domem. Je nesmyslné je nutit, aby dávaly odpadky před dveře vždy až za čtrnáct dní.

To pochopitelně vedlo k hromadění smetí, protože není k dispozici žádný odkládací prostor. Nastane-li horké léto, bezpochyby se bude nadměrně množit hmyz, což zase představuje ohrožení veřejného zdraví.

Proč to zde v Parlamentu vyprávím? Jednoduše proto, že čtrnáctidenní svoz odpadu je přímým důsledkem směrnice EU o skládkách, kterou v této sněmovně podpořila britská Labouristická strana a Konzervativní strana. Pokud jde o mne, doufám, že britští voliči na to nezapomenou, až letos za určitý čas půjdou ve všeobecných volbách k urnám.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pane předsedo, za dva dny se budeme zabývat problematikou detektorů pro fyzickou kontrolu. V rámci této rozpravy se zaměříme na souhrnnou otázku bezpečnosti na letištích, tj. na náš přístup k bezpečnosti na letištích Evropské unie. Evropská unie byla známa tím, že čas od času přijímá ukvapené právní předpisy opírající se buď o domnělé, nebo někdy skutečné hrozby terorismu. Tím se bezpečnost na letištích nezvýšila. Výsledkem bylo vytváření stále náročnějších a stále absurdnějších opatření.

Podíváte-li se například na situaci na nádražích, zjistíte, že se v zásadě podobá dění na letištích. Nádraží obecně nepoužívají bezpečnostní opatření, alespoň co se týče vnitroeurovské a vnitrostátní dopravy. Vnucuje se tedy otázka, zda naše starosti o bezpečnost na letištích nejsou přehnané. Přebujelá byrokracie a nekonečný proud bezpečnostních opatření nepřispějí k vyšší bezpečnosti, ale budou jen obtěžovat pasažéry letecké dopravy.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Pane předsedo, zmínil jste tu, že budeme hlasovat o jmenování nové Evropské komise. Jedná se, jak jste prohlásil, o velmi důležitý okamžik, o okamžik spojený s mnoha nadějemi, a to nejen poslanců Evropského parlamentu a členů evropských vlád, ale hlavně občanů Evropské unie. V této souvislosti má zvlášť důležitý význam vytvoření společné zahraniční politiky Evropské unie, a proto poslání, které leží před baronkou Ashtonovou, je o to mimořádnější.

Objevily se dva nové úkoly. Ten první, o kterém jste se také zmínil, pane předsedo, se týká Ukrajiny. Ať již budou výsledky tamních voleb jakékoliv, musíme vůči Ukrajině zformulovat a důsledně uskutečňovat novou politiku, politiku Evropské unie, kterou bychom této zemi umožnili stát se v budoucnosti členským státem Evropské unie. Druhý úkol se však týká Běloruska. Chtěl bych oznámit, že jen před několika hodinami v Bělorusku bohužel zase došlo k dalšímu případu porušení lidských práv. Běloruská policie obsadila Polský dům ve městě Ivjanec, aby zamezila činnosti Svazu Poláků v Bělorusku.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Pane předsedo, loni v prosinci Evropská unie a Marocké království uzavřeli dohodu o liberalizaci obchodu se zemědělskými produkty. Bohužel jediné informace, které o obsahu této smlouvy máme k dispozici, jsme získali z médií.

Tyto informace nasvědčují o zvýšení kvóty na dovoz rajčat do Evropské unie. Proti tomu se kategoricky ohrazujeme, protože Marocké království opakovaně nedostálo svým závazkům vůči Evropské unii. Evropská komise odmítá tuto situaci vzít na vědomí, i když na ni upozornil sám OLAF.

Nemůžeme dovolit Komisi, aby nadále dělala, že nevidí, a přehlížela potřeby pěstitelů z Kanárských ostrovů, Andalusie, Murcie a provincie Alicante. Proto důrazně naléháme na to, aby byly ctěny dohody a věnovalo se více pozornosti kontrole zdraví rostlin. Kromě toho by měl být časový plán marockých vývozu pružnější, aby tyto vývozy umožnil rozdělit do celého roku.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Pane předsedo, chtěl bych při této příležitosti podat nelichotivou zprávu o aktuálním dění v Portugalsku, kde vyšlo najevo, že média odhalila plán vlády na kontrolu novin, televizních kanálů a rozhlasových stanic, jenž ohrožuje svobodu projevu. Tento týden byl na výzvu ministerského předsedy – nebo podle všeho na jeho výzvu – rovněž zcenzurován novinový sloupek velmi známého novináře Mária Crespa.

Ministerský předseda José Sócrates v souvislosti s tím musí podat portugalským novinám *O País* zásadní vysvětlení a musí jasně vyložit, že v Portugalsku nekontroluje, nijak neomezuje ani necenzuruje svobodu projevu.

Jedná-li takto, Portugalsko již není státem řídicím se zásadami právního státu, nýbrž státem, v němž zákony platí jen na papíře, v němž se ministerský předseda schovává za formality, postupy a byrokracii a nechce podat věcná vysvětlení.

Chceme, aby Portugalsko bylo státem, který se řídí hmotným právem!

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Pane předsedo, dne 27. ledna ve dvě hodiny ráno poničil výbuch plynu historické centrum města Liège. Byla jsem přímo na místě s kolegy z městské rady a přežili jsme jen zázrakem. Výbuch však připravil o život čtrnáct osob. Desítky lidí byly zraněny a pět set osob přišlo o střechu nad hlavou.

Chtěla bych zde vyjádřit úctu nejen obětem a jejich rodinám, ale také hasičům a všem záchranářům. V této souvislosti bych vás chtěla upozornit, že v Evropské unii neexistuje žádný samostatný právní předpis o požárnících a že v mé zemi stejně jako v ostatních není zaměstnání požárníka dosud pokládáno za rizikovou profesi. Žádám proto o evropský právní předpis o požárnících, protože v mnoha situacích musí poskytovat přeshraniční pomoc.

Předseda. – Velmi vám děkuji za vaše prohlášení a za to, že jste nás upozornila na tragédii, která se stala velmi blízko nás, v Belgii. Jde o opravdu tragický případ. Velmi vám děkuji. Chtěli bychom vyjádřit hlubokou účast všem, kdo byli v důsledku této tragédie poškozeni a také jejich rodinám.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, účelem mého projevu je upozornit na vážnost procesu deindustrializace, kterým je postižena řada sicilských průmyslových center, především centrum automobilového průmyslu Termini Imerese vlastněné skupinou FIAT a centrum petrochemického průmyslu Gela, jež patří skupině ENI. Na Termini Imerese má negativní účinky konkurence živěná v některých zemích EU systémem nízkých mezd, na centrum Gela má zase negativní dopad asijská konkurence.

Vzhledem k závažnému rozsahu deindustrializace, která je běžným jevem v mnoha oblastech Unie, bych si dovolil konstatovat, že je vhodná doba přehodnotit politiku nezasahování, které se Evropská komise dosud držela, a začít zavádět řadu důležitých strategických opatření na podporu evropského průmyslu. S touto výzvou se obracím hlavně na Evropskou komisi a komisaře pro průmysl a podnikání, pana Tajaniho.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Minulý týden ve čtvrtek parlament Bývalé jugoslávské republiky Makedonie (Makedonie) přijal prohlášení, jímž podpořil usnesení Evropské parlamentu o Srebrenici, které bylo přijato převážnou většinou hlasů před rokem.

Ve zmíněném usnesení vzdal Parlament čest nejen obětem genocidy ve Srebrenici, nýbrž veškerým obětem všech válek posledního desetiletí dvacátého století, ať pocházely z jakékoliv strany. Parlament ve Skopji je třetím parlamentem na západním Balkáně, jenž ratifikoval a přijal toto usnesení. Pro bylo sedmdesát hlasů, proti jen jediný. Shoda takové většiny si zaslouží rovněž úctu a uznání této sněmovny.

Ačkoliv Makedonie do této tragické události nebyla vůbec zapletena, její nepřeslechnutelná odpověď je skutkem solidarity a civilizovaným gestem hodným úcty a obdivu. Rozhodnutí makedonského parlamentu je vyjádřením úcty vůči všem obětem a znamením, že všichni společně neseme odpovědnost za vytváření lepší a šťastnější budoucnosti všech západobalkánských zemí. Je to krok vstříc budoucnosti, ruka na usmířenou podanou všem sousedním státům a příklad pro všechny ostatní země v tomto regionu.

Jakožto přímý účastník přípravy návrhu tohoto usnesení chci blahopřát poslancům makedonského parlamentu, že projevili politickou odvahu a přispěli ke smíření v tomto regionu.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Pane předsedo, chtěl bych upozornit, že v tomto období hospodářské krize některé země zažívají hospodářský pokles, ale vzhledem k tomu, že krize zasahuje ženy hůře než muže, potřebují jiné státy, například Řecko, vyřešit určité problémy týkající se otázek rovnosti žen a mužů.

V posledních letech se v Evropě vyvinulo značné úsilí a byly vydány právní předpisy, které v této oblasti přinášejí určité možnosti a nabízejí konkrétní nástroje, ale směrnice Společenství o rovném zacházení pro muže a ženy nejsou prováděny ve vnitrostátním právu.

Vzhledem k tomu, že i navzdory tomuto úsilí musíme stále překonávat nepoměr mezi muži a ženami, protože ženy vydělávají o 17 % méně než muži a jsou na pracovním trhu vystaveny určitým formám diskriminace, chtěl bych zdůraznit, že jakékoliv nařízení nebo změna týkající se pojištění nebo pracovních otázek musí doprovázet nová sociální infrastruktura.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Pane předsedo, děkuji vám, že jste mi dal možnost promluvit, protože bych rád hovořil o důležité věci týkající se nákladů klimatické politiky.

Evropská unie klimatickou politiku plánuje důsledně. Velmi důležitá je však skutečnost, že tato politika má obrovský dopad na hospodářství členských států. Vezmou-li se v úvahu strukturální rozdíly ekonomik

různých členských států, je stále jasnější, že náklady za realizaci této strategie, které ponesou jednotlivé členské státy, se budou velmi lišit. Zároveň je pravdou, že nové členské státy své závazky na snížení emisí skleníkových plynů stanovené Kjótským protokolem splnily s velkou rezervou. V případě Polska bylo toto snížení místo požadovaných 6 % téměř 30 %, ale v případě „staré patnáctky“ dosáhlo sotva 1 %, přičemž tyto státy se zavázaly snížit emise o 6 %. Vzhledem k tomu Komise musí ve všem, co podniká, vzít v úvahu rozdílnou míru nákladů na přizpůsobení hospodářství v jednotlivých členských státech – jedná se o náklady, které jednotlivé členské státy dosud vynaložily na snížení emisí skleníkových plynů podle Kjótského protokolu – a musí také přestat se změnami, které by mohly narušit rovnováhu mezi členskými státy.

(Předsedající řečníka přerušil.)

Joe Higgins (GUE/NGL). – (GA) Pane předsedo, irská vláda nyní musí uvalit 21 % daň z přidané hodnoty na veřejné služby poskytované místními orgány, například na svoz odpadků a recyklaci. Evropská unie nutí irskou vládu zavést tyto nové daně. To ještě více zatíží obyčejné pracující a chudé lidi, kteří již nyní těžce doplácí na kapitalistickou krizi v Irsku. Vláda také plánuje zavést nové vodné pro vlastníky domů, které by ročně mohlo činit 500 a 1000 eur. To by znamenalo další újmu životnímu standardu pracujících. Kromě toho se chystá veřejný vodovodní systém v budoucnu zprivatizovat. Tímto varuji irskou vládu a Evropskou komisi, jež jsou zastánci zdaňování a privatizace, že tyto kroky nebudou přijaty a narazí na silný bojkot a lokální odpor. Jedná se o další ekonomickou zátěž, se kterou se irští pracující nesmíří.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Pane předsedo, zítra budeme hlasovat o nové Evropské komisi a staneme se Spojenými státy evropskými. Po dokončení tohoto postupu bude zapotřebí, abychom se v rámci této nové formy správy zabývali otázkou společné zahraniční politiky, otázkou společné hospodářské politiky, otázkou užších vazeb mezi členy Unie, solidarity a plánování budoucnosti Evropy. Budoucnosti, ke které budeme muset přistupovat velmi opatrně, jak co se týče rozšíření Evropy o další země, tak zejména co se týče přistěhovalectví, které představuje z hlediska budoucnosti Evropy veliký problém. Tento problém by se měl řešit, domnívám se, nejen na úrovni vlád jednotlivých členských států, ale také v rámci společné politiky Evropské unie.

Proto bych chtěl vyzvat Komisi a Parlament, aby této otázce věnovali zvláštní pozornost.

Louis Bontes (NI). – (NL) Pane předsedo, tak jako vy jsem před několika týdny navštívil Osvětim. Seznámili jsme se na vlastní oči s hrůzami, jež se tam udály. Dokážete si představit, jak jsem byl o několik dní později šokován odpornými výroky na oficiálním zpravodajském kanálu palestinské samosprávy, které demonizovaly Židy.

Stručně cituji: „Židé jsou nepřáteli Alláha a lidstva. Prorok říká: „Zabijte Židy.“ Tyto výroky jsou naprosto odporné a podle mého názoru je nemůžeme nechat bez odezvy. Orgán, jehož takzvaný veřejný televizní kanál citací „Proroka“ podněcuje k vraždění Židů, by již neměl dostat ani haléř – ani jediný haléř – z rozvojových fondů. Evropský parlament by se měl zasadit za zastavení přísunu prostředků z fondů a měl by vyjádřit svoji nelibost nad takovými praktikami.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Pane předsedo, Zelená kniha o reformě společné rybářské politiky, k níž byla zpravodajkou moje kolegyně z Azorských ostrovů, paní poslankyně Patrão Neves, skýtá jedinečnou příležitost k rozpravě o odvětví, jež má mít podstatný význam pro stabilizaci lokálního rozvoje nejdlehlších regionů.

Madeira sleduje probíhající diskuse s obzvláštním zájmem a domnívá se, že je zásadní nutností navrhnout rozdílný přístup k loďstvům pro drobný rybolov a loďstvům pro průmyslový rybolov, pro něž by měly platit jiné režimy. Velmi důležitý význam má podpora zásady pozitivní diskriminace, která přístup do teritoriálních vod výlučné hospodářské oblasti vyhradí pouze místním lodím pro drobný rybolov.

Pro Madeiru je zcela zásadní prioritou podpora modernizace loďstva a přijetí stylu hospodaření, jež dlouhodobě zajistí zachování široké škály druhů. Pouze takto se dokážeme vyhnout situacím, které neumožňují udržet hospodářskou, ekologickou a sociální rovnováhu.

Poslední bod: Budeme usilovat o trvalou a moderní podporu rybářství v nejdlehlších regionech.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Evropa je plná menšin a jejich významnou část tvoří národnostní menšiny. Původní menšiny představují celkově jen 8 % našeho obyvatelstva, ale musíme počítat také s menšinami přistěhovalců, které tvoří dalších 6,5 %.

Před posledními dvěma vlnami rozšíření musely kandidátské země prokázat, že splňují kritéria týkající se práv menšin. Na rozdíl od toho politiky a vztahy vůči menšinám v zemích, které členství v Evropské unii získaly do té doby, nebyly nijak kontrolovány. Takový stav byl rozporný.

V poslední době se slovinské národnostní menšiny v Itálii, Rakousku a Maďarsku ocitly pod velkým tlakem kvůli snížení finančních prostředků na svoji činnost. Vyzývám proto evropské politiky, aby na evropské úrovni začali problematiku menšin vážně řešit. Nová Lisabonská smlouva poskytuje pro takové kroky právní základ. Vyzývám rovněž Komisi, aby připravila a předložila nám plán, jak hodlá provádět ustanovení Lisabonské smlouvy na ochranu menšin.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Slovensku hrozí stavba obrovského kasina se zavádějícím názvem Metropolis. Jelikož Slovensko, Maďarsko a Rakousko odmítly vydat potřebná povolení, obracejí se nyní zájmové skupiny na Slovensko, aby zde prosadily svůj podnikatelský záměr. Bratislavský parlament k tomu vyjádřil negativní stanovisko, ale rozhodnutí zatím není konečné a projekt hazardních her pokračuje.

Investor se nyní uchyluje k eufemismu a tento projekt prezentuje jako multifunkční centrum. Mluví o hřištích, akvaparku a konferenčním centru, o obrovském kasinu mlčí.

Jaké překážky může EU použít k tomu, aby zabránila provozování hazardních her v členských státech? Jak EU chrání ty nejzranitelnější skupiny? Není žádným tajemstvím, že hazardní hry jsou spojeny s kriminalitou, organizovaným zločinem, prostitucí a různými dalšími souvisejícími jevy. Vyzývám kolegy poslance a také národní sdružení, aby se připojili k protestu slovenských občanů, podepsali písemné prohlášení, a tak podpořili náš protest.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Název Roşia Montană musí evropským institucím i občanům znít stále povědoměji. Jedná se o oblast v Rumunsku, v níž se nachází historické památky, o které se zajímala organizace UNESCO, ale nyní jim hrozí různý stupeň zničení. Provádění těžby pomocí kyanidu, která může vážně narušit ráz a cenné prvky tohoto místa, je opět skutečnou hrozbou na obzoru.

V posledních týdnech rumunská vláda povolila zahájení této těžby a dala tím na vědomí, že poškození této oblasti lze považovat za přijatelné. Naléhavě žádám Evropský parlament a Evropskou komisi, aby zvážila možnost zásahu v této věci na fórech představitelů EU a zastavila tak zmíněný záměr, který nepochybně bude ekologickou i lidskou katastrofou.

Derek Vaughan (S&D). – Pane předsedo, chci hovořit o energetické politice. Jak již řekl některý řečník přede mnou, zajištění budoucích dodávek energie je velmi důležitou otázkou pro nás pro všechny. Abychom tento problém vyřešili, musíme se zaměřit na celou škálu technologií, nikoli pouze na jedinou, nikoli pouze na plyn. Obnovitelná energie bude pochopitelně muset hrát náležitou roli: ať již půjde o vítr, biomasu nebo energii přílivu. Příslušné místo musí mít také jádro a technologie CCS.

Vítám proto nejnovější iniciativy vlády Spojeného království. Nedávno předložila řadu projektů zaměřených na nové technologie pro obnovitelné zdroje, ale také na jádro a CCS. Jsem přesvědčen, že tyto politiky v budoucnosti zajistí Spojenému království dodávky energie a zbytek Evropy se jimi podle mne může inspirovat. Samozřejmě si nemyslím, že můžeme všechno vsadit na jedinou kartu: musíme mít širokou řadu technologií. Naléhavě bych kolegům poslancům doporučoval, abychom se tím v budoucnosti zabývali.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, po propuknutí globální finanční krize předložila Komise opatření – příslušný návrh budeme dnes projednávat – k posílení boje proti daňovým únikům. Toto opatření prostřednictvím výměny informací o aktivech umožňuje zvýšit transparentnost daňových systémů všech evropských států.

Jedná se o dobré opatření, ale je rovněž třeba připomenout, že před několika měsíci schválila většina italského parlamentu daňový štít, který skrývá totožnost pachatelů daňových úniků a okrádá evropské občany o výnos z DPH.

Přestože celý svět bojuje s nezákonnými zlořády, v některých členských státech se vyskytují právní předpisy, které poškozují čest poctivých občanů. Z tohoto důvodu jsme spolu s dalšími kolegy poslanci ze strany Itálie hodnot a z Demokratické strany předložili Komisi stížnost.

Bylo nám řečeno, že úřady jednají na základě našich připomínek. Vyzývám proto Komisi, aby byla odvážná, aby přijala svoji odpovědnost a prohlásila daňový štít za nezákonný, a tím umožnila zdanění tohoto kapitálu.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Pane předsedo, chtěl bych se vrátit k tématu, které tu již bylo zmíněno, ale chtěl bych posílit jeho závažnost. Zatímco zde mluvíme, v běloruském městečku Ivjanec probíhá nezákonná prohlídka Polského domu, jednoho z center Svazu Poláků v Bělorusku. Jde o další represivní zásah vůči polské menšině v Bělorusku. Víím, pane předsedo, že jste již osobně intervenoval v případě velmi vysoké pokuty uložené Angelice Borysové, a chtěl bych vám za tuto přímluvu poděkovat, protože pomáhat této organizaci je naší skutečnou povinností. Zároveň bych se chtěl na vás, pane předsedo, ale také na Radu a Komisi obrátit s naléhavou žádostí, abyste učinili co nejdříve prohlášení a intervenovali proti porušování lidských práv v Bělorusku, proti porušování práv Poláků, o kterém však hovořím zejména v kontextu porušování občanských práv, lidských práv, což jsou problémy, které by měly být pro Evropský parlament důležité.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Pane předsedo, v několika posledních týdnech jsme byli svědky zesílení záluďné ideologické kampaně ohledně opatření, která mají členské státy přijmout, aby udržely v rovnováze veřejné finance. Není jen pouhou náhodou, že mnozí z těch, kteří v této kampani hráli hlavní roli, jsou zároveň zodpovědní za současnou hospodářskou a sociální krizi. Tak jako již v minulosti, tak i dnes opět podporují nejnovější útoky na mzdy, sociální práva a práva zaměstnanců a sociální funkce státu.

Desetitisíce portugalských pracujících na protest proti těmto útokům vyšly do ulic a požadovaly zvýšení mezd, jež by obnovilo kupní sílu oslabenou za posledních deset let, a slušné podmínky pro odchod do důchodu.

Rovnovážný stav veřejných financí by měl být přizpůsoben hospodářskému růstu a zároveň je nutno udělat přítrž závažným nespravedlnostem v rozdělování bohatství, které stojí u kořenů této krize. Vzrůstající elán zápasu pracujících je nadějným znamením a nejhmatatelnějším důvodem pro víru v lepší budoucnost.

Godfrey Bloom (EFD). – Pane předsedo, před několika týdny můj vážený přítel a kolega z Yorkshiru, pan poslanec Edward McMillan-Scott, přivedl sem do Parlamentu předsedu Mezinárodního panelu o změně klimatu (IPCC) a na obědě o něm mluvil jako o legendě a velkém guru klimatologie. Musím přiznat, že mi sice opravdu připomínal guru, ale vyšlo najevo, že se jedná o železničního inženýra, jenž píše lechtivé knihy. Nemám nic proti železničním inženýrům. Pár mých nejlepších přátel vykonává toto povolání a určitě čtou lechtivé knihy, v tom nevidím žádný problém. Tato skutečnost by však mohla do jisté míry vysvětlovat, proč IPCC za posledních několik let vyrukovala s tolika absurdními hloupostmi.

Nebylo by dobré, kdyby Komise dejme tomu napsala do IPCC a navrhla jim, aby si vybrali nového předsedu, možná trochu odborně způsobilějšího?

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Paní Anna Záborská před několika minutami hovořila o obrovských investicích. V Maďarsku se také jednalo o zahraniční investice do center hazardních her a protestoval proti nim György Budaházy, známý vůdce neparlamentní opozice, spolu s dalšími dvanácti členy tzv. opoziční skupiny Hunnia. Zmínění lidé již téměř rok čekají ve vyšetřovací vazbě. Není jim umožněno seznámit se s tím, jaké důkazy proti nim svědčí. Navíc v důsledku různých klíčků v maďarských předpisech a v rozporu s právem „habeas corpus“ se soudce, jenž prodlužuje vyšetřovací vazbu, usvědčujícími důkazy proti nim důkladněji nezabývá. Považuji za skandální, že v Evropské unii může k něčemu takovému dojít, a již po bůhvíkolikáté proti tomu opět protestuji.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Pane předsedo, chtěla bych se zmínit o věci, kterou považuji z politického hlediska za velmi důležitou. Týká se parlamentů členských států a jejich spolupráce s Evropským parlamentem v rámci současného evropského úsilí o dosažení hospodářského zotavení a finanční stability.

Jak krize důvěry postupně odeznívá, všichni hovoří o potřebě zpevnění eura, o soudržnosti v eurozóně, o ekonomických nerovnostech v rámci Evropské unie a o mechanismech solidarity, jež je třeba vytvořit.

Domnívám se, že dialog mezi Evropským parlamentem a parlamenty členských států vedený v tomto rámci dá vyniknout našemu společnému cíli, naší společné odpovědnosti a solidaritě, kterou musíme na evropské i vnitrostátní úrovni projevit, abychom dospěli ke správným rozhodnutím a uplatnili opravdu vhodné politiky, politiky, které často sledují dlouhodobé hledisko, jež není vždy snadné pochopit, zvláště pro naše kolegy ve vnitrostátních parlamentech, kteří musí skládat politické účty doma.

Domnívám se, že právě my můžeme zahájit tento dialog.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Pane předsedo, budu se věnovat evropské listině práv obětí terorismu.

Dne 15. prosince se pan Barrot zavázal, že prosadí vznik evropské listiny práv obětí terorismu. Dne 19. ledna paní Malmströmová jeho slova opravdu vstřícně přivítala. Za španělské předsednictví prohlásil dne 26. ledna pan Pérez Rubalcaba, španělský ministr vnitra, že oběti terorismu se těší jeho plné podpoře a že Španělsko udělá v Komisi a Radě vše, co bude v jeho silách, aby jim pomohlo.

To vše vítáme. V souvislosti s VI. mezinárodním kongresem o obětech terorismu, který se má konat letos v Salamance ve dnech 11., 12. a 13. února, je však na čase přejít od slov k činům. Přeji tomuto kongresu, aby byla jeho práce po všech stránkách úspěšná. Pane předsedo, Parlament musí v této oblasti nadále požadovat a podporovat konkrétní závazek.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Pane předsedo, moje kolegyně, paní poslankyně De Keyserová zde již připomněla tragédii, jež se stala dne 27. ledna v Liège. Samozřejmě již nebudu opakovat to, co řekla o obětech a záchranných službách, které si zaslouží právní předpis.

Na této události mne však znepokojuje skutečnost, že vlastník budovy nebyl pojištěn. Chci pouze upozornit Komisi na to, že by bylo užitečné se kromě povinného protipožárního pojištění všech občanů nejprve zabývat povinným pojištěním zákonné odpovědnosti občanů za škody způsobené třetím osobám, někdy ze zlého úmyslu, ale většinou z nedbalosti.

Domnívám se, že Komise by mohla předložit buď návrh, například v rámci právních předpisů o ochraně spotřebitelů – spotřebitelem je v tomto případě občan –, nebo podnět, který by mohl vzejít rovněž z Parlamentu.

Chtěl bych v každém případě požádat ty kolegy poslance, kteří se v této věci mohou ke mně přidat, aby vyzvali všechny občany, aby si sjednali pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou třetí osobě.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, *Gas Natural*, což je španělská holdingová společnost, předložila projekt týkající se pobřežních zařízení na zpětné zplyňování, jenž by se týkal terstské oblasti, a italské ministerstvo životního prostředí jej schválilo.

Odborná komise pro terstské zařízení na zpětné zplyňování poukázala na některé závažné nedostatky. Po neoficiální schůzce Evropské komise s Itálií a Slovinskem, která proběhla dne 26. ledna, italský stálý zástupce při Evropské unii veřejně vyslovil domněnku, že Evropská unie projekty schválila, zatímco Slovinsko oficiálně prohlašuje, že sváříci se strany byly vyzvány k tomu, aby dosáhly dohody.

K této dohodě však bude v praxi pravděpodobně obtížné dospět kvůli zvláštnímu pozadí, které tato aféra se zařízením na zpětné zplyňování má. Vychází totiž najevo, že orgány, jež odpovídají za bezpečnost provozu, náležitě nesplnily svoji funkci. Bylo upozorněno na závažné průtahy při přípravě vnějších havarijních plánů a při jednání s orgány a úřady odpovědnými za řešení havarijních situací, dále na to, že pokud jde o pravidla chování, zanedbalo se informování veřejnosti o rizicích závažných nehod, a také na to, že není k dispozici žádné objektivní posouzení dominového efektu, který by ve vysoce rizikových průmyslových závodech mohla vyvolat potenciální nehoda.

Z těchto důvodů se domníváme, že se opět jedná o pokus postavit vysoce rizikový závod, i když se ví, že nejsou zajištěna vůbec žádná ochranná a bezpečnostní opatření.

Předseda. – Dámy a pánové, část zasedání vyhrazenou jednominutovým projevům jsme přesáhli o patnáct minut.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ROUČEK

Místopředseda

14. Správní spolupráce v oblasti daní – Vzájemná pomoc při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření – Volitelné a dočasné používání mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k dodání některého zboží a poskytnutí některých služeb s vysokým rizikem podvodů (změna směrnice 2006/112/ES) – Podpora řádné správy v daňové oblasti (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem pořadu jednání je společná rozprava o čtyřech zprávách týkajících se daní.

Máme zde:

- zprávu, kterou předkládá paní ÁÁlvarez, o správní spolupráci v oblasti daní (A7-0006/2010),
- zprávu, kterou předkládá pan Dumitru Stolojan, o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření (A7-0002/2010),
- zprávu, kterou předkládá pan Casa, o volitelném a dočasném používání mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k dodání některého zboží (A7-0008/2010),
- zprávu, kterou předkládá pan Domenici, o podpoře řádné správy v daňové oblasti (A7-0007/2010).

Předávám slovo paní ÁÁlvarez, zpravodajce, na čtyři minuty.

Magdalena Álvarez, zpravodajka. – (ES) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, Evropská unie je založena na solidaritě mezi členskými státy. Dobrým příkladem této solidarity je samozřejmě správní spolupráce v otázkách daní, která tvoří klíčovou složku fungování Unie. To vše záleží na loajalitě mezi členskými státy a jejich orgány daňové správy. Tato loajalita přerůstá v důvěru, partneři si navzájem důvěřují, považují se za spojence, kteří podvodníkům nedovolí, aby na jejich území našli útočiště a pokračovali tam v podvodných činnostech.

Daňové podvody poskvřňují celou ekonomiku a mají závažné dopady na rozpočty jednotlivých států, neboť snižují schopnost vynakládat finanční prostředky a provádět investice. Kromě toho je z hlediska občanů, kteří dodržují pravidla, porušena zásada spravedlivého zdanění. Dochází k nekalé soutěži, a tudíž k neodpovídajícímu fungování trhu. Všechny tyto důsledky jsou obzvláště znepokojivé, neboť z nejnovějších odhadů vyplývá, že daňové podvody v Evropské unii dosahují ročně částky 200 miliard EUR. Pokud vezeme v úvahu, že se tato částka rovná dvojnásobku nákladů na navrhovaný plán Komise pro hospodářskou obnovu, lze si představit, o jak velkou částku jde.

Je tedy zřejmé, že stojíme před důležitou výzvou a měli bychom rozhodujícím způsobem zareagovat. Platná směrnice dozajista představuje první krok správným směrem. Bohužel navzdory všem dobrým úmyslům, které jsou v ní obsaženy, nevedlo její praktické provádění k žádoucím výsledkům.

Je na čase učinit další kroky a vybavit se novými nástroji, aby bylo možné zabývat se otázkami v oblasti zdanění a zároveň problematikou tržní integrace a liberalizace. Proto vítám návrh předložený panem komisařem Kovácsem a blahopřeji mu za práci, kterou v průběhu svého mandátu vykonal, a dnes zejména za tento návrh nové směrnice.

Návrh nám poskytne účinnější prostředky k boji proti daňovým podvodům a daňovým únikům v Evropě. Tato nová směrnice představuje v tomto ohledu kvalitativní a kvantitativní skok vpřed. Jde o krok kvantitativní, neboť směrnice stanoví nové povinnosti, a krok kvalitativní, jelikož směrnice rozšiřuje a upřesňuje povinnosti současné. Je rozšířena oblast působnosti, neboť se přechází od výměny informací na žádost k výměně automatické.

Třetí novou složkou je zrušení bankovního tajemství. Podle mého názoru jde o nejpozoruhodnější opatření v návrhu, neboť uplatňování bankovního tajemství je hlavní překážkou, se kterou se orgány daňové správy potýkají. OECD již dlouho vyzývá ke zrušení bankovního tajemství a věcí se nyní začala zabývat skupina G20. Zrušení bankovního tajemství nám poskytne velice účinný nástroj, s jehož pomocí budeme moci učinit přítrž daňovým rájům v EU.

Tentýž cíl sdílí i zpráva, kterou se dnes zabýváme. v této zprávě se v podstatě snažíme posílit výsledky návrhů Komise. Záměrem je zvýšit účinnost a rozšířit oblast působnosti nové směrnice.

Nehodlám se zabývat vyčerpávajícím komentářem a soustředím se na hlavní pozměňující návrhy. Zaprvé, rozšiřuje se oblast působnosti, je posíleno provádění automatické výměny informací a pokud jde o bankovní tajemství, navrhuje se rozšířit použitelnost kritéria tak, aby bylo uvedeno do souladu se zbývajících částí směrnice. Návrh obsahuje také kompromisní změny, zejména změny týkající se automatické výměny informací, ochrany údajů a důvěrnosti a také změny ohledně výměny informací se třetími zeměmi.

Na závěr bych rád poděkovala kolegům ve výboru za jejich práci a ochotu spolupracovat. Je třeba jim pogratulovat za jejich postoj. Dosáhli jsme rozsáhlé shody. Parlament vysílá jednoznačnou zprávu. Je pevně odhodlán bojovat proti daňovým podvodům a únikům a posílit významné zásady EU týkající se loajality, transparentnosti a spravedlivé hospodářské soutěže.

Theodor Dumitru Stolojan, zpravodaj. – (RO) Současná finanční a hospodářská krize jasně ukazuje, jak velice je důležité, aby měl každý členský stát řádné, udržitelné veřejné finance. Členské státy, které mají

veřejné finance pod kontrolou a provádějí proticyklickou fiskální politiku, jsou schopné poskytovat finanční pobídky, jimiž svým ekonomikám pomáhají krizi překonat.

V tomto kontextu jako zpravodaj vítám iniciativu Evropské komise a návrh směrnice Rady o zlepšení vzájemné pomoci členských států při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní a cel. Tato směrnice nejen pomůže zvýšit účinnost v této oblasti při vymáhání pohledávek, ale rovněž přispěje k lepšímu fungování jednotného trhu. Rád bych podotkl, že návrh směrnice obsahuje významná zlepšení řady důležitých aspektů vymáhání pohledávek: aspektů týkajících se výměny informací mezi orgány, metod sledování pohledávek a zpětné vazby požadované Evropskou komisí pro účely sledování neustále se rozrůstající činnosti, na což poukazuje řada případů mezi členskými státy.

Byly koncipovány pozměňovací návrhy. Chci poděkovat všem kolegům, kteří se na těchto pozměňovacích návrzích, v nichž jsou jasněji stanoveny podmínky uplatňování směrnice, podíleli.

David Casa, zpravodaj. – (MT) Jsem přesvědčen, že tato zpráva bude názorným příkladem toho, jak účinně Evropská unie prostřednictvím svých instituce jedná, je-li třeba vyrovnat se s problémem, který naléhavě vyžaduje, aby mu byla věnována konkrétní pozornost.

Jsem přesvědčen, že když hovoříme o podvodu ve Společenství s využitím chybějícího obchodníka, je třeba zaměřit se na opatření, která je nutno přijmout v rámci tohoto dočasného režimu, který má zastavit subjekty, jež zneužívají systémy DPH v Evropě. Jak jsem již uvedl, tento typ podvodu je znám jako podvod uvnitř Společenství s využitím chybějícího obchodníka. v nejzávažnější podobě je znám jako „kolotočový podvod“, což je trestná činnost, kterou provádějí odborníci a profesionální podvodníci.

Z nejnovějších studií vyplývá, že tento typ podvodu představuje 24 % všech typů podvodů s DPH. Dochází k němu v případě, kdy osoba, která nabízí službu či prodává zboží, obdrží platbu DPH od kupujícího uvnitř Společenství a tato platba doslova zmizí, aniž by tito podvodníci a zločinci řádně odvedli platbu do státní pokladny.

Z toho důvodu je označován jako „kolotočový podvod“, jelikož tato DPH mizí z každé země, v níž je tento typ obchodu prováděn. Návrh Komise je tudíž příležitostí odstranit toto riziko, které vzniká při obchodu uvnitř Společenství. Musíme zaručit, že nezvýšíme byrokratickou zátěž a že poctiví podnikatelé neponesou žádné následky. Rovněž musíme dbát na to, abychom toto dočasné opatření neuplatnili na rozsáhlou škálu výrobků, ale pouze na ty, které lze kontrolovat a hodnotit.

Je na místě zmínit systém obchodování s emisemi, neboť jej tento návrh Komise mění. To uvádíme vzhledem ke zranitelnosti systému obchodování s emisemi, další provedená změna stanoví, že pokud se členský stát rozhodne, že je připraven tento systém přijmout, pak se musí mechanismus zpětného vyúčtování povinně vztahovat na všechny platby, které se týkají emisí skleníkových plynů, neboť je naprosto nutné, aby byly všechny členské státy koordinovány a aby mezi nimi docházelo k okamžité akci.

V současné době a až do roku 2012 je přibližně 90-95 % kreditů přidělováno těm, kdo produkují nejvíce emisí. Tyto kredity jsou vydávány vládami jednotlivých států a přibližně 5-10 % z těchto kreditů je prodáno v dražbě. Od roku 2013 bude velká část těchto kreditů vydražena, a do doby, než bude tento systém zaveden a než bude funkční, tudíž musíme zaručit, že je trh chráněn před subjekty, které se snaží systém zneužívat.

Jsem přesvědčen, že vezmeme-li v úvahu shodu v rámci Hospodářského a měnového výboru, a to i s kompromisy, jichž se mi podařilo dosáhnout – se socialisty, liberály a všemi politickými skupinami – jsem přesvědčen, že by měl návrh připravit cestu ke spolehlivějšímu systému. Pokud tedy bude moje zpráva schválena, budeme s podvody bojovat se vší vážností, a tudíž budeme úspěšnější v otázkách týkajících se systému DPH v Evropské unii.

Leonardo Domenici, zpravodaj. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, třebaže bylo téma řádné daňové správy vždy velice důležité, po hluboké ekonomické a finanční krizi před dvěma lety je nyní ještě zásadnější a významnější. Na evropských a mezinárodních vrcholných setkáních – G20 – se o tomto tématu diskutovalo a diskutuje, a to zejména v souvislosti s bojem proti daňovým únikům a daňovým rájům.

To vše je důležité. Je to znamením odhodlání a pevné vůle, ale neměli bychom si namlouvat, že bude stačit pouhé oznámení. Potřebujeme účinnou a trvalou politiku. Stále je třeba ještě vyřešit mnoho problémů. Stále je až příliš snadné koupit či zřídit krycí společnost, a vyhnout se tím zdanění. Stačí se podívat na internet: existují tisíce webových stránek, které nabízejí společnosti na prodej, a to dokonce v zemích Evropské unie. Jediné, co často stačí k tomu, abyste si založili společnost, je zaslat e-mail a přiložit k němu scanovou kopii pasu. Musíme učinit přítrž tvorbě fiktivních právnických osob, které mají sloužit k daňovým únikům.

Zpráva, kterou předkládám, vychází ze sdělení Evropské komise ze dne 28. dubna 2009 o podpoře řádné správy v daňové oblasti. Zpráva se snaží předložit konkrétní návrhy a vyzívá Evropskou komisi a Radu k pevnému odhodlání, aby bylo možné tyto návrhy provést. Boj proti daňovým rájům, daňovým únikům a nezákonnému úniku kapitálu musí Evropská unie považovat za prioritu.

Proto je důležitá zásada řádné správy založené na transparentnosti, výměně informací, přeshraniční spolupráci a spravedlivé daňové soutěži. Jde o to, že je třeba, abychom zesílili daňovou spolupráci a součinnost v Evropské unii.

Obecný cíl, který si musíme vytyčit, spočívá v automatické výměně informací na globální a vícestranné úrovni, musíme však nevyhnutelně začít v Evropské unii. Jak již uvedla paní Álvarezová, musíme zcela zrušit bankovní tajemství v zemích Evropské unie a urychleně ukončit dočasnou odchylku, která místo výměny informací umožňuje uplatnit srážkovou daň, která je často obcházena či podceňována.

Nebudu se zdržovat konkrétními návrhy, které zpráva obsahuje. Zdůrazňuji však, že stále potřebujeme provést zejména následující kroky: rozšířit oblast působnosti směrnice o zdanění příjmů z úspor z roku 2003, bojovat proti podvodům s DPH, vytvořit veřejný rejstřík EU se jmény osob a podniků, které si zřídily společnosti nebo účty v daňových rájích, a poskytnout nový podnět projektům harmonizace daní, přičemž můžeme začít společným konsolidovaným základem daně z příjmů právnických osob.

Evropská unie musí rovněž vyslat pouze jediný mezinárodní signál a bojovat za zlepšení norem OECD, aby dosáhla automatického sdílení informací, nikoli sdílení informací na žádost.

Pane komisaři Kovácsi, důkladně jsem vyslechl i ostatní zprávy a domnívám se, že je třeba, aby Komise dala najevo pevné odhodlání, a rovněž aby byly tyto priority zdůrazněny nové Komisi při předávání funkcí. Jako členové Evropského parlamentu smíme vyzvat Radu a Komisi, aby se zodpovídaly ze své práce.

Děkuji svým kolegům a zejména stínovým zpravodajům za přínos k této práci a doufám, že ji Parlament přijme.

László Kovács, člen Komise. – Pane předsedající, vážené poslankyně a poslanci, jsem potěšen, že s vámi právě dnes mohu diskutovat o daňových otázkách, neboť dneškem končí můj mandát komisaře odpovědného za daně a cla.

Nejprve bych rád poděkoval Evropskému parlamentu, a zejména Hospodářskému a měnovému výboru, za podporu, které se Komisi i mně během posledních pěti let dostávalo u většiny, ne-li u všech daňových návrhů, které jsme předložili.

Otázky daňové politiky, o nichž v současnosti diskutujete, mají důležitou roli, má-li být dosaženo cíle Komise, jenž spočívá v lepším boji s daňovými podvody a úniky, které jsou na úrovni EU každoročně příčinou ztráty ve výši 200 až 250 miliard EUR. Rovněž hodláme zvýšit transparentnost a posílit spolupráci.

Zejména bych rád poděkoval panu Domenicimu, paní Álvarezové, panu Stolojanovi a panu Casovi za to, že se těmito daňovými iniciativami konstruktivně zabývali. Jsem velmi potěšen, že základním poselstvím zpráv je podpora iniciativ Komise. Podle mého názoru zprávy podporují vyšší úsilí zaprvé v otázkách řádné správy v daňové oblasti jak v Evropské unii, tak mimo ni; zadruhé, v otázkách správné spolupráce v oblasti daní; zatřetí, v oblasti vzájemné pomoci při vymáhání daňových pohledávek; a za čtvrté, při boji proti podvodům s DPH, zejména podvodům kolotočovým.

Pokud jde o řádnou správu v daňové oblasti, politika Komise se snaží prosazovat zásady transparentnosti, výměny informací a spravedlivé daňové soutěže na globální úrovni. Komise přijala v dubnu 2009 sdělení, v němž tyto zásady prosazuje s cílem bojovat proti přeshraničním daňovým podvodům a únikům jak v EU, tak mimo ni a nastolit rovné podmínky pro všechny subjekty.

Komise předložila několik návrhů, které mají zlepšit řádnou správu v EU. O těchto návrzích se diskutuje, ale doufám, že budou brzy přijaty a že posílí naše argumenty, které mají jiné jurisdikce přimět, aby učinily obdobné kroky.

Komise je pevně přesvědčena, že prohloubení ekonomických vztahů mezi EU a jejími partnerskými jurisdikcemi by mělo být vždy provázeno závazkem dodržovat zásady řádné správy. Na základě závěrů Rady z roku 2008 je cílem začlenit do příslušných dohod se třetími zeměmi ustanovení, na jehož základě by partneři EU uznávali a zavazovali by se provádět zásady řádné správy v daňové oblasti.

Je třeba věnovat obzvláštní pozornost rozvojovým zemím. Útvary Komise v současné době připravují sdělení, které se zabývá řádnou správou v daňové oblasti ve specifickém kontextu rozvojové spolupráce. Toto sdělení se zaměří na to, jakou úlohu může řádná správa v daňové oblasti sehrát při zdokonalování mobilizace zdrojů v rozvojových zemích, zejména budováním kapacity.

Oceňuji, že podporujete, aby se Komise plně zapojila do vzájemného přezkumu v rámci světového fóra OECD, a to zejména v souvislosti s identifikací nespokojených jurisdikcí, rozvojem procesu hodnocení souladu a prováděním opatření na podporu dodržování norem. Evropská komise by měla být nadále aktivní, aby bylo zaručeno, že všichni partneři dostojí svým závazkům.

Pokud jde o počet dohod o výměně daňových informací – je jich 12 –, které musí určitá země uzavřít, aby získala status spolupracující jurisdikce, Komise souhlasí s tím, že je potřeba je přezkoumat a zohlednit kvalitativní aspekty, např. především jurisdikce, s nimiž byly dohody podepsány. Abych se vyjádřil zcela jasně, daňový ráj, který podepsal 12 dohod s jinými daňovými ráji, práh zcela jistě nesplní. Zadruhé, ochotu jurisdikce i nadále podepisovat dohody po dosažení tohoto prahu a zatřetí, účinnost provádění.

Pokud jde o vaši žádost o přezkoumání široké škály možností sankcí a pobídek na podporu řádné správy v daňové oblasti, Komise již zkoumá řadu pobídek na podporu řádné správy na úrovni EU, např. zesílené používání rozvojové pomoci, která má některé třetí země přimět, aby upustily od nespravedlivé daňové soutěže. Práce na možných sankcích pokračuje pomaleji a každá akce EU musí samozřejmě zohlednit individuální daňové politiky členských států.

Existují však dvě konkrétní oblasti, v nichž s vámi úplně nesouhlasím. Jedna se týká veřejných rejstříků a zveřejňování informací o investorech v daňových rájích. Domnívám se, že musí být nastolena rovnováha mezi soukromím a potřebou jurisdikcí vynucovat své daňové zákony.

Třebaže by neměla platit žádná omezení pro výměnu na základě bankovního tajemství či vnitrostátních požadavků na zdaňování úroků, musejí být respektována práva daňových poplatníků a přísná důvěrnost vyměňovaných informací. Tato omezení musejí být dodržena, a veřejný rejstřík tudíž nemusí být tím nejlepším řešením.

Další obava se týká převodních cen. Navrhujete přejít ke srovnatelným ziskovým metodám, aby bylo možné lépe identifikovat nepřesné ceny transakce a nejčastěji uplatňované metody daňových úniků. Ačkoli je podle mého názoru pravda, že srovnání zisků výrobního odvětví může být znamením, že něco není v pořádku, tento jediný ukazatel sám o sobě nestačí, aby bylo možné s konečnou platností určit neodpovídající převodní ceny, a může sloužit pouze jako jeden z faktorů v mnohem širším posouzení přesnosti cen účtovaných za transakce mezi dceřinými společnostmi v rámci nadnárodní společnosti.

Srovnávací zisková metoda je přijatelná, ale pouze tehdy, je-li díky ní dosaženo stejného výsledku jako pomocí transakční metody. Prosté přímé uplatnění srovnávací ziskové metody – jak pozměňovací návrh podle všeho předpokládá – by nám nutně nemuselo poskytnout tu správnou odpověď.

Navrhovaná nová směrnice o správní spolupráci v oblasti daní se snaží posílit a zjednodušit všechny mechanismy výměny informací a jiné formy spolupráce mezi členskými státy s cílem předcházet daňovým podvodům a únikům. Směrnice zejména navrhuje, aby bylo pro účely správní spolupráce zrušeno bankovní tajemství ve vztazích mezi členskými státy. Vřele vítám konstruktivní postoj a podporu, kterou tomuto návrhu vyjadřuje zpráva paní Álvarezové.

Jsem si vědom, že nejvíce kontroverzním bodem diskuse ve výborech byly pozměňovací návrhy ohledně automatické výměny informací, podle nichž má být použití automatické výměny pouze volitelné a založené na rozhodnutí přijatém členskými státy.

Rád bych připomněl, že cílem tohoto návrhu je posílit všechny typy výměny informací v EU a jiné formy správní spolupráce a konkrétně automatickou výměnu, která je hlavním pilířem boje proti daňovým podvodům a daňovým únikům.

Podpora výměny informací na žádost jakožto normy OECD je zcela jistě přijatelný přístup v případě třetích zemí, ale u plně integrovaného vnitřního trhu, jako je jednotný trh EU, musejí být členské státy více ambiciózní a jít ještě dále. Musejí být schopny využívat nejlepší nástroje, které mají k dispozici, aby dosáhly politických cílů týkajících se boje proti daňovým podvodům a únikům.

Podotýkám, že návrh zprávy o řádné správě v daňové oblasti zdůrazňuje, že je nutné vyvinout automatickou výměnu informací jako obecné pravidlo, jako prostředek k ukončení využívání umělých právnických osob

k vyhnutí se zdanění. Rovněž podotýkám, že zpráva vítá tento návrh nové směrnice o správní spolupráci, neboť rovněž rozšiřuje oblast působnosti směrnice tak, aby se vztahovala na daně všeho druhu, a ruší bankovní tajemství. Proto vás vyzývám, abyste nehlasovali pro nový pozměňovací návrh předložený skupinou PPE, podle nějž mají být ze zprávy odstraněny všechny odkazy na automatickou výměnu informací.

Pokud jde o pozměňovací návrhy, jejichž cílem je stanovit lépe definovaná pravidla ochrany soukromých údajů, rád bych zdůraznil, že členské státy jsou v každém případě vybízeny, aby respektovaly stávající právní předpisy Společenství týkající se této otázky, a tudíž budou muset být tato pravidla dodržována bez jakéhokoli dalšího pozměňovacího návrhu ke stávajícímu návrhu směrnice. V zájmu jasnosti bych si však dokázal představit obecný bod odůvodnění odkazující na stávající pravidla Společenství.

Pokud jde o pozměňovací návrhy týkající se systému a požadavků na hodnocení, jsem přesvědčen, že pravidla předpokládaná v návrhu a posílená v kompromisním textu předsednictví by měla stanovit odpovídající rámec, v němž by se odrazil duch navrhovaných pozměňovacích návrhů.

Komise může v zásadě přijmout určité pozměňovací návrhy, např. ty, které zavádějí možnost, aby Komise přijala delegované akty v souvislosti s technickými zlepšeními kategorií příjmů a kapitálu, které podléhají automatické výměně informací, zatímco dotčené kategorie by měly být definovány v samotné směrnici, nikoli postupem projednávání ve výboru. To je rovněž v souladu se zaměřením probíhajících diskusí v Radě.

Komise může rovněž v zásadě přijmout pozměňovací návrhy k bankovnímu tajemství, které nerozlišují mezi daňovými poplatníky podle jejich daňového sídla. Kromě toho Komise rovněž v zásadě přijímá pozměňovací návrhy týkající se přítomnosti a účasti úředníků ve správních šetřeních.

Komise bude hájit podstatu těchto pozměňovacích návrhů při diskuzích v Radě, aniž by svůj návrh formálně změnila, jelikož se zdá, že se tato ustanovení již odrážejí v kompromisním textu.

Rád bych se nyní soustředil na návrh Komise o vzájemné pomoci při vymáhání daní. Oblast působnosti vnitrostátních ustanovení o vymáhání daní je omezena na území jednotlivých států a podvodníci tuto skutečnost zneužívají, aby zorganizovali úpadky v zemích, v nichž mají dluhy. Členské státy tudíž v rostoucí míře žádají o pomoc při vymáhání daní jiné členské státy, ale stávající ustanovení povolují, aby bylo vymáháno pouze 5 % dluhů.

Návrh Komise má stanovit zlepšený systém pomoci s pravidly, která by bylo možné snadněji používat, a zajistit pružnější podmínky pro žádání o pomoc. Jak víte, Rada ve složení pro hospodářské a finanční věci dosáhla dne 19. února 2010 dohody o obecném přístupu k návrhu směrnice. Velice oceňuji podporu, kterou tomuto návrhu prokazuje ve své zprávě pan Stolojan.

Komise může v zásadě přijmout pozměňovací návrh, podle nějž má výkon inspekčních pravomocí úředníky žádajícího členského státu ve státě, od nějž je pomoc žádána, podléhat dohodě mezi dotčenými členskými státy. To se rovněž odráží v kompromisním textu Rady. Komise nicméně nemůže přijmout jiné pozměňovací návrhy, např. ty, které zavádějí systematickou a automatickou výměnu informací v oblasti vymáhání, jelikož by mohly vést k nepřiměřené administrativní zátěži, protože by se vztahovaly také na ty situace při vymáhání, které nejsou problematické. Komise bude nicméně ve spolupráci s členskými státy zkoumat možnosti, jak dále zlepšit pomoc při vymáhání daní a řešení případných problémů.

Na závěr bych rád řekl pár slov k návrhu Komise o volitelném a dočasném používání mechanismu přenesení daňové povinnosti. Ve snaze rychle reagovat na nové a znepokojující modely podvodného jednání, které oznámilo několik členských států, je cílem tohoto návrhu umožnit zúčastněným členským státům, aby v rámci volitelného a dočasného režimu použily tzv. mechanismus přenesení daňové povinnosti, v jehož rámci je to právě klient, kdo musí zaúčtovat DPH v omezeném počtu odvětví se zvýšeným rizikem podvodů. Podle navrhované směrnice by si členské státy mohly ze seznamu pěti kategorií zvolit nanejvýš dvě kategorie zboží se zvýšeným rizikem podvodů, např. mobilní telefony, a jednu kategorii služeb, např. povolenky pro emise skleníkových plynů, u nichž byly během posledního léta zjištěny závažné podvody.

Bylo by nutné posoudit účinnost tohoto opatření a jeho dopady z hlediska možného přesunu podvodu do jiných členských států, na jiné typy dodávek či jiné modely podvodného jednání.

Byl jsem potěšen, že se Rada začala tímto návrhem zabývat tak rychle a že Rada ve složení pro hospodářské a finanční věci dosáhla dne 2. prosince dohody. Samozřejmě je politováníhodné, že bylo možné dosáhnout dohody pouze o jedné části návrhu – o povolenkách pro emise skleníkových plynů – jsem si však plně vědom skutečnosti, že v této části byla potřeba reakce nejnaléhavější.

Komise bude nadále co nejkonstruktivněji přispívat k jednáním Rady o zbývajících částech návrhu.

Na závěr bych rád znovu poděkoval Evropskému parlamentu za rychlou reakci a za jednoznačnou podporu. Ačkoli Komise nyní nemůže formálně přijmout všechny navrhované pozměňovací návrhy, poslouží nám tyto návrhy jako užitečný vstup při nadcházejících debatách v Radě. v sázce je naše schopnost rychle reagovat na rozsáhlý mechanismus podvodů, ale rovněž důvěryhodnost systému EU pro obchodování s emisemi.

Předsedající. – Děkuji vám, pane komisaři Kovácsi. Jak jste se zmínil, je toto vaše poslední návštěva Parlamentu, proto bych vám rád poděkoval za vynikající spolupráci během vašeho funkčního období.

Astrid Lulling, jménem skupiny PPE. – (FR) Pane předsedající, do běhu věcí mnohdy zasáhne náhoda. v okamžiku, kdy diskutujeme o ochraně soukromí a jednotlivců a kdy tyto debaty mají nové odezvy, členové této sněmovny mají vynikající příležitost potvrdit některé pevné zásady. Ať jde o zavedení detektorů pro fyzickou kontrolu na letištích či dohodu SWIFT se Spojenými státy, ti, kdo usilovně hájí svobody jednotlivce, tento týden nezaváhají a dají najevo svůj názor, a to i v případě, že by tak mělo vzniknout silné diplomatické napětí.

Lituji však, že jejich boj za práva občanů je proměnlivý a nedůsledný. Jde-li o ochranu bankovních a finančních údajů, dobro se náhle mění ve zlo. To, co je v jiných oblastech potřebuje chránit, si zasluhuje opovržení ve jménu nového imperativu: obecně povinné fiskální kolonoskopie. Hromadná automatická výměna, která je základem zpráv paní Álvarezové a pana Domenicchiho, je detektorem, který vás obnaží na každém kroku; je to dohoda SWIFT ve velkém, z níž není návratu. Tento Parlament se však rozporem nenechá zastavit. Může rozhodnout ve prospěch automatické výměny všech představitelných druhů údajů mezi daňovými orgány v Evropě a zároveň ve jménu individuálních svobod zamítnout dohodu SWIFT se Spojenými státy.

Je možné tuto neshodu, tuto nedůslednost chápat a někdy dokonce ospravedlňovat ve jménu účinnosti? Nikoli. Zlaté pravidlo, vaše zlaté pravidlo, jinými slovy automatická výměna všech fiskálních, bankovních a finančních údajů všech osob, které nejsou rezidenty, nevyhnutelně vyústí v záplavu údajů, v nichž se nikdo nevyzná. Precedens zdanění úspor by vás však měl varovat. Tak tomu ale není. Znovu se musíte vydat po špatné cestě a obhajovat systém, který nefunguje. Nikdo není tak hluchý jako ti, kdo nechtějí naslouchat.

Těm z mých přátel, kteří jsou podle všeho znepokojeni přemírou byrokracie, k níž by mohlo po provedení této struktury dojít, bych ráda sdělila, že jediným řešením je odmítnout ji, nikoli ji nejprve zavést a poté být překvapeni jejími katastrofálními důsledky.

Pane předsedající, dovoluji mi, abych na závěr řekla pár slov panu komisaři Kovácsi, který dnes večer bojuje svoji poslední bitvu. Přeji mu šťastný důchod. Pane komisaři, během kariéry jste se často vrhal do špatných bitev, ale protože jsem přívětivá, nakonec vám to nemám příliš za zlé. Přeji vám šťastný důchod, pane komisaři.

(Mluvíci souhlasil s tím, že odpoví na otázku položenou „postupem modré karty“ podle čl. 149 odst. 8.)

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Paní Lullingová, rád bych vám položil jeden dotaz. Jak ve vašem projevu souvisí automatická výměna daňových informací se zrušením bankovního tajemství, kdy jde zjevně o dvě odlišné otázky? Většina zemí v Evropě bankovní tajemství nemá. Automatické mechanismy jsou zavedeny pro oběh informací mezi daňovými orgány a jejich majetek není na internetu zveřejňován. Copak není možné obě otázky oddělit?

Astrid Lulling, jménem skupiny PPE. – (FR) Pane předsedající, můj kolega bohužel nic nepochopil, ale jelikož již nemám čas na odpověď, vysvětlím mu problematiku soukromně. Doufám, že ji pochopí, než dojde ke hlasování.

Liem Hoang Ngoc, jménem skupiny S&D. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, v tomto období krize již byly ve velkém měřítku využity veřejné finance, zpočátku k záchraně finančního systému, poté ke zmírnění sociálního a ekonomického dopadu.

V této souvislosti se hodně hovoří o veřejných schodcích, jsou napadány výdaje členských států, ale pokles daňových příjmů necháváme zmizet v neurčitu. Zapomínáme, že Evropská unie každý rok přijde o 200 miliard EUR při daňových únicích, a právě toto jsou zdroje, které by bylo možné využít k zásadním politikám obnovy, zdroje, které by nám umožnily s klidem čelit tomu, co někteří v uvozovkách nazývají časovanou demografickou bombou.

Proto jsou texty, o nichž dnes diskutujeme, tak důležité. Zavedení společných nástrojů a absolutní transparentnost mezi členskými státy v oblasti vymáhání dluhů jsou důležitými kroky, máme-li zaručit, že žádný občan, žádná společnost nemohou uniknout svým daňovým povinnostem a že každý přispívá ke společnému úsilí.

Musíme daňovým orgánům v jednotlivých zemích Unie poskytnout zdroje, aby mohly plnit své poslání. Rovněž musíme zdůraznit, jak velice je zdravá fiskální politika důležitá.

V současnosti jsou všichni znepokojeni situací v Řecku. Dnes jsme svědky krajních jevů, které jsou výsledkem neexistence účinného fiskálního aparátu. Karamanlisovu vládu nepoškozuje pouze krize; především jí škodí nedostatek politické odvahy, který projevil její předchůdce, když neprovedl reformu řecké fiskální správy, a tudíž nezřídil účinný vynucovací nástroj.

Doufám, že v této otázce Unie využije všechny zdroje, které má k dispozici, aby potvrdila svoji solidaritu s Řeckem. Osobně doufám, že naše středeční hlasování potvrdí hlasování ve výboru a že jeho výsledkem bude povzbudivý text zabývající se vymáháním daní.

Sharon Bowles, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, jsem potěšena, že o těchto zprávách diskutujeme ve funkčním období pana komisaře, i když na poslední chvíli. Výbor tvrdě usiloval o to, aby tomu tak bylo. O mnoha – vlastně bych řekla o většině – věcí jsme vedli vzájemně přínosný dialog, pane komisaři, ačkoli jsme se samozřejmě neshodli ve všem. Shodli jsme se například na DPH u dodávek uvnitř Společenství, nesouhlasili jsme na společné a nerozdílné odpovědnosti v rámci přeshraničních transakcí a v poměrně značném počtu případů jsme oba byli zklamáni tím, jak pomalu členské státy poskytují podporu, nebo tím, že ji neposkytují vůbec. Jedním z těchto návrhů je návrh společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob.

Avšak tváří v tvář těmto zklamáním jste předložil intenzivnější, tradiční kontrolní nástroje založené na spolupráci, výměně informací a přístupu k údajům. Takže bych vám jak osobně, tak jako předsedkyně Hospodářského a měnového výboru chtěla při této příležitosti poděkovat za vaši práci a elán, který jste během funkčního období projevoval. Jak již uvedli kolegové, v době fiskální krize je o to důležitější, aby členské státy mohly v plném rozsahu vybírat náležité daně. s touto hnací silou musí být Rada v budoucnu více progresivní. Ti, kdo se vědomě snaží uniknout a vyhnout se zdanění, poškozují společnost a jsou-li přistiženi, neměli by očekávat mírnost, a musíme tudíž mít k dispozici nástroje, které nám pomohou tyto osoby dopadnout.

Pokud jde o problematiku správních spolupráce, jsem přesvědčena, že automatická výměna informací je prospěšná. Je v souladu se směrnicí o zdanění příjmů z úspor, kterou snad Rada brzy přijme. Ale díky vaší činnosti v této otázce již dochází k příznivému vývoji jak v EU, tak mimo ni. Rovněž chválím směrnici o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek, ale domnívám se, že nižší práh pro provádění by byl vhodnější. Na závěr se vám a vaši kolegům omlouvám, že zde nezůstanu po celou debatu, neboť se nemohu zúčastnit dvou rozprav zároveň.

Philippe Lamberts, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, v posledních týdnech je v módě vyjadřovat obavy o schodky rozpočtů některých členských států. Je samozřejmě možné kritizovat některé příklady veřejných výdajů – a ani my si to neodpustíme – je možné poukazovat na miliardy eur na dotace na fosilní paliva, ale nezapomínejme, jak zmínil člen socialistické skupiny, že nárůst veřejných schodků je především důsledkem finanční a hospodářské krize.

Nejsem přesvědčen, že vlády potřebují, aby je ti, kdo díky slabosti pro riskantní operace – financované, věřte, či nevěřte, na dluh – poučovali o řádné správě.

S přihlédnutím k této skutečnosti souhlasíme s tím, že veřejné schodky jsou na stávajících úrovních neudržitelné, neboť snižují možnost, aby Evropa prosazovala zelený „Nový úděl“, který tak naléhavě potřebuje. Proto se musíme touto otázkou zabývat nejen na linii výdajů, ale také na linii příjmů, a přesně v tomto duchu vnímáme zprávy, které jsou nám dnes předloženy, zejména zprávy paní Álvarezové a pana Domenicchiho.

Tím, že z automatické výměny informací mezi daňovými orgány členských států činí normu, poskytují členským státům prostředky k opravdovému boji proti daňovým podvodům. Chci vám připomenout, že odhadovaná roční částka daňových podvodů činí 200-250 miliard EUR, neboli dvě procenta HDP. Než vůbec začneme hovořit o restrukturalizaci evropského daňového režimu, měli bychom zaručit, že jsou daně řádně vybrány.

Kromě toho návrh podporuje zavedení společného daňového základu pro zdanění společností, který ujasní otázky jak pro daňové poplatníky, tak pro členské státy. Půjde tedy o krok vpřed, ten by však neměl vést k silnější soutěži, ale k silnější spolupráci. Je na čase, abychom učinili přítrž daňovému dumpingu, této cestě k úpadku, která snižuje daňové příjmy členských států, a k čí újmě? k újmě daňových poplatníků a malých a středních podniků, kteří nemají zdroje jako velké nadnárodní společnosti, aby mohli členské státy popudit vůči sobě navzájem.

Konsolidovaný daňový základ je tudíž podle našeho názoru základním předpokladem zavedení – v souladu s tím, co děláme u HDP – postupné harmonizace daňových sazeb pro společnosti, a to počínaje stanovením minimálních prahů.

Závěrem nutno říci, že vytvoření udržitelného základu pro daňové režimy členských států bude vyžadovat mnohem hlubší změny: snížení poplatků ze zisku ze zaměstnanosti a vyrovnání tohoto poklesu zavedením progresivní daně z energie – z neobnovitelných zdrojů – a daně z finančních transakcí a zisků. Jak však říkávala moje babička, to je jiná kapitola.

Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance gratuluje paní Álvarezové a panu Domenicimu k jejich vynikající práci, která není pouhým opakováním minulých postojů Evropského parlamentu, ale činí tyto postoje více ambiciózní a praktické.

Na závěr bych se také rád rozloučil s panem Kováčsem. Když jste přijel, nebyl jsem tady. Moji kolegové mi řekli, že dojem, jakým jste na ně prostřednictvím svých akcí zapůsobil, je mnohem lepší než dojem, který jsme z vás získali, když jste byl poprvé jmenován. Příjemně jste nás překvapil. Přeji vám hodně štěstí.

Ashley Fox, jménem skupiny ECR. – Pane předsedající, rád bych zpravodajům i ostatním kolegům poděkoval za tvrdou práci, kterou při přípravě těchto zpráv odvedli.

Zdanění a zejména jakákoli forma harmonizace je vždy citlivou otázkou. Je třeba, abychom vyvážili potřebu provozovat účinný jednotný trh a potřebu chránit pravomoc členských států v otázkách zdanění. Panu Lambertsovi bych poradil, že nejlepším způsobem, jak minimalizovat daňové úniky, je zjednodušit daně a snížit sazby daní. Daňová soutěž je skvělá věc. Chrání daňové poplatníky před nenasytnými vládami.

Členské státy musí mít možnost volně podepisovat dvoustranné dohody se třetími zeměmi. Spojené království a Spojené státy ochotně sdílejí informace, neboť se opírají o historii spolupráce při boji proti terorismu. Pokud by takovéto informace měly být sdíleny v EU, mnoho třetích zemí by v budoucnosti podpis podobných dohod odmítlo. Spolupráce by ustala a byla by ohrožena národní bezpečnost.

Nabádám poslance, aby k těmto zprávám přistupovali pragmaticky. Musíme zaručit, že si nebudeme libovat ve zbytečné harmonizaci, která ohrožuje národní bezpečnost.

Nikolaos Chountis, jménem skupiny GUE/NGL. – (EL) Pane předsedající, tyto zprávy bezpochyby představují pozitivní úsilí o vytvoření legislativního rámce pro správnou spolupráci na úrovni Evropské unie v oblasti přímého a nepřímého zdanění jiného než DPH a spotřební daň.

Musím však poznamenat, že zprávy, návrhy směrnic atd. se dotýkají problému daňových úniků a daňových podvodů.

Během krize však vynikaly zejména dva aspekty daňových úniků. První souvisí s daňovou soutěží v Evropě; poslední věcí, které tato soutěž prospívá, je solidarita a hospodářská a sociální soudržnost mezi členskými státy. Je třeba, abychom se tímto problémem zabývali a vyřešili jej.

Druhý aspekt souvisí se společnostmi v daňových rájích. Jak všichni víme, tyto společnosti jsou nástroji pro daňové úniky a praní špinavých peněz. Například záměr řecké vlády jednoduše uložit na takovéto transakce 10% daň je skandální.

Vzhledem k této skutečnosti a jak zdůrazňuje řada poslanců, v těchto časech hospodářské krize, kdy všechny členské státy čelí finančním potížím, ani nemluvě o tom, že Evropská centrální banka a Pakt stability fungují nepřiměřeně a že problém spíše zhoršují, než aby jej řešily, potřebujeme společně řešit společné problémy, a daňové úniky jsou jedním z nich.

Musíme se zaměřit na daňové úniky a daňové podvody, aby vlády měly určité příjmy, až bude naléhavě nutné provádět přerozdělovací a rozvojové politiky.

Godfrey Bloom, jménem skupiny EFD. – Pane předsedající, koncepce zdanění se během posledních 3 000 let příliš nezměnila, že ano? Bohatí a mocní okrádají běžné lidi, aby si zpříjemnili život.

V moderní době se ale koncepce přeci jen změnila, neboť nyní dochází ke zdanění „ve prospěch zdaněných“: že jsem tedy jaksi zdaňování v zájmu veřejného blaha.

Abychom tento mýtus ochránili, pravidelně vymýšlíme různá strašidla, abychom si lidi strachem podrobili. Posledním z těchto strašáků samozřejmě je, že pokud nezaplatíme zelené daně, všichni se upečeme k smrti – připomínka středověkých náboženství, není-liž pravda, která hrála tutéž hru: zaplat, nebo se smaž v pekle.

Daňová harmonizace je koncepce vysněná moderní politickou třídou, aby se zaručilo, že žádná vláda své lidi neokrádá příliš málo: takový zlodějský kartel, chcete-li.

Mám návrh, pokud opravdu chcete harmonizovat daně, pak by Komise a byrokraté měli platit tytéž daně jako voliči, měly by nést stejnou daňovou zátěž jako ostatní, a to dříve, než voliči vrhnou do této budovy a pověsí nás na trámy, na což mají plné právo.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pane předsedající, je třeba, abychom důkladně zrevidovali demokratický proces. Jako mladý autor a novinář jsem z přesvědčení platil 62 % daň, neboť jsem věřil a měl jsem dojem, že nám vládnou rozumní lidé. Nicméně od doby, kdy jsem se stal poslancem Evropského parlamentu, jsem byl svědkem toho, co se s příjmy z daní skutečně děje. Kdysi jsme platili miliony šilinků každý rok. Znepokojuje mě, že se při této debatě o podpoře řádné správy v oblasti daní vůbec nezabýváme vlastními výdaji, ale jednoduše diskutujeme o zlomyslných daňových podvodnících.

Tedy, když sazba daně činila 62 %, byl mým daňovým poradcem Christoph Matznetter, který se později stal rakouským ministrem financí. Říkal mi: „Jste z Vorarlbergu, odejděte do zahraničí, do Lichtenštejnska nebo Švýcarska!“ Neodešel jsem, ale jiní ano. Nicméně pokud s ohledem na tyto zkušenosti přistupujete k této problematice střízlivě a racionálně jako někdo, kdo na rozdíl od většiny členů tohoto Parlamentu nikdy nebyl státní zaměstnanec, pro systém sociálního zabezpečení nepředstavoval žádné výdaje ani nebyl aktivní v žádné veřejné oblasti, pak si musíte položit otázku, jak pro všechno na světě mohu své těžce vydělané peníze uchránit před takovouto rozhazovačností?

Můj návrh zní: začneme tím, že prokážeme, že rozumná správa bude peníze používat rozumně, tedy za naší účasti. Proč potřebujeme další 200 nových pracovních míst? Proč musíme tento víkend financovat školní lyžařský kurz? K čemu to všechno je? Pokud vážně chceme bojovat proti daňovým rájům, vymáhat daňové pohledávky a přilákat lidi k projektu Evropské unie, musíme začít u sebe a ukázat lidem, že instituce, které zastupujeme, vynakládají peníze daňových poplatníků rozumně. Jinak budeme nadále přicházet o příjmy z daní, aniž bychom mohli tyto lidi volat k odpovědnosti.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Dámy a pánové, 4 % propad HDP, 21 milionů nezaměstnaných občanů EU, řízení při vysokém schodku proti 20 členským státům, 80 % státní zadluženost. Je-li Evropská unie v takovémto stavu, ptám se: můžeme si dovolit takový přepych, že jen tak necháme zmizet miliardy z daní? Není možné tolerovat, že zatímco obětujeme obrovské částky na oživení ekonomiky a zachování pracovišť, nedošlo na úrovni EU k žádnému pokroku při hledání způsobů, jak například posunout vymáhání přeshraničních daňových povinností nad ostudnou 5 % úroveň. Či zda bychom měli rozšířit automatickou výměnu informací jednotně na veškeré příjmy, a tím vládám ulevit od nutnosti získávat informace o nezdaněných příjmech jejich občanů, které jsou tu a tam investovány, z kradených paměťových médií.

V současnosti je míra daňových podvodů v EU dva a půlkrát vyšší než celkový rozpočet EU. Jsem pevně přesvědčen, že daňové orgány členských států musejí spolupracovat, aby daňové podvody vypátraly. Nikdo by neměl mít možnost skrývat se za bankovní tajemství a měli bychom zrušit kvazidaňové ráje v Evropské unii, a to i tehdy, vážení kolegové, pokud tím bude zraněn dotčený členský stát. Zájem Evropy jako celku musí být nadřazen dílčím hlediskům. Poctiví občané EU, kteří platí daně, od nás neočekávají nic menšího než pravidla, která jsou závazná pro všechny a v nichž nejsou žádná zadní vrátka.

Zpráva pana Domenicchiho je návodem, jak tato zadní vrátka zavřít. Naším tématem nyní není daňová harmonizace, ale otázka, jak vymáhat daně uložené podle pravidel jednotlivých členských států, a to případně za pomoci jiných členských států. Všechny ostatní složky daňového balíčku, o němž diskutujeme, slouží téměř účelu. Jménem skupiny EPP jsem do zprávy pana Domenicchiho doplnil několik návrhů, které podpořily i jiné politické skupiny. Zaprvé, navrhl jsem, aby byl vytvořen systém pobídek, který by zaručoval, že členský stát jednající jménem státu, který se snaží vymáhat přeshraniční daně, obdrží podíl získaných částek. Tímto způsobem bychom mohli oživit pokulhávající spolupráci mezi daňovými orgány. Zadruhé, využitím systému

srovnávacích zisků bychom mohli učinit účinné kroky, zejména proti nadnárodním společnostem, které falšují převodní ceny, aby se vyhnuly zdanění. Víím, že o tomto pan Kovács pochybuje, ale myslím si, že by se práce mohly ubírat tímto směrem.

Na závěr chci vyjádřit potěšení, že Komise podporuje potřebu zpřísnit požadavky na výměnu daňových informací, jak stanoví modelová dohoda OECD, která je použitelná pro 12 států. Budeme-li se ubírat touto cestou, domnívám se, že se můžeme přiblížit k upřímnější daňové politice.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Pane předsedající, dnes večer diskutujeme o řadě opatření na boj proti různým druhům daňových podvodů a úniků. Tyto záležitosti jsou velice důležité. Bylo by velice dobré, kdybychom v EU navrhovaným způsobem dokázali posílit naše nástroje a spolupráci při boji proti daňovým únikům.

Ekonomická a finanční krize zvýšila potřebu učinit naše daňové systémy co nejefektivnější, nejspolehlivější a nejspravedlivější. Oceňuji návrh rozšířit uplatnění mechanismu přenesení daňové povinnosti. Mimo jiné jde o důležitý krok ve vývoji našeho úsilí o změnu klimatu. Začnou-li být emisní práva dražena v roce 2013, je třeba zavést důvěryhodný systém obchodování, který není nakažen podvodem s DPH a obdobnými potížemi. Je pravděpodobné, že mechanismus přenesení daňové povinnosti bude představovat vynikající způsob, jak takovýmto podvodům s DPH předcházet. Zaručí jak důvěryhodnost, tak účinnost systému.

Práce na zprávě o mechanismu přenesení daňové povinnosti byla velice konstruktivní. Jsem potěšen tím, že Komise, Rada i moji kolegové byli odhodláni rychle nalézt dobré řešení. Ústřední složkou zprávy je vytvoření uceleného systému posouzení – systému, který je založen na jednotných kritériích. Je velice důležité, abychom pozorně sledovali, jak tento mechanismus přenesení daňové povinnosti v praxi v dotčené oblasti funguje. Navrhovaná opatření na boj proti daňovým únikům jsou důležitým krokem vpřed, je však třeba považovat je za malou část rozsáhlejšího dlouhodobého procesu.

V této oblasti je ještě třeba odvést velký kus práce. Měla by být posílena spolupráce v EU a EU by se měla ujmout vedoucí úlohy při tvorbě účinných mezinárodních dohod o boji proti daňovým únikům.

Sylvie Goulard (ALDE). – (FR) Pane předsedající, tento zdánlivě spíše technický balíček se ve skutečnosti týká některých vysoce politických otázek. Zaprvé, správná spolupráce států v daňových otázkách je klíčovou otázkou vnitřního trhu. Jsem přesvědčena, že toto je nutné zdůraznit, jelikož volný pohyb osob a kapitálu představuje jedno ze vzácných *acquis* Evropské unie, na nich tak lpíme. Nesmí však vést k situacím nespravedlivého zdanění, kdy se dobře informovaní a mobilní občané vyhýbají svým daňovým povinnostem, zatímco pro usazené občany tyto povinnosti dále platí.

Stejně tak by neměl být pobídkou k soutěži mezi státy a mám tím na mysli pobídku k podvodům či únikům. To vysvětluje náš kladný postoj ke konsolidovanému daňovému základu pro společnosti a automatické výměně informací mezi členskými státy, o které se již diskutovalo.

Kdyby nás byla paní Lullingová poctila svou přítomností, byla bych jí mohla vysvětlit, že otázka občanských svobod je při diskusi o výměně citlivých informací samozřejmě důležitá, že je ale podle mého názoru podstatný rozdíl mezi údaji, které si vyměňujeme mezi členskými státy Evropské unie – jinými slovy v rámci vnitřního trhu či pro účely vnitřního trhu –, a údaji, které si vyměňujeme s jinými zeměmi, třebaže jsou přátelské jako např. Spojené státy.

Druhou vysoce politickou otázkou, a to zejména po krizi, je boj proti daňovým rájům, ale také proti šedým zónám – či benevolentním postupům – které bohužel v Evropské unii či v přidružených územích stále existují. Po prohlášení skupiny G20 občané očekávají výsledky a důvěryhodnou Unii. To bylo stěžejní myšlenkou mnoha pozměňovacích návrhů a jsem přesvědčena, že Parlament musí těmito otázkách znovu začít přikládat význam.

Na závěr bych ráda řekla pár slov panu Kovácsovi – je poměrně vzácné, můžeme-li se s někým rozloučit právě v ten večer, kdy mu končí mandát – a především poradit navrženému komisaři, panu Šemetovi, jehož počáteční kroky v této oblasti jsme uvítali, stejně jako vítáme počáteční kroky druhé Komise pana Barrosa, která je podle všeho odhodlána se s touto otázkou vypořádat, což je zřejmě zejména z toho, že pana Montiho pověřila vypracováním návrhu zprávy o vnitřním trhu, v níž by byly všechny tyto aspekty obsaženy.

Jsem přesvědčena, že ať jsou členské státy jakkoli odolné a neochotné, je na Komisi, aby – stejně jako jste to učinil vy, pane Kovácsi – využila právo iniciativy, možná snad ve větší míře. Pokladny členských států zejí prázdnotou. Zdanění je jedním ze způsobů, jak je naplnit, a bude-li zdanění prováděno inteligentně, pak je podpoříme.

Eva Joly (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, díky usilovné práci pana Domenicchiho je zpráva, o které máme tento týden s konečnou platností hlasovat, vysoce kvalitním dokumentem. Upřímně doufám, že bude ve středu na našem plenárním zasedání přijata. Řada návrhů, které obsahuje a které se týkají otázek finanční transparentnosti, daňové politiky a boje proti daňovým rájům, jejichž závažné důsledky jsou zde oprávněně zdůrazněny, jednoduše nemá obdoby.

Zprvč bychom měli uvítat skutečnost, že text uznává, že dosavadní boj proti daňovým rájům je značně omezený. Daňové smlouvy a seznam OECD s výčtem nespolupracujících jurisdikcí, abychom použili úřední pojmy, nejsou uspokojivé a dokonce jsou součástí problému, který mají řešit.

Z toho důvodu mají návrhy v této zprávě, které se snaží přesáhnout rámec tohoto přístupu, nově definovat daňové ráje a zavést nové nástroje včetně sankcí, jež mají pomoci při tomto boji, zásadní význam. Tak je tomu zjevně u návrhu zavést automatickou výměnu daňových informací jak v Evropské unii, tak na mezinárodní úrovni.

Obdobně je tomu u účetnictví jednotlivých zemí, které zpráva požaduje a které umožní, aby byly měřeny skutečné činnosti společností v zemích, kde jsou tyto společnosti usazeny, a ověřovat, zda skutečně platí daně, které v těchto zemích legitimně dluží. To jsou dva základní požadavky, které řada odborníků již dlouho podporuje. Můžeme jen uvítat skutečnost, že je Evropský parlament přijímá a že se tak stává jednou z institucí, které jsou do tohoto boje zapojeny nejvíce.

Dámy a pánové, problém daňových rájů není pouhou technickou otázkou. Týká se základních voleb. Chceme rozvojovým zemím poskytnout prostředky k tomu, aby mohly využívat své vlastní zdroje, místo by přihlížely, jako jsou o ně připravovány? Chceme zaručit, že všechny naše společnosti a naši spoluobčané přispívají v rámci svých možností k financování občanského života? Budeme-li hlasovat pro zprávu pana Domenicchiho, bude to znamenat, že na tyto otázky odpovídáme kladně. Což jsou odpovědi, na které můžeme být podle mého názoru jediné hrdí.

Osobně bych chtěla panu Kovácsovi poděkovat za seminář, který jsme 9. prosince společně uspořádali v Bruselu a jehož cílem bylo zařadit toto téma do programu. Děkuji vám a hodně štěstí.

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Pane předsedající, pane komisaři, dnes projednáváme balík ekonomicky i politicky sporných návrhů, které mají významně zlepšit správní spolupráci v oblasti daní. Daňové podvody jsou nepochybně velkým problémem, který omezuje příjmy veřejných rozpočtů. Jaké jsou však příčiny daňových úniků a jaké jsou motivace těch, kteří se k daňovým podvodům uchylují?

Za prvé, vysoké daňové sazby. Čím vyšší daně jsou, tím více daňových poplatníků hledá cesty, jak vlastní daňovou povinnost obejít. Tato známá ekonomická pravda by v našich úvahách měla být přítomna především v dnešní době, kdy se většina politiků domnívá, že schodky veřejných financí vyřeší zvyšováním daní, tedy na příjmové straně rozpočtu, namísto zásadních škrtů na výdajové straně rozpočtu. Dovolím si ještě jednu poznámku. Proto jsou daňové ráje. Protože majitelé přesouvají svůj kapitál do míst nižšího zdanění. Chcete-li zničit či omezit existenci daňových rájů, pak snižte daně.

Za druhé, dalším významným důvodem, proč dochází k daňovým únikům, je nepřehlednost a komplikovanost daňových řádů. Čím více výjimek, tím více podvodů. Statistická data a různé výzkumy potvrzují, že komplikovanost výběru např. DPH je způsobena především nejasným výkladem a tisíci nejrůznějšími výjimkami. Bohužel ani Evropská komise, ani poslanci Evropského parlamentu nenavrhují členským státům snížení daní či zásadní korekce, které mohou vést k transparentnosti daňových jurisdikcí.

Sporné návrhy jsou následující: zavádí se princip povinnosti výměny informací o daňových poplatnících, za druhé, povinné informace o poplatníkovi jsou přesně specifikovány a je jasné, že jsou velmi citlivé, za třetí, poprvé se vztahuje povinnost výměny informací na všechny typy daní a za čtvrté – legislativní novinka – prolomení bankovního tajemství.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Pane předsedající, tato rozprava má velký význam, neboť to, co nám vlády i sama Komise sdělují, je, že v nadcházejících letech bude strategie vedoucí k ukončení krize záviset na plánech radikálních škrtů ve veřejných investicích a sociálních výdajích. A z neměnných informací z různých zpráv, o nichž jsme dnes diskutovali, je zřejmé, že nakonec ve skutečnosti existuje ještě jiná a lepší cesta vpřed, která zvýší upřímnost a zadostiučinění daňových poplatníků!

A tato cesta vpřed je rovněž cestou k překonání krize z hlediska příjmů – především z hlediska příjmů – neboť ukončí noční můru způsobenou daňovými ráji a noční můru způsobenou rozsáhlými daňovými úniky a daňovými podvody velkých společností a bankovního systému.

A právě proto rozhodně se zprávou pana Domenicchiho souhlasím v tom, že nevyvíjíme dostatečné úsilí, abychom ukončili bankovní tajemství. A přesně proto musíme pokračovat, protože je pravda, že trocha spravedlnosti v ekonomice nikdy nikomu neuškodila.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Pane předsedající, pane komisaři, otázka nezní: jsme pro boj proti daňovým podvodům, či nikoli. Samozřejmě jsme pro. Otázkou spíše je, jaké prostředky chceme k dosažení tohoto cíle využít. Současná situace ve členských státech je taková, že některé z nich nejsou ochotné poskytovat informace o daňových poplatnících jiným členským státům, i když jsou o to požádány. Návrh, o němž diskutujeme, se týká zavedení automatického systému, v němž si budou daňové orgány vyměňovat všechny informace o státních příslušnících a podnicích s pobytem v zahraničí. Podle mého názoru je důležité, abychom nezvyšovali byrokracii, ať si informace vyměňujeme jakkoli. v současnosti je Evropská unie v krizi – ve Španělsku dosahuje nezaměstnanost téměř 20 %, v Lotyšsku 20 % přesáhla a v mnoha zemích značně převyšuje 10 %. Tento vývoj má bohužel rostoucí tendenci. Výsledkem je, že jsou členské státy nuceny snižovat vládní výdaje, což je ve skutečnosti v přímém rozporu se rozšiřováním byrokratického soustrojí. Nemůžeme si dovolit byrokratické soustrojí rozšiřovat. Zavedení tohoto systému automatické výměny informací by však k rozšíření byrokratického soustrojí nevyhnutelně vedlo. Podle mého názoru si evropské daňové poplatníky jednoduše nemohou dovolit takovýto systém udržovat. Domnívám se, že bychom neměli zacházet do krajností a vyměňovat si automaticky všechny informace a že bychom měli diskutovat spíše o tom, jak zaručit, aby si všechny členské státy vyměňovaly všechny informace alespoň na žádost. Stručně řečeno, aby fungovala automatická výměna informací na žádost. Děkuji.

Arlene McCarthy, (S&D). – Pane předsedající, při ročních ztrátách přesahujících 200 miliard EUR musí být boj proti daňovým podvodům a únikům pro tento Parlament, Evropskou komisi a vlády členských států i nadále prioritou. Nevěřím tomu, že by byl kdokoli v této sněmovně přesvědčen, že právo na soukromí je totéž co právo vyhýbat se placení daně.

Panuje samozřejmě globální shoda, že nedostatečná řádná správa v daňových otázkách podněcuje k daňovým podvodům a daňovým únikům. Daňové podvody mají závažný dopad na státní rozpočty. Veřejné služby, zdravotnictví, vzdělávání a výzkumu jsou okrádány o důležité zdroje. Kromě toho mají podle významné dobročinné organizace daňové úniky nadprůměrně bohatých osob a globálních korporací závažný dopad na životy více než pěti milionů dětí v rozvojovém světě.

Vlády nejchudších rozvojových zemí jsou ročně okrádány o 92 milionů EUR na daních z příjmu a Světová banka odhaduje, že pouze třetina z této částky – přibližně 30 až 34 miliard EUR – by stačila k zaplacení rozvojových cílů tisíciletí OSN. A co je ještě otřesnější, dobročinná organizace ve Spojeném království s názvem Christian Aid tvrdí, že v daňových rájích je ukryto přibližně 7 bilionů EUR.

Proto mají akce a doporučení navržená v těchto zprávách zásadní význam pro podporu rovných podmínek a pro boj s narušováním a zneužíváním, o něž se systémy daňových úniků a podvodů opírají. Aktiva držaná v zahraničí se nyní rovnají třetině globálních aktiv...

(Předsedající požádal mluvčí, aby v zájmu tlumočení hovořila pomaleji.)

...daňovými ráji prochází polovina světového obchodu a jsou posilována opatření na jejich likvidaci. Daňové ráje jsou předmětem šetření a jsou předkládány různé návrhy v EU i v zemích OECD.

Jedinou cestou vpřed je intenzivní daňová spolupráce. Tato spolupráce neoslabuje suverenitu států, ale naopak posiluje a podporuje vnitrostátní daňové systémy a je překážkou pro ty, kdo se snaží oslabit integritu a fungování těchto systémů.

Jestliže jsme se z globální finanční krize něco naučili, pak je to fakt, že finanční transakce musejí být otevřenější a transparentnější. Proto podporuji návrhy ohledně globální dohody a normy pro automatickou výměnu daňových informací, které předložili naši zpravodajové.

Na závěr bych ráda poznamenala, že ti, kdo se snaží tyto návrhy rozmělnit a šíří poplašné zprávy o ochraně údajů, se ke globální akci proti daňovým únikům a na podporu řádné správy, dobrého občanství a sociální odpovědnosti staví beze vší vážnosti a zcela bez ambicí.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, podvody s DPH nejsou pouhým poklesem. Jsou trestným činem a problémem, který se postupem času buď vystupňuje, nebo zmenší. Podle nejnovějších odhadů ztrácejí občané, a tím daňové poplatníci ročně až 100 miliard EUR, možná více.

V době rostoucího veřejného dluhu a sílící krize nemají občané žádné pochopení pro fakt, že se Evropské unii dosud nepodařilo se s tímto problémem úspěšně vypořádat. Proto vítám čerstvý pokus o zavedení postupu přenesení daňové povinnosti, o němž budeme pozítří hlasovat. Postupem přenesení daňové povinnosti se snažíme účinně odstranit problém s únikem DPH nebo jej alespoň snížit. Musíme počkat, abychom zjistili, zda díky tomuto postupu příjmy z DPH žádoucí způsobem vzrostou, či nikoli a zda bude postup odstrašovat od nových pokusů o podvod. Zcela jistě to však stojí za pokus. Budeme důkladně sledovat výsledky postupu, jehož uplatňování je v současnosti omezeno rokem 2014, a provedeme kritické posouzení.

Uvítal bych nicméně jeden konkrétní pozměňovací návrh: jsem pro to, aby společnosti, které v rámci přezkumu registračních čísel pro účely DPH náležitě plní povinnosti řádné péče, byly osvobozeny od všech povinností, i když se příjemce dopustí podvodu. Výslovně lituji, že můj pozměňovací návrh v tomto ohledu většinu členů Hospodářského a měnového výboru nepřesvědčil.

Vicky Ford (ECR). – Pane předsedající, daňový podvod je zločin, kterým jsou okrádány nejen vlády, ale všichni daňoví poplatníci – každý občan, který včas platí daně. OECD, skupina G20 a samozřejmě různé zpravodajové v Parlamentu odvedli veliký kus poctivé práce, kterou přispěli k boji proti daňovým podvodům. Ráda bych se zaměřila konkrétně na zprávu pana Domeniciho a poděkovala mu za velkou transparentnost, kterou projevil při spolupráci se všemi skupinami v Parlamentu ve snaze zlepšit tento dokument. Znepokojují mě však tři otázky.

První z nich je, že boj proti daňovým podvodům neměl být používán jako omluva pro ty, kteří chtějí zahájit rozpravu o harmonizaci daní v celé EU. v dokumentu je pasáž o společném konsolidovaném základu daně pro právnické osoby a domnívám se, že bychom měli počkat, až nám Komise letos předloží posouzení dopadu, než vyvodíme závěry ke kladům a záporům této rozpravy.

Druhá obava se týká kontroverzní problematiky výměny informací. Je zcela jasné, že za určitých okolností je nutné si informace vyměňovat lepším způsobem, a automatická výměna má své výhody, jako např. u daně z úspor. Tento dokument však jde mnohem dále a požaduje automatickou výměnu informací ve všech oblastech. Podle mě by bylo vhodnější, abychom potřebnost automatické výměny posuzovali podle konkrétních okolností.

Zatřetí, zpráva pana Domeniciho navrhuje, aby byla v celé EU vybírána dávka z finančních pohybů do určitých jurisdikcí a z těchto jurisdikcí. Jak poznamenala Komise, existují různé sankce a různé pobídky, které lze použít k podpoře řádného chování v této oblasti. Jsem velice znepokojena tím, že bychom mohli skončit pouze s jedním návrhem, který by byl hluboce kontroverzní právě kvůli slovům o dávce na úrovni EU.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Pane předsedající, při diskusi o těchto čtyřech zprávách, které mají podle všeho zcela mimořádnou technickou strukturu, se zabýváme důležitými politickými otázkami. Zaprvé a aby to bylo zcela jasné: boj proti daňovým podvodům a únikům by měl být neutuchající. A to z úcty vůči těm, kteří daně platí a dodržují pravidla.

Rovněž chci jasně vyjádřit, že nejde o otázku, která by byla spjata s jakoukoli krizí. Jde o otázku veřejné etiky. A stejně jako je třeba diskutovat o této otázce, tak by Evropská unie a členské státy měly diskutovat o další záležitosti týkající se daňové konkurenceschopnosti, aby byl prostřednictvím daňových politik podpořen ekonomický růst.

Rovněž je nutné vnímat boj proti daňovým podvodům a únikům z legislativního hlediska. Zákony musejí být jednoznačné. Zákony musejí být transparentní a také správní subjekty musejí jednat odpovídajícím způsobem. A právě proto je otázka výměny informací důležitá a musíme vzít v úvahu rozhodnutí, která přijaly mezinárodní organizace, jež se touto problematikou důkladně zabývají, tedy především OECD. v tomto ohledu má zásadní význam výměna zkušeností, aby opatření, která v teoretické rovině budí příznivý dojem, nebyla v praxi kontraproduktivní.

Pokud jde o problematiku daňových rájů, musíme podpořit rozhodnutí a pokrok skupiny G20, a především nesmíme zapomínat, že by opatření v této oblasti měla být vhodná, přiměřená a účinná.

Elisa Ferreira (S&D). – (PT) Pane předsedající, pane komisaři, zde jsou některá fakta, která stojí za to si zapamatovat: podle OECD byla v roce 2008 v daňových rájích uložena aktiva v hodnotě 5 až 7 bilionů EUR. Jak již dnes bylo zmíněno, v Evropské unii představují daňové úniky 2 až 2,5 % bohatství EU, jinými slovy dvojnásobek rozpočtu EU.

Dnes již rovněž nelze pochybovat o tom, že k děsivé krizi, kterou právě zažíváme, přispěly daňové ráje, nejasnost nových finančních produktů, nedostatečná správní spolupráce, chybějící regulace a dohled nad trhy a nadměrné ambice hospodářských subjektů.

I na globální úrovni je dosaženo určitého pokroku a z krize čerpáme různá ponaučení – ponaučení, která byla vymezena v iniciativách Mezinárodního měnového fondu, OECD, G20 a Fóra finanční stability. Evropská unie, a to zejména pod vedením pana Kováce, kterému bych ráda poblahopřála, se řady těchto iniciativ účastní. Patří mezi ně správní spolupráce, směrnice o zdanění příjmů z úspor, pomoc při vymáhání dluhů, kodex chování a také rostoucí spolupráce Belgie, Rakouska, Lucemburska, ostrova Man a dokonce sousedních zemí: Švýcarska, Monaka a Lichtenštejnska.

Je však důležité, aby toto kolektivní úsilí nevedlo k tomu, co tak výstižně popisuje jeden z krajanů pana Domeniciho, když v knize *Leopardo* říká, že se mnoho věcí musí změnit, aby vše mohlo zůstat stejné. A k tomu nesmí dojít!

Evropští občané jsou nyní zasaženi nezaměstnaností, ohrožování zvyšováním daní a ztrátou základních práv na důchod. Malé a střední podniky nezískávají úvěry a oběti jsou značné. A právě tito občané od nás jakožto od svých zástupců v tomto parlamentu očekávají, že se poučíme a skutečně zaručíme soutěž, spravedlnost, transparentnost a upřímnost v Evropské unii.

Tyto čtyři zprávy, zejména zprávy pana Domeniciho a paní Álvarezové, se tímto směrem ubírají. Doufám, že tyto zprávy získají od poslanců v této sněmovně rozsáhlou podporu a že ve skutečnosti dodají Evropské unii politickou motivaci, kterou potřebuje k tomu, aby se správným způsobem poučila, a že rovněž přispějí k tomu, aby byla tato ponaučení uznána mezinárodně.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Pane předsedající, všichni jsme si vědomi toho, že daně jsou citlivou otázkou, jak jsme již ostatně slyšeli. Členské státy celkem oprávněně považují daně především za vnitrostátní záležitost; v důsledku finanční krize si však stále více zemí uvědomuje, že je nezbytné zlepšit spolupráci v EU.

Daňová soutěž je dobrá věc. Pravidla však musejí být spravedlivá a žádný členský stát nesmí těžit z toho, že jsou jeho pravidla používána k obcházení daňové povinnosti. Daňové podvody jsou nezákonné, nemorální a narušují situaci v jednotlivých členských státech EU.

Můžeme kritizovat daňovou zátěž ve vlastní zemi. Je známo, že ji kritizují i já. Musíme se však snažit změnit politiku ve vlastní zemi spíše než vyhýbat se povinností. Nejúčinnějším způsobem, jak si vyměňovat informace, je vyměňovat si je automaticky. EU často kritizuje různé druhy daňových rájů. Proto je důležité, abychom dali najevo, že rovněž interně usilujeme o zlepšení transparentnosti, otevřenosti a spolupráce v oblasti daní a že zároveň respektujeme nedotknutelnost soukromého života.

S cílem zabránit zbytečným správním výdajům a vytvořit jasnější právní základ skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu předložila pozměňovací návrh, podle nějž nesmějí být členské státy nuceny pomáhat jinému členskému státu, jde-li o částku nižší než 1 500 EUR ročně. Jsem přesvědčen, že takto budou jasně vymezeny pravomoci orgánů a jestli tomu správně rozumím, pan Kovács s tím souhlasí.

– Na závěr bych chtěl panu Kováčovi, který bude komisařem ještě nějakých 18 hodin, poděkovat. Spolupracovat s vámi byla výsada. Nedosáhl jste všeho, ale udělal jste, co jste mohl. Děkuji vám a hodně štěstí.

Jacek Włosowicz (ECR). – (PL) Pane předsedající, během šestého funkčního období přijala Evropská komise řadu legislativních návrhů v rámci boje proti daňovým podvodům a daňovým únikům v Evropské unii. Klíčovým faktorem je dnes návrh směrnice o správní spolupráci v oblasti daní. Díky tomu, že byla přijata prakticky všemi členskými státy, byla směrnice, která je v současnosti platná, nepochybně první krokem ke správní spolupráci v této oblasti, ačkoli bylo zjevné, že se nedostávají konkrétní výsledky, pokud jde o provádění této směrnice. v tomto návrhu však jde o posílení vnitřní suverenity jednotlivých členských států v oblasti daní uplatněním konkrétnější a účinnější správy příjmů z daní v jednotlivých zemích a rovněž o zesílení procesu evropské integrace, která je v oblasti daní stále nezbytnější, a to jak z hlediska politického, tak ekonomického a správního.

Thomas Mann (PPE). – (DE) Pane předsedající, panu komisaři Kováčovi děkuji za vynikající práci. Správní spolupráce mezi členskými státy EU v daňových otázkách, což je moje kompetence, je ambiciózním projektem. Je nezbytná, protože daňové úniky už nejsou pouhým poklesem. Ovlivňují i jiné země.

Musíme při boji proti daňovým podvodům a pochybným daňovým rájům spolupracovat. Názor členských států, že ne všechno je třeba řešit na evropské úrovni, je do očí bijící omyl. Zkoumání možnosti kupovat nezákonně získané údaje o podvodnících, což je otázka právně problematická a v Německu se s ní potýkáme, by nemělo být jedinou cestou, po které se ubíráme. Může se však stát, že takovýto nákup bude nezbytný.

V této směrnici vítám především plánovou automatickou výměnu informací mezi daňovými orgány; zadruhé oceňuji posílený postup vzájemné výměny pracovníků mezi správními orgány; a zatřetí, vítám naléhavě nutné opatření k uvolnění zákonů upravujících bankovní tajemství daleko za hranicemi EU.

Je nesporně nutné, abychom odstranili některé překážky, zejména střet mezi výměnou údajů na jedné straně a ochranou údajů na straně druhé. Mezi těmito oblastmi musíme nastolit rovnováhu a nesmíme dovolit, aby jeden zájem převážil nad druhým.

Kromě toho je třeba věnovat důkladnou pozornost přeshraničnímu dvojímu zdanění. Hovořil jsem se zástupci řady malých a středních podniků, které působí v různých členských státech současně. Tito zástupci tvrdí, že situace je až příliš složitá a že chybí transparentnost a zkušenosti, a právě proto nejsou schopni učinit správná investiční rozhodnutí. To je třeba zvážit. Je také nutné, abychom omezili byrokracii a věnovali vyšší pozornost tomu, co je skutečně nezbytné, aby nám orgány daňové správy mohly pomáhat při těsnější spolupráci a při zjednodušování našich postupů. Pokud tohoto cíle dosáhneme, pokud se nám podaří začlenit tyto zjednodušené postupy do každodenního života podnikatelů, pak dosáhneme jednoznačného pokroku. Tato směrnice je zásadním vyjádřením našeho úmyslu tak učinit.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Naše rozprava o navrhovaných daňových reformách probíhá za situace, kdy se musí nevyhnutelně promítnout do daňových politik. Hospodářská a finanční krize je příčinou celosvětového nárůstu schodků, což následně zvyšuje význam zdrojů vyčleněných na veřejný rozpočet.

Jak již bylo řečeno, nejnovější zprávy k tomuto tématu zdůrazňují znepokojivý rozsah daňových podvodů v Evropské unii, které ročně přesahují částku 200 miliard EUR, což se rovná 2-2,5 % HDP.

Naši kolegové, kteří na těchto zprávách pracovali a za jejichž úsilí bych jim chtěl projevit uznání, nám poskytli jasnou představu o rozsahu podvodů. Plán hospodářské obnovy navrhovaný Evropskou komisí, jehož cílem je snížení dopadu krize, vyžaduje celkovou částku ve výši 1 % HDP. Jsem přesvědčen, že tato situace vyžaduje silná opatření proti podvodům a těsnější spolupráci členských států v daňových otázkách, a to tím spíše, že krize více než kdy dříve zdůraznila negativní aspekty vzájemných vazeb mezi ekonomikami jednotlivých států.

Na základě těchto souvislostí představuje návrh směrnice krok vpřed, jelikož evropské právní předpisy týkající se daní uvede do souladu jak s ekonomickým vývojem, tak s posílením evropského integračního procesu. v tomto smyslu mohou automatická výměna informací, zrušení bankovního tajemství a opatření na zlepšení vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek výrazně přispět ke zvýšení účinnosti správní spolupráce mezi 27 členskými státy.

Na závěr chci panu komisaři Kovácsovi popřát mnoho úspěchů v budoucnosti.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) (z počátku bez mikrofonu) ... současná směrnice je velice vítaná v době, jako je ta dnešní, kdy se příjmy z daní po celém světě zmenšují. v rámci společného trhu nemůžeme v žádném případě přijmout současný stav, kdy mohou zdanitelné příjmy zůstat skryty a nezdaněny v jiném členském státě. Jak již bylo zmíněno, členské státy EU přicházejí každoročně o miliardy eur na příjmech z daní kvůli tomu, že selhává výměna informací mezi členskými státy. Chtěl bych vám připomenout, že dokud budou někteří lidé schovávat své příjmy, a tím se vyhýbat platbě daní, budeme muset my ostatní platit o to více, abychom ztracené částky vyrovnali. Takový byl sotva záměr – alespoň ne podle mého názoru.

Je podivuhodné, že někteří lidé stále obhajují stávající systém, který lidem ve skutečnosti umožňuje, aby se vyhýbali placení daní. Uvědomuji si, že některé státy mohou hodně ztratit, ale předkládají vůbec důvěryhodné argumenty? Nikoli.

Měli bychom prosazovat mezinárodní spolupráci v oblasti daní a vypracovat společné normy, abychom zabránili daňovým podvodům jak na úrovni EU, tak celosvětově. Zároveň bych vám chtěl připomenout, že někteří lidé jsou přesvědčeni, že ochrana soukromí je důležitá a že musí být odpovídajícím způsobem zabezpečena. To je důležité mít na paměti, jelikož systém, který vytváříme, jinak nebude pro naše občany důvěryhodný, a to je zcela zásadní, máme-li uspět.

Sirpa Pietikäinen (PPE). – Pane předsedající, domnívám se, že během této hospodářské krize je bolestně jasné, že buď v EU samostatně selžeme, nebo společně uspějeme. Trvalo velice dlouho, než jsme se dostali do bodu, kdy můžeme skutečně zavést řádnou automatickou výměnu informací o daních v EU a dosáhnout naprosté transparentnosti a účinné správní spolupráce mezi úředníky a národními státy.

Zatímco žádáme soukromý sektor, tedy banky, aby byl po finanční krizi transparentnější a spolehlivější, jsem ve skutečnosti přesvědčena, že to samé musíme požadovat o našich národních státech i od nás samotných. Proto vítám kroky, které zde byly učiněny, před námi je však ještě dlouhá cesta. Vybízím Komisi, aby byla velice ambiciózní a neústupná při mezinárodní spolupráci, abychom dosáhli mezinárodní dohody o daňových rájích a automatické výměně informací.

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedající, zdanění má zcela zásadní význam pro chod zemí – a jsem přesvědčen, že s tím by souhlasila většina občanů. Mnoho občanů však platbu daní nevíta s otevřenou náručí a úsměvem na tváři. Tento přístup pochází z doby, kdy nás Pán poukázal na to, že nejvíce nenáviděným druhem jeho časů byli výběrčí daní, kteří byli považováni za zlosyny.

Nejsem si jist, zda se jejich status během staletí příliš zlepšil. Nyní jsou označováni jako příjmoví komisaři, ale soutěže popularity by nejspíš nevyhráli.

S tím je nicméně těsně spjata skutečnost, že ti, kdo se v minulosti vyhýbali placení daní, byli někdy považováni téměř za hrdiny, kteří obelstili vládu. I to se však naštěstí dnes mění, daňové úniky jsou však zároveň běžnou věcí v celé zemi a na celém světě. Dokonce v mé vlastní zemi i samotné banky poskytovaly lidem v osmdesátých a devadesátých letech dvacátého století adresy v zahraničí pro účely daňových úniků. Když to vyšlo najevo, jednotlivci pak samozřejmě musel platit.

Musíme zajistit, aby se daňové úniky v budoucnosti snížily. OECD odhaduje, že se při daňových únicích ztratí 2,5 % globálního HDP. Precedentem je pašování cigaret v případech, kdy se cigarety přesunuly z ekonomik s nízkými daněmi do ekonomik s daněmi vysokými, a pašování devastuje zdraví a také finance.

EU může zároveň jednat jen v omezené míře, neboť jí Lisabonská smlouva v oblasti daní neuděluje žádné rozsáhlejší pravomoci. Tato skutečnost se do Lisabonské smlouvy dostala v podobě záruk pro Irsko.

Z toho důvodu nemůže být stanoven žádný společný konsolidovaný základ daně z příjmů právnických osob a musí být zachována zásada spravedlivé daňové soutěže. Musíme se tedy snažit, abychom součinností, spoluprací, přesvědčováním a domlouváním znovu uvedli věci do pohybu – nesmíme však použít nátlak.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Pane předsedající, tyto návrhy jsou příkladem jedinečné snahy o zjednodušení boje proti daňovým podvodům a zlepšení spolupráce mezi orgány.

Měli bychom si zapamatovat, že zdanění nikdy není samoúčelné, ale je nástrojem společnosti, který slouží k provádění politicky dohodnutých cílů včetně vyrovnání rozložení příjmů, zdanění škodlivých postupů a vytvoření ekonomického základu pro společné služby sociálního zabezpečení. Dobrý daňový systém je založen na spravedlivém a širokém daňovém základu a na rozumných úrovních zdanění.

Daňové úniky a podvody zmenšují daňový základ a poctiví občané a společnosti musejí chtít nechtě uhradit daňový účet, jehož zaplacení se podvodníci vyhýbají. Jak jsme zde již slyšeli, hrubý domácí produkt je nyní v různých částech Evropy v kritickém bodě. Daňové podvody a úniky jsou příčinou slabších výsledků ohledně HDP, a to přibližně o 200 miliard EUR ročně. To si opravdu nemůžeme dovolit.

Ráda bych vznesla několik připomínek ke zprávám samotným. Uvažujeme-li o způsobech, jak bojovat proti podvodům s DPH, je třeba mít na paměti pojmy jako rentabilita, právní jistota a zásada proporcionality. Tyto pojmy jsou velice jasně zdůrazněny ve zprávě pana Casy. Při boji proti podvodům s DPH je rozumné soustředit se zejména na zboží a služby s vysokým rizikem podvodů a mechanismus přenesení daňové povinnosti poskytuje těmto členským státům příležitost, aby odchýlně od hlavní zásady směrnice o DPH přenesly daňovou povinnost.

Správní spolupráce je jedním ze způsobů, jak doplnit vnitrostátní právní předpisy, musíme však mít na paměti, že spolupráce předpisy nikdy nenahradí ani nepovede k jejich sblížení.

Pokud jde o tyto směrnice, je největším zdrojem rozporů otázka výměny informací. Účinná výměna informací mezi celními a daňovými orgány členských států pomáhá bojovat pro zneužívání, a proto si myslím, že bychom měli výměnu daňových záznamů podporovat, a ne jí bránit. Ve Finsku jsou daňové záznamy veřejné

a tato země patří mezi nejméně zkorumpované na světě. Proto nechápu, jak by automatická výměna daňových záznamů mohla ohrozit občanská práva, jak se podle všeho někteří kolegové domnívají.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Pane komisaři Kovácsi, pane předsedající, finanční právní předpisy jsou samozřejmě odpovědností jednotlivých států a ve členských státech vzbuzují sebestředný zájem. v Evropské unii bychom však měli přemýšlet o tom, jak v budoucnosti zachováme vnitřní trh, a zejména čtyři svobody.

Jedním z hlavních problémů, jimiž se v této souvislosti musíme zabývat, je samozřejmě dvojí zdanění. Zejména pro malé a střední podniky, které nemohou vést v patrnosti všechny právní předpisy v této oblasti, je obzvláště obtížné nabízet služby v jiných zemích. Komise by tudíž měla předložit návrh, jak dvojí zdanění řídit, který by pro tyto podniky zavedl jednoduchý a transparentní systém zdanění, neboť o tom, zda určitá společnost na trhu přežije a zda zůstane solventní, nakonec rozhoduje její rating. Rovněž bych velice uvítal jednotné kontaktní místo pro malé a střední podniky, aby se tyto podniky mohly obracet na konkrétní místo a aby bylo možné vracet daně rychle, účinně a transparentně.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Ráda bych se zmínila o systémech elektronické správy, které již jsou vyvíjeny v různých členských státech s cílem provádět následující typy aplikací: elektronickou platbu daní, elektronickou platbu DPH či iniciativy jako elektronická fakturace. Hovoříme o nové digitální agendě pro nacházejících pět let, což znamená, že by členské státy měly rovněž využívat informační technologii k tomu, aby zlepšily správní spolupráci v otázkách daní.

Jsem přesvědčena, že alespoň pokud jde o elektronickou fakturaci, byla již v roce 2008 zřízena skupina na vysoké úrovni, která minulý listopad dokončila zprávu a doporučení pro Evropskou komisi. Pan komisař Tajani se rovněž zavázal, že během nadcházejícího období předloží iniciativy na podporu elektronické fakturace, aby byl tento způsob fakturace ve velké míře přijat ve všech členských státech. Chtěla bych se Komise zeptat, zda a kdy takovýto návrh předloží.

Nick Griffin (NI). – Pane předsedající, diskutovat o daňové spolupráci během stávající krize eura je jako přerovnávat křesla na palubě Titaniku.

Jižní národy jsou v angličtině označovány nevlídnou zkratkou PIGS (Portugalsko, Itálie, Řecko a Španělsko). Ti, kdo však trpí na kříži eura, nejsou prasata, ale lidé, deptaní utopickým dogmatem, že jedna velikost vyhovuje všem. Hospodářství jižních zemí buď pohasnou, nebo budou zachráněna, což však zničí daňové poplatníky v Británii i jinde. Pak už nezůstane mnoho daní, kvůli nimž by bylo třeba spolupracovat.

Existují dvě cesty, jak z toho ven: buď zrušit euro a vrátit národům zajatým v této podivné totalitě jejich měnu, nebo z eurozóny vyloučit problémové země. A to by mohly být právě zmíněné jižní země. A ještě spravedlivější by bylo vyloučit Německo a jeho francouzského kolaboranta, protože v jádru tohoto zmatku je fakt, že euro funguje podle německých zájmů.

Tato nekonečná krize zničí federální projekt – daňovou spolupráci i všechno ostatní. Je tragédie, že přitom zdrtí a uvrhne do chudoby tolik nevinných obětí.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Chtěla bych panu Stolojanovi pogratulovat za úsilí, s jakým se věnoval přípravě zprávy o vymáhání pohledávek. k boji proti daňovým podvodům a únikům potřebuje EU společné právní předpisy, které budou jednotně vynucovány ve všech členských státech. Nebudou-li placeny daně a cla, může to ovlivnit vnitřní trh a rozpočty členských států. Kvůli volnému pohybu kapitálu a osob je nutné rozšířit oblast působnosti právních předpisů. Od začátku tohoto roku jsou do ní rovněž zahrnuty povinné příspěvky na sociální zabezpečení.

Jedním důležitým krokem v procesu vymáhání pohledávek v EU je rychlá výměna informací. Existence společných standardních nástrojů a formulářů, které budou přeloženy do všech úředních jazyků EU, usnadní každodenní činnost příslušných orgánů. Společný automatizovaný systém umožní, aby byly jednotlivé dotazy vyřizovány rychleji a při nižších nákladech.

Udo Bullmann (S&D). – (DE) Pane předsedající, třebaže dnes gratulujeme paní Álvarezové, panu Domenicimu a jiným kolegům k vynikajícím zprávám, třebaže dnes blahopřejeme panu komisaři Kovácsovi k jeho obětavé práci a přejeme mu vše nejlepší do budoucna, a třebaže vyjadřujeme naději, že na svého nástupce přenesení zápal, s nímž bojoval o společnou daňovou politiku, musíme zároveň poukázat na členské státy, ty členské státy, které nadále váhají s přijetím opatření, jež jsou za této krizové situace více než nezbytná, opatření, která nakonec vyústí v lepší spolupráci.

Je poměrně šokující, že jsme v otázce daňového základu dosud nedosáhli průlomu. Každý, kde se domnívá, že bude schopen hájit tímto způsobem vlastní suverenitu, ji ztratí stejně jako ztratí příjmy z daní. Proto nám tyto zprávy především sdělují, že musíme v Evropě navázat lepší spolupráci. Jen tak dosáhneme pokroku!

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, boj s daňovými podvody je nevyhnutelný. Daňové úniky a podvody ale příčinami hospodářské a finanční krize samozřejmě nejsou. Podle mého názoru je důležité znovu v této sněmovně jasně zopakovat, že musí získat zpět důvěru daňových poplatníků pomocí jednoduchých daňových systémů a nízkými a spravedlivými daněmi. To však neznamená, že bychom neměli aktivně bojovat proti daňovým únikům a podvodům, protože každý daňový únik oslabuje náš smysl pro spravedlnost.

Tím se dostáváme k tématu daňových rájů. Soused Německa, Švýcarsko, vyjádřil určité znepokojení nad tím, že je na něj vyvíjen nátlak. Konkrétně na tento bod bych se rád Komise zeptal: jsou předkládány návrhy, či spíše jsou přijímána opatření, aby byl na Švýcarsko vyvinut konkrétní tlak? Osobně jsem přesvědčen, že si Švýcarsko nesmí dovolit ohrožovat EU o nic více než Spojené státy. To tím pádem znamená, že se Švýcarsko v podstatě musí připojit k našemu společnému úsilí o boj proti daňovým únikům.

László Kovács, člen Komise. – Pane předsedající, vážení poslanci a poslankyně, debatu považuji za zajímavou a inspirativní. Stejně jako většina z vás jsem přesvědčen, že stojí za to věnovat chvilku pozornosti našim snahám bojovat proti daňovým podvodům a únikům a zesílit daňovou spolupráci. Oceňuji vaši podporu a práci čtyř zpravodajů a jsem velice vděčný za podporu těchto důležitých iniciativ Komise.

Podpora řádné správy v daňových otázkách je složitou problematikou, která zahrnuje několik různých otázek. Vaše zprávy se zabývají prakticky všemi z nich, od formálního legislativního návrhu na podporu správní spolupráce po naši práci se třetími zeměmi. Jsem potěšen, že mnoho z vás vybízelo Komisi k tomu, aby byla více ambiciózní. Naprosto s vámi souhlasím a jsem si jist, že s vaší podporou a s podporou vlád členských států bude Komise schopna vypořádat se s výzvami, které na ni čekají. Víím, že i pro mého nástupce zůstávají tyto otázky prioritou. Komise, Parlament a Rada by se měly nadále snažit o schválení legislativních návrhů, které jsou předloženy či připravovány skupinou pro kodex chování v oblasti zdanění podniků.

Pokud jde o vnější aspekty zásad řádné správy v daňových otázkách, měla by být podporována všechna opatření uvedená ve sdělení a zvláštní pozornost je třeba věnovat opatřením, která se týkají rozvojových zemí.

Pokud jde o konkrétní návrhy týkající se správní spolupráce, vzájemné pomoci při vymáhání daňových pohledávek a volitelného a dočasného opětovného uplatnění mechanismu přenesení daňové povinnosti, chtěl bych vám rovněž poděkovat za připomínky a názory. Jsem potěšen, když se Evropský parlament a Komise shodují v tom, jaká opatření je třeba přijmout k účinnějšímu boji proti daňovým únikům a podvodům v Evropské unii i jinde ve světě. Tyto tři návrhy jsou podle mého názoru obecně podporovány.

Dosažení rychlého pokroku a jednomyslná dohoda na návrhu o správní spolupráci jsou jednou z priorit španělského předsednictví. Nyní jsou také prioritou většiny členských států. Pro EU je naléhavě nutné dosáhnout interní jednomyslné dohody, aby mohla dát na mezinárodní úrovni najevo své odhodlání pokročit od normy OCED a doporučení skupiny G20 a připravit cestu budoucímu vývoji na mezinárodní úrovni, a to tím, že prokáže, že je schopna navázat vyspělou správní spolupráci.

Je jasné, že k otázce odstranění daňových podvodů a úniků neexistuje jedno globální řešení, ale návrhy, o nichž jsme dnes diskutovali, jsou v rámci strategie Evropské unie pro boj proti daňovým podvodům důležitým krokem vpřed.

Na závěr bych vám dnes, den před koncem funkčního období, ještě jednou rád poděkoval za podporu, kterou jste vyjádřili iniciativám Komise v oblasti daní a cel, a zejména za spolupráci výboru ECON a IMCO.

Magdalena Álvarez, zpravodajka. – (ES) Pane předsedající, ráda bych se zabývala důvody, proč v souvislosti s automatickou výměnou informací jdeme za rámec zavedených norem OECD.

V tomto ohledu by bylo možné citovat řadu argumentů, ale model OECD se jednoznačně vztahuje na širší rámec mezinárodních vztahů, v nichž se pravidla značně liší od pravidel, která se používají v Evropské unii.

Jak uvedl pan Kovács, v Evropské unii existuje jednotný hospodářský prostor, v němž by se daňové informace měly pohybovat se stejnou volností jako lidé, aby každý členský stát mohl uplatňovat svůj daňový režim. V Unii máme jednotný trh, na němž pohybu zboží ani osob nebrání žádné překážky. Proto neexistuje jediný důvod, proč by měly nějaké překážky bránit pohybu daňových informací.

Členské státy jsou součástí politického projektu a vztahy mezi jejich orgány daňové správy musejí být s tímto politickým projektem v souladu. v sázce jsou politické zásady, které jsou nadřazené otázkám praktické vhodnosti.

Ráda bych rovněž zdůraznila, že národní daňová suverenita je bojem proti podvodům spíše posílena, než oslabena. Jinými slovy, daňová suverenita členských států bude posílena, jakmile budou mít státy k dispozici účinnější nástroje pro provádění vlastních daňových systémů. To vše bychom tudíž měli mít na paměti, a proto je naší povinností tuto směrnici podpořit.

Kromě toho, jak správně řekl pan Klinz, podvod je trestný čin. Nelze jej ospravedlňovat tak slabými argumenty, jako jsou např. režimy vysokých daní v některých daňových systémech. Naopak, odvažují se tvrdit, že pokud by byly daňové podvody omezeny, bylo by možné daně snížit. Zcela jistě musíme vytrvat v úsilí o zjednodušení různých daňových systémů.

Na závěr bych ráda zdůraznila, že čtyři zprávy a čtyři směrnice, které podporujeme, mají silný odrazující účinek, neboť když si daňoví poplatníci uvědomí, že v důsledku těchto ustanovení budou mít podvodníci menší manévrovací prostor a méně bezpečných útočišť, pokušení dopouštět se podvodů bude mnohem slabší. A i když se někteří jednotlivci podvodů přeci jen dopustí, budeme mít k dispozici účinnější nástroje, abychom se s nimi vypořádali.

Závěrem musím zmínit, že tato opatření přicházejí v nejvhodnější chvíli, jelikož krize zdůraznila nebezpečí spojená s nedostatkem transparentnosti a s přenosem z jedné země do jiných a poukázala na nezbytnost veřejných podnětů. v této souvislosti bych ráda poukázala na podporu pana Lamberta. Dal jasně najevo, že v časech, jako jsou ty dnešní, musejí veřejné finance vyvinout obzvláštní úsilí o přijetí opatření, jejichž cílem je oživení ekonomiky a sociální ochrana, aby byly zmírněny dopady krize.

Ze všech těchto důvodů si jsou dnešní občané více než kdy dříve vědomi závažnosti daňových podvodů a jejich důsledků pro ekonomiku obecně. Kromě toho netrpělivě čekají, až jejich zástupci přijmou odpovídající opatření, aby se s touto problematikou vypořádali.

Theodor Dumitru Stolojan, zpravodaj. – (RO) Pozorně jsem poslouchal názory svých kolegů. Rovněž jsem si všiml, že se někteří kolegové zdrželi hlasování o automatické výměně informací. Jsem nicméně pevně přesvědčen, že my v této komoře, na úrovni evropské instituce, musíme každému evropskému občanovi, který poctivě platí cla a daně, ukázat, že jsme odhodláni přijmout jakékoli opatření, abychom daňové úniky snížili na minimum, aby bylo možné řádně vynucovat rozhodnutí o vymáhání pohledávek vyplývajících z cel a daní, a to bez ohledu na to, v jakém členském státě dlužník pobývá.

PŘEDSEDAJÍCÍ: paní WALLIS

Místopředsedkyně

David Casa, zpravodaj. – (MT) I já jsem pozorně poslouchal, co zde zaznělo, a pokud bych měl z této důležité rozpravy vyvodit nějaký závěr, byl by takový, že se všichni shodneme na tom, že musíme použít veškeré dostupné prostředky na boj proti daňovým únikům a různým druhům podvodů, k nimž dochází v různých zemích. Musíme toho dosáhnout s pomocí opatření, jako jsou ta, která byla dnes navržena, aniž bychom poškodili odvětví obchodu – zejména malé a střední podniky – a aniž bychom navýšili byrokracii. Právě naopak, doporučuji, abychom byrokracii v oblastech, které často ohrožují odvětví ochodu, snížili.

Musíme zajistit, aby nebyli penalizováni poctiví občané, kteří daně řádně platí. To se týká také lidí v obchodním odvětví, lidí, kteří se zabývají přeshraničním obchodem, a těch, kteří nepáchají daňové úniky a nejsou tudíž zločinci.

Proto jsem přesvědčen, že těmito návrhy posílíme věrohodnost systému obchodování s povolenkami a s ním souvisejících plateb. Zároveň, jak jsem poukázal, je třeba snížit administrativní zátěž pro poctivé podnikatele, a navíc zajišťujeme, aby byl Parlament během celého přijímacího procesu informován o mechanismu zpětného vyúčtování.

Stejně jako moji kolegové poslanci jsem přesvědčen, že bych měl poděkovat panu komisaři za všechnu práci, kterou v posledních letech vykonal. Pane komisaři, sice jsme se vždy zcela neshodli, ale když se zpětně podíváme na oblast daní, jsem přesvědčen, že dnes máme pro naše občany, konkrétně občany Evropské unie, spravedlivější a účinnější systém.

Leonardo Domenici, zpravodaj. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, rád bych vyjádřil své díky za poznámky k našim zprávám, které byly výsledky společného úsilí. Doufám, že tyto poznámky jsou předzvěstí pozitivního hlasování v Evropském parlamentu.

Jsem přesvědčen, že – jak řekli také pánové Stolojan a Casa – si naše zprávy zaslouží podporu, přinejmenším jménem našich spoluobčanů – poctivých daňových poplatníků, kteří jsou prvními, kteří podvody a daňovými úniky trpí. Cílem je přimět platit každého, aby každý jednotlivec mohl platit méně.

Rád bych přednesl dvě poznámky. Paní Lullingová na počátku rozpravy hovořila o daňové kolonoskopii. Z vlastní zkušenosti vím, že kolonoskopie není příjemné vyšetření, i když může být pro lidské zdraví velmi přínosné. V oblasti daní existuje velmi snadný způsob, jak se mu vyhnout: prostě nezatajovat, neskrývat svůj příjem a nevyhýbat se svým právním závazkům.

Druhá poznámka je o tom, že je vždy správné se zabývat tím, jak jsou veřejné peníze využívány, ale také je správné tak činit, když jsou vlády nuceny tyto veřejné peníze využívat pro záchranu bank a finančních institucí, které své peníze prospekulovaly.

Předsedající. – Společná rozprava je ukončena.

Hlasování proběhne ve středu 10. února 2010.

Písemná prohlášení (článek 149)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písemně. – (RO) Daňové podvody jsou zločinem, který má obrovský dopad na rozpočty, přičemž ve všech členských státech včetně Rumunska jsou využívány nezákonné režimy vracení daní (např. kolotočové podvody).

Systém přenesení daňové povinnosti, který zavedly některé členské státy včetně Rumunska, funguje velmi dobře. Bylo však také nutné přizpůsobit směrnici o DPH 2006/112/ES současné situaci, aby se riziko nezákonných režimů vracení DPH (založených na fiktivních vývozech) udrželo na minimu. Proto je uplatňování přenesení daňové povinnosti na výrobky s vysokým rizikem daňových podvodů spolehlivým postupem, který má celkově pozitivní dopad na rozpočet, přestože dochází k opoždování plateb DPH plynoucích z transakcí, které této dani podléhají, do národních rozpočtů.

Závěrem, máme-li si zvolit mezi obdržením DPH až na konci hospodářského cyklu, když hotový produkt nebo služba dojde ke konečnému uživateli, a zabráněním podvodům zahrnujícím nezákonné režimy vracení DPH, je správnou volbou první možnost. Ideální scénář by byl, kdyby se přenesení daňové povinnosti uplatňovalo jako pravidlo, a nikoli jako výjimka. Tento krok by se však měl podniknout až po hloubkové analýze dopadů na rozpočet.

Alan Kelly (S&D), písemně. – Ohledně spolupráce mezi členskými státy ve věci daní chci vyzdvihnout jednu konkrétní věc. Bylo to nejcitlivějším tématem při irské kampani před referendem o Lisabonské smlouvě. Chci své kolegy v Parlamentu upozornit na to, že je třeba být obezřetní. Spolupráce mezi členskými státy je základem této Unie; tato spolupráce však byla vždy založena na vzájemném souhlasu. Na poli daní musíme dbát na to, abychom neopomněli potřeby některých členských států. V některých zemích je třeba uplatňovat zákony jinak: například pokud je ta země ostrovem nebo nemá dostatek obyvatel, kteří by podpořili velký fungující trh, musí využít každou příležitost k přilákání investorů. Vyzývám kolegy, aby to měli na paměti, když o této záležitosti rozhodují. Návrhy by neměly zasahovat do principu subsidiarity. Veškeré návrhy budou potřebovat schválení členských států. To není nepodstatný prvek této rozpravy.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), písemně. – (RO) Opatření související s daněmi, o nichž dnes diskutujeme, hrají významnou úlohu v boji proti přeshraničním daňovým podvodům a únikům, což jsou problémy, které jsou z velké části politické a mají závažné dopady na rozpočty členských států. Prosazování řádné správy v daňových záležitostech vyžaduje opatření na úrovni EU a mimo EU stejně jako ve všech členských státech. Potřebujeme silná opatření, jednoduché transparentní zákony a k tomu méně byrokracie. V neposlední řadě musíme zajistit, aby občané měli přístup k pomoci.

Opatření, jako je záruka transparentnosti, výměna informací na všech úrovních, zlepšení pomoci poskytované členskými státy, zavedení účinné přeshraniční spolupráce a spravedlivá daňová soutěž, jsou základními cíli, zejména nyní, během finanční krize, kdy jsme se všichni přesvědčili o tom, jak důležitá je udržitelnost daňových systémů. Členské státy s řádnou správou v daňových záležitostech byly schopné mnohem rychleji a účinněji na hospodářskou krizi zareagovat.

Vítám iniciativu Komise a práci, kterou odvedli zpravodajové. Jsem přesvědčena, že je zde politická vůle prosazovat řádnou správu v daňových záležitostech. Je však třeba zajistit, aby tyto návrhy byly víc než jen politickými hesly, a vyvinout snahu o jejich co možná nejrychlejší zavedení.

Marianne Thyssen (PPE), písemně. – (NL) Paní předsedající, daňové úřady čelí v globalizovaném, digitalizovaném světě náročnému úkolu. Odhalování finančních a sociálních podvodů je složité i v rámci vnitřního trhu. Kromě toho, nedostatečná současná evropská legislativa pro přeshraniční administrativní spolupráci mezi daňovými úřady je problematická. Proto si založení kontaktního útvaru v oblasti daní pro každý členský stát, který urychlí a zjednoduší administrativní spolupráci mezi členskými státy, zaslouží naši podporu. V současné době trvá vyřízení žádostí o sdílení informací o daních tak dlouho, že daňové úřady se často prostě rozhodnou na informace nečekat. Možnost automatické výměny informací, kterou navrhla Komise, má mou plnou podporu, a to ze dvou důvodů. Zaprvé to členským státům umožní vybírat daně účinněji, což je v době krize jedinečně spravedlivé, rozhodně ne luxus. Zadruhé to bude znamenat rovné zacházení s podnikateli na vnitřním trhu. Zásada reciprocity ve sdílení informací o daních je také v souladu s dohodami v rámci OECD a G20. To je jednoznačné poselství, po kterém před nedávnem belgický Účetní dvůr také – oprávněně – naléhavě volal. Proto zprávu paní Alvarezové s přesvědčením podpořím.

15. GM Opel: aktuální vývoj (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení Komise o GM/Opel: aktuální vývoj.

Vladimír Špidla, člen Komise. – (FR) Paní předsedající, vážení poslanci, tato debata se týká otázky, která je pro evropskou veřejnost velmi významná: veřejného financování restrukturalizace skupiny Opel/Vauxhall jednou nebo větším počtem evropských vlád.

Komise tuto otázku podrobně sleduje. Dne 14. července 2009 jsem společně s paní komisařkou Kroesovou přednesl případ skupiny Opel/Vauxhall zde před vámi v Evropském parlamentu. Komise také zorganizovala několik neformálních schůzek s evropskými ministry odpovědnými za tuto záležitost.

Jak víte, na podzim roku 2009 se General Motors rozhodl ponechat si Opel/Vauxhall a restrukturalizovat společnost. Koncem listopadu 2009 General Motors předložil přehled svého restrukturalizačního plánu službám odpovědným za soutěž.

Přestože úloha Komise obvykle nezahrnuje předběžné hodnocení průmyslového a obchodního smyslu případu restrukturalizace, vzhledem k nedostatku informací o potenciální státní podpoře pro plán od členských států provedly služby Komise takové zhodnocení na žádost Rady ve složení pro konkurenceschopnost.

Na základě obsahu plánu restrukturalizace General Motors a informací předložených Komisi by se zdálo, že tento restrukturalizační plán není založen na neekonomických úvahách, které by poškodily budoucí uskutečnitelnost evropských operací skupiny Opel/Vauxhall.

Současný plán General Motors má několik společných rysů s ostatními restrukturalizačními plány, které dříve připravil General Motors a ostatní zainteresovaní investoři, a to v některých klíčových oblastech. Je v souladu s dřívějšími rozhodnutími General Motors přijatými před začátkem krize, zejména o otázce přidělení konkrétního modelu konkrétní výrobě.

Navíc společnost General Motors dodala hospodářské odůvodnění svých rozhodnutí týkajících se reorganizace jejích výrobních provozů po celé Evropě tím, že popsala konkrétní situace jednotlivých provozoven. Zdá se, že tato rozhodnutí jsou motivována takovými údaji, jako je řada modelů přidělených různým provozovnám v Evropě, životní cykly různých modelů, příslušné objemy výroby pro daný model, který je v současné době vyráběn ve více než jedné provozovně, relativně nízká hladina zvláštních investic potřebných k další centralizaci výroby daného modelu, hodnota některých dodavatelských procesů pro výrobu atd.

Chápu, že General Motors musí o svém plánu ještě diskutovat se zástupci pracovníků, kteří se mají zavázat k umožnění výrazných snížení nákladů v Evropě. Komise bude nadále ostražitá a zajistí, že tam, kde je zapojena státní podpora, se restrukturalizace skupiny Opel/Vauxhall bude dále zakládat na hospodářských údajích, že nebude ovlivněna mimoobchodními podmínkami souvisejícími se státním financováním a zejména, že geografické členění nebude ovlivněno politickými požadavky.

Komise bude samozřejmě veškerý vývoj v rámci skupiny Opel nadále podrobně sledovat. V této souvislosti jste si jistě vědomi, že dne 21. ledna 2010 General Motors oficiálně ohlásil úmysl uzavřít v roce 2010 svou

antverpskou pobočku. Chápu obavy, které vyvolalo oznámení o tisících ztracených pracovních místech v této provozovně. Je smutné, že skupina Opel/Vauxhall považuje uzavírání továren za nezbytné. Musím zdůraznit, že toto rozhodnutí přijala sama firma General Motors. Komise se nemůže a nesmí pokoušet stanovit, kde tato snižování mají být provedena. Nemůže jim předcházet, ale může předpokládat jejich následky.

Komise, spolu s belgickými úřady, je připravena využít všech dostupných prostředků k pomoci propuštěným pracovníkům. Diskutovalo se o možnosti, že Belgie podá žádost o podporu v rámci Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci. Tato možnost nepochybně stojí za prozkoumání a na první pohled se jeví, že pokud bude tato žádost o podporu potvrzena, bude splňovat požadovaná kritéria.

Ivo Belet, jménem skupiny PPE. – (NL) Tvrdíte, že chcete být ostražití, ale já se domnívám, že to není zrovna dostačující. Jsme přesvědčeni, že situace General Motors v Evropě je nepřijatelná.

General Motors počítá se zajištěním státní podpory od několika vnitrostátních a regionálních vlád v Evropské unii, jejímž cílem je, mimo jiné, pokrýt sociální výdaje při uzavírání antverpské továrny, o níž jste se zmínil. Taková věc je nepřijatelná, pane komisaři: nepřijatelná jak pro pracovníky, tak pro Evropu.

Podle našeho názoru je pro vás tento dokument velmi důležitým testem, velmi důležitým testem věrohodnosti Evropské komise. Nemohu dopustit, aby takové věci nastavovaly precedens pro další dokumenty v budoucnu. Pane komisaři, toto je příklad počínajícího protekcionismu a to je nepřijatelné. Podrývá to základy EU, a navíc, jak tento případ znovu dokázal, trpět musí vždy malé země.

V posledních několika měsících se vlády EU nechaly rozdělit, takřkajíc jako ministranti, Američany z General Motors, a je jasné, že to se nesmí opakovat. Můžeme tomu zabránit jediné prostřednictvím společného evropského přístupu.

V dnešních německých novinách vaše kolegyně paní Neelie Kroesová, komisařka pro hospodářskou soutěž, říká, že státní podpora v automobilovém průmyslu je možná, pouze pokud je zacílena na rozvoj inovativních produktů a produktů přátelských k životnímu prostředí. My s tím souhlasíme, ale mnohem lepší by bylo, aby tyto záležitosti byly koordinovány na evropské úrovni, než aby byly předmětem samostatných vyjednávání mezi různými evropskými zeměmi a General Motors, jak je tomu nyní, protože tato cesta nikam nevede.

Kromě toho, jednotná společná evropská nabídka učiněná společností General Motors by nás postavila do mnohem silnější pozice a také by nám umožnila požadovat záruky v sociální oblasti – která jistě musí být vašemu srdci blízká – a v oblasti zaměstnanosti. Nakonec, proč by nemělo být možné otevřít nové možnosti pro pracovníky v příslušné továrně Opel v Antverpách a přirozeně také pro pracovníky v ostatních továrnách Opel v Evropě, kteří byli postiženi?

Na to ještě není pozdě, pane komisaři Špidlo. Jsme přesvědčeni, že v případě takových přeshraničních restrukturalizačních činností musí Evropská komise sama chytit býka za rohy a začít pracovat na proaktivní politice, namísto toho, aby jen sledovala a vyčkávala. Co to znamená konkrétně? Znamená to zavést společnou strategii, přijímat mnohem dynamičtější opatření a, především, mnohem rázněji využívat všechny evropské nástroje, které máme k dispozici, a kombinovat je, a nejednat zmateně jako nyní.

Podle mého názoru jsme dosud byli v našem jednání ohledně tohoto dokumentu příliš mírní. Evropská komise přihlížela triumfu General Motors. To se musí změnit – v zájmu pracovníků, kteří trpí současným nedostatkem evropské politické vůle.

Můj druhý postřeh, pane komisaři, je stejně důležitý. Dnes se ve Španělsku setkávají evropští ministři průmyslu, aby zahájili evropský akční plán pro automobilový průmysl. Jsem přesvědčen, že toho je nám naléhavě třeba. Vy, Evropská komise, musíte spojovat velké průmyslové subjekty, aby bylo zajištěno, že náš automobilový průmysl v blízké budoucnosti nezaplaví čínské produkty. Následující čtvrtek se sejdou hlavy států a vlád Evropské unie na mimořádném evropském summitu v Bruselu z podnětu a na pozvání našeho předsedy Hermana Van Rompuye. Na programu je pouze jeden bod: posilování evropské hospodářské spolupráce.

Pane komisaři, začněme automobilovým průmyslem, protože to je a bude naším nejdůležitějším odvětvím. Je oblastí, která udává tempo hospodářské obnovy, a která má potenciál pro zaměstnanost.

Kathleen Van Brempt, jménem skupiny S&D. – (NL) Naléhavě jsem žádala, aby se o tomto tématu znovu diskutovalo na plenárním zasedání, a to nejen proto, že se týká tisíců pracovníků v mé oblasti, v Antverpách ve Flandrách – uvidíte že na toto téma si vezme slovo mnoho poslanců Evropského parlamentu –, ale zejména

proto, že se týká celoevropské restrukturalizační činnosti zahrnující uzavření továrny a tisíců dalších lidí, kteří přijdou o zaměstnání. Tisíce lidí – mužů, žen a jejich rodin – čeká pochmurná budoucnost.

Jsem přesvědčena, že tito lidé dnes vzhlíží k Evropské unii se směsicí naděje a obav. Je jejich naděje oprávněná? Snad. Ráda bych se Vás, pane komisaři, a Komise zeptala, jaké jsou vaše další plány, protože neskrývám své zklamání nad skutečností, že paní komisařka Kroesová dnes znovu zopakovala, že v případě diskutovaného dokumentu uplatní pravidla pro státní podporu.

Jsem zklamaná ale také vaší dnešní odpovědí a postojem. Přirozeně, pokud k uzavření továrny dojde, budeme muset lidem zajistit podporu. Dnes však hledáme zcela jinou Evropskou komisi, takovou, která si tento dokument vezme k srdci, a která bude hrát politickou úlohu, kterou by hrát měla. Může začít tím, že si od evropského vedení Opelu vyžádá předložení obchodního plánu a poskytnutí plného přístupu k hospodářským důvodům tvořícím základ tohoto rozhodnutí. Nakonec, jak jistě víte, například evropské vedení v Antverpách v nedávných letech obdrželo velké množství podpory a prostředků jak od vlámských, tak od belgických úřadů v zájmu udržení konkurenceschopnosti. To vše je nyní smeteno stranou a není zde žádná silná Evropská komise, která by s tím něco udělala.

Mým druhým sdělením, které je také velmi rozhodnou žádostí Komisi, je, že bych byla ráda, kdyby Komise v budoucnu podnikala mnohem jasnější kroky a dělala mnohem méně kompromisů, pokud jde o restrukturalizační činnosti. Když se dva podniky slučují, musí být Evropská komise informována, tak proč to tak nemůže být i v případě restrukturalizace? Proč nemůže Komise uplatňovat stejná hospodářská a sociální kritéria na restrukturalizační činnosti? Teprve pak budeme mít jasnou vizijak průmyslové politiky, tak sociální Evropy. Právě po tom skupina Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu volá.

Guy Verhofstadt, jménem skupiny ALDE. – (NL) Předně – jak již zde samozřejmě bylo řečeno – události v Antverpách zasadily těžkou ránu tisícům rodin a také zaměstnancům dodavatelských společností. Přesto Vám musím říci, pane komisaři, že mě vaše slova šokovala.

První a nejdůležitější je, že říkáte, že odpovědnost leží na General Motors, jako by žádná odpovědnost nepadala na regionální, belgické nebo evropské úřady. Jak jsem zde řekl minule, vzhledem k tomu, že hovoříme o přeshraniční záležitosti, která se týká několika zemí, a o restrukturalizaci společnosti, záležitost by měla ve skutečnosti převzít Komise, aby byl zajištěn soulad s evropskými předpisy. Ona tak neučinila a zanechala ji v rukou členských států – Německa – a pak vedení General Motors.

Vyzval bych Komisi, aby v příštích případech restrukturalizace nadnárodních společností v Evropě takovou dokumentaci v rámci své průmyslové politiky převzala a nejednala pouze jako koordinátor mezi různými ministry hospodářských a finančních záležitostí.

Zadruhé, pane komisaři, šokovalo mě, když jste řekl, že tento dokument stále nevlastníte. Všude v tisku se píše, že má být vydáno 2,7 miliardy EUR státní podpory, a pak nám Komise řekne, že ještě nemá obchodní plán nebo dokumentaci. Podle mého názoru je nejvyšší čas, aby Komise nejen dokumentaci obdržela – prostě si pro ni došla –, ale také konečně prozkoumala, zda se jedná o případ nezákonného jednání. Nakonec, přeci jde o nezákonné jednání. Státní podpora může být poskytnuta jedině pro vývoj nových, inovativních produktů.

Přesto se zdá, že 2,7 miliard EUR, které několik členských států EU žádá, aby udržely své společnosti v provozu, bude využito jako obecná podpora, která má udržet evropské továrny, evropské činnosti, v chodu. Je čas, aby se toho Komise chopila a nejen vydávala prohlášení – což vy a paní Kroesová děláte –, ale také, aby její služby dostaly obchodní plán a přezkoumaly, zda byla udělena nezákonná podpora či nikoli.

Bart Staes, jménem skupiny Verts/ALE. – (NL) Nevím, jestli si to uvědomujete, ale zde je v sázce věrohodnost Evropy, Evropské unie v myslech tisíců rodin, v myslech velké části evropského obyvatelstva.

Tuto rozpravu jsme vedli již loni v září. Již tehdy bylo zřejmé, že reakce Evropské komise je velmi váhavá. Komisařka Kroesová řekla, že prošetří, zda je tato záležitost v souladu s pravidly hospodářské soutěže; ale od té doby se toho stalo velmi málo, jak upozornil pan Verhofstadt. Evropská unie nemá zjevně přístup k obchodnímu plánu, přestože – jak všichni víme z tisku – Opel má požadovat 2,7 miliard státní podpory. Proto všichni – poslanci EU a ministři regionálních a federálních vlád – cítíme, že jsme informováni pozdě. To je nepřijatelné, pane komisaři, toto jsou zásadní věci.

Musím říci, že od chvíle, kdy nám pan Reilly z General Motors rozhodnutí sdělil, dostávám spousty e-mailů s předměty jako „Zbytečná Evropa“ a „Evropa může jít do háje, nedělá pro své obyvatele nic“. Takhle to

vnímají lidé. Proto když slyším jednoho z našich kolegů – komisaře De Guchta – říkat, že Komise nemá přístup k obchodnímu plánu, připadá mi to absurdní. V době, kdy budeme brzy muset přezkoumat, zda je přípustné slíbit 2,7 EUR státní podpory na základě plánu obnovy, a studie nezávislé poradenské služby, a v době, kdy všichni ve Flandrách víme, že Opel má určitě vyhlídky, Vám říkám, pane komisaři, že tady jste prohrál. Toto je Vaše poslední řeč v Parlamentu, ale já od Vás zde ve sněmovně očekávám více rozhodnosti. Očekávám více rozhodnosti od Komise. Také očekávám – a tady souhlasím s panem Beiletem – hmatatelné plány, jak znovu nastartovat automobilový průmysl a poskytnout mu skutečnou budoucnost orientovanou na to, čemu skupina Zelených/Evropské svobodné aliance říká Nový zelený úděl: kombinace mobilizace zdrojů v zájmu klimatu s environmentálně zdravým přístupem.

Derk Jan Eppink, jménem skupiny ECR. – (NL) Po uzavření továrny Opel v Antverpách vyvstává otázka, jaký tu zůstává prostor pro průmyslovou politiku. General Motors je společnost, která ztratila konkurenceschopnost následkem výdajů na důchody, které si vymohly americké odbory. Centrum americké výroby aut se již přesunulo na jich Spojených států, kde jsou odborové svazy slabší, a to se týká i německých a japonských výrobců aut.

General Motors je ukázkou toho, co se stane, když se cena pracovní síly dostane příliš vysoko. Vlámský ekonom Geert Noels nedávno řekl, že ceny pracovních sil v Belgii od roku 2000 prudce vzrostly, což bylo, mimochodem, během vlády pana Verhofstadta, který je zde dnes přítomen. V Německu od téhož roku ceny pracovní síly klesají. Noels je přesvědčen, že právě to je důvodem uzavření továrny Opel v Antverpách. Průmyslová politika vyžaduje, abychom udržovali svou konkurenceschopnost, pane Staesi.

Podívejme se tentokrát do budoucnosti. Jaká je situace chemického průmyslu ve Flandrách? Zaměstnává 64 000 lidí přímo a sto tisíc nepřímo: více než 160 000 lidí žije z chemického průmyslu. Nedávno se však německá chemická společnost Bayer rozhodla z Antverp přemístit a to je špatné znamení. Automobilový průmysl musí také bojovat s důsledky protiautomobilové politiky, kterou prosazují zelení. Člověk nemůže vyžadovat protiautomobilovou politiku a zároveň chtít, aby továrny na výrobu aut nadále fungovaly.auta začínají být nedostupná, aby lidé používali autobusy. Automobily jsou pro lidi s nižšími příjmy již příliš drahé. Výsledkem je, že se prodává méně aut, a teď vidíme, jak dopadl Opel v Antverpách.

Chemický průmysl musí zápasit s evropskou politikou ochrany klimatu. Nyní, když konference v Kodani selhala, začne se Evropa sama snažit snížit své emise CO₂ do roku 2020 o 20 %? To by poškodilo vlámský chemický průmysl, stejně jako ceny pracovních sil poškodily Opel v Antverpách. Paní předsedající, konec vlámského chemického odvětví by bylo jako Opel v Antverpách násobený 54krát. Pokud Flandry svůj chemický průmysl zanedbají, stanou se Řeckem v Severním moři, jak řekl podnikatel Thomas Leysen, a já doufám, že mí vlámští přátelé si to uvědomují.

(Řečník souhlasil s přijetím otázky postupem modré karty podle článku 149 odstavce 8)

Guy Verhofstadt (ALDE). – (NL) Rád bych panu Eppinkovi řekl, že mezi lety 2000 a 2009 jsme zajistili, aby zůstala v provozu továrna Ford v Belgii, aby zůstal otevřený Volkswagen, a aby se tam vyrábělo Audi 1, a že jsme toho dosáhli snížením nákladů: nákladů na pracovní sílu, prací na směny. Výsledkem je, že tyto společnosti zůstaly v Belgii a nově zde investovaly.

Jsem tedy přesvědčen – a ptám se pana Eppinka, jestli sdílí mé přesvědčení, – že Opel je výdělečnou továrnou, která by mohla v Belgii zůstat, pokud bychom v této politice pokračovali.

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Já se domnívám, že Opel v Antverpách by měl budoucnost, kdyby nedošlo ke krizi a ke kolapsu celého konceptu General Motors.

Pan Verhofstadt však nemůže popřít pokles v automobilovém průmyslu v Evropě a také ve Flandrách a pan Noels, ekonom, o němž jsem se zmiňoval, řekl, že vysoké náklady na pracovní sílu byly jením z důvodů, že Američané zavírají továrnu Opel v Antverpách místo jiné továrny. Opel v Antverpách byla výkonnou továrnou, to se ale říká i o Opelu v Lutonu ve Spojeném království a také o německých továrnách, proto věřím, že vysoká cena pracovní síly má na průmyslovou politiku vždy rušivý účinek, a tomu musíme předcházet, pokud chceme udržet zaměstnanost.

Patrick Le Hyaric, jménem skupiny GUE/NGL. – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, slyšel jsem vaše vysvětlení a musím vám říci, že jsem zděšen. Vy jste pouze hájil plán General Motors. Pokud byste podporoval obecný zájem, bránil byste a hovořil trochu více o pracovnících. General Motors nezavírá továrnu Opel v Belgii, protože se dostala do potíží: měla zisk

3,4 miliard EUR, ale to jí nezabránilo v tom, aby se zbavila 2 600 zaměstnanců. Nenechme si namluvit, že se tak stalo z geografických důvodů, protože General Motors ruší celkem 10 000 pracovních míst.

Pravdou je, že zavírají továrny zde, aby mohli začít vykořisťovat pracovníky v Jižní Korei, taková je skutečná situace, pane komisáři, a to bychom si měli říci. Dodal bych, že tohle se neděje na pozadí evropské solidarity, protože jeden členský stát – Německo – slibuje Opelu další podporu a umožňuje tím uzavření antverpské továrny. Jinými slovy, mezi námi neexistuje solidarita. A vy podporujete uzavření tím, že nám dopředu říkáte, že na odlehčení bolesti propuštěných pracovníků bude použita drobná suma sociální podpory, zatímco společnost General Motors bude dál sklízet zisky!

Takovéto řízení je antisociální; působí proti územím Evropské unie a vytváří ohromný nepořádek, jak vidíme v současné době na Toyotě, která bude muset stáhnout z prodeje stovky tisíc aut. Dokonce tím ohrožuje bezpečnost řidičů. Komise musí sloužit svému účelu; ať slouží zájmům evropských občanů.

To jsou důvody, proč budu žádat novou Komisi, aby navrhla evropskou směrnici, která stanoví povinnost dohody s podnikovými radami a skupinovými podnikovými radami, a která jim dá pravomoc monitorovat využívání státní a evropské podpory. Taková podpora musí být doplněna klauzulí garantující zaměstnanost, školení a mzdy, ale musí také dávat podnět evropské strategii pro spolupráci mezi skupinami výrobců aut v oblastech výzkumu a výroby nových, čistých vozů.

Z toho důvodu musí Evropská centrální banka refinancovat vnitrostátní banky pomocí půjčky, která by byla o to prospěšnější, protože by byla využita na zaměstnanost, vzdělávání a investice do výzkumu a na rozvoj nové generace vozidel přátelských k životnímu prostředí.

A konečně, navrhuje vypracování evropského nařízení, které skupinám uloží, aby zahrnuly své finanční společnosti a všechny jejich holdingové společnosti do svých účtů, takže úřady a odborové svazy budou mít celkový přehled o hospodářské situaci skupiny, namísto přehledu o jednotlivých případech a továrnách, což má za cíl jen odzbrojit pracovníky a postavit je před hotovou věc.

Paul Nuttall, jménem skupiny EFD. – Paní předsedající, nejprve bych rád řekl, že soucím s pracovníky v Antverpách, ale chci upozornit na několik jiných otázek týkajících se EU a General Motors.

Z firmy Spyker Cars se na základě 400milionové smlouvy stává Saab Spyker, ale nepleťte se, to není normální obchodní dohoda, kde jedna společnost platí a druhá dostane zaplacen. Toto je dohoda ve stylu Komise, která se hodí spíše do centrálně plánovaného hospodářství. Spyker platí, ale používá peníze od Evropské investiční banky. Jinými slovy evropský daňový poplatník platí a celá dohoda je zaručena švédskou vládou. Samozřejmě zaručeno je jen riziko. General Motors dostane přesto podíl na zisku a Saab Spyker bude povinna nakupovat plně zkompleťovaná auta z další továrny General Motors, která je umístěna v té známé evropské zemi, Mexiku.

Proč zachraňujeme pracovní místa v Mexiku penězi evropských daňových poplatníků? Nemůžeme obnovit výrobu Opelu Vectra v Ellesmere Port v mém volebním obvodu? Protože to je vše, na co se Saab omezil.

A také se obecně ví, že General Motors a evropské instituce mají zvláštní vztah. Evropská banka pro obnovu a rozvoj napumpovala více než 1 60 milionů EUR do činností General Motors v Rusku a na Ukrajině a vlastní 30% podíl ve výrobní továrně General Motors v Petrohradě.

Proto bych se rád zeptal Komise, proč je tak velkorysá finanční podpora k dispozici zemím, jako je Ukrajina a Mexiko, ale nikdy není k dispozici britským společnostem. Rover mohl být zachráněn za zlomek této ceny a pravděpodobně mohla být ušetřena pracovní místa v Rolls Royce v Nethertonu v okrese Merseyside v mém volebním obvodu, ale v této chvíli jsou pracovní místa v General Motors v mém volebním obvodu na severozápadě Anglie stále ohrožena, a přesto Komise využívá výnosy z daní mých voličů na zajištění pracovních míst v General Motors v Mexiku a Rusku.

Philip Claeys (NI). – (NL) Uzavření továrny Opel v Antverpách je katastrofou, nejen pro zaměstnance a zásobovací společnosti, ale také proto, že je patrný vývoj, při němž všechny formy průmyslové výroby ve Flandrách i jinde v Evropě ustupují.

Komise hodlá vyšetřit, zda je státní podpora, pokud bude k dispozici, v souladu s přísnými podmínkami. Mělo by však být ještě možné poskytnout přechodnou státní podporu společnosti, jako je Opel v Antverpách, za podmínky, že tato podpora je namířena na přechod k inovativnější výrobě. Cílem samozřejmě nemůže být udržovat uměle celé průmyslové sektory při životě navždy, ale musíme si uvědomit, že Opel v Antverpách

je výdělečná továrna s vysoce kvalifikovanými zaměstnanci, vysokou úrovní produktivity a moderním vybavením.

Proto odmítám uvěřit, že jde o jakéhosi průmyslového dinosaura, který je odsouzen k vyhynutí ve velmi blízké budoucnosti. V této rozpravě jsme slyšeli další žádosti o další rychlé kroky. Někteří říkají, že Evropa by měla dostat ještě více pravomocí, a předpokládají, že více Evropy automaticky znamená lepší Evropu. Bylo by však dobré, kdyby EU přijala flexibilní, ale důsledný postoj v rámci svých stávajících pravomocí například tím, že zajistí, aby se předpisy vztahovaly na Německo stejně jako na Flandry, aby větší členské státy nedostávaly víc než ty menší.

Rád bych skončil několika slovy adresovanými zástupcům belgických úřadujících stran. Jste částečně odpovědní za to, že Belgie je pro průmyslovou výrobu jednou z nejdražších zemí v Evropě. Pomocí ohromné daňové zátěže jste zajistili, že vlámští pracující stojí o poznání více než jejich protějšky v ostatních zemích, a že mají zároveň mnohem méně možností – to je také jistý faktor – a je na čase, abyste se nad tím více zamysleli.

Jutta Steinruck (S&D). – (DE) Pane komisaři Špidlo, paní předsedající, Komise by měla ochraňovat evropské zájmy a v tomto ohledu souhlasím s tím, co řekli řečníci přede mnou. Komise by měla svůj postoj přehodnotit.

Od zítřka se společnost General Motors bude snažit získat 2,7 miliardy EUR veřejné podpory po celé Evropě, aniž by sama přispěla jediným centem. Musíme jasně říci, že Evropa, tedy Komise, žádné peníze nezpřístupní, pokud to znamená, že budou zavírány další továrny, nebo že se výroba přemístí mimo Evropu. Zároveň by však členské státy v tomto ohledu neměly podporovat plány General Motors a neměly by myslet jen na záchranu vlastních továren.

Neměli bychom dopustit, aby zaměstnanci byli stavěni vzájemně proti sobě a neměli by to dopustit ani samy státy, protože takové rozpory by měly za následek další přesouvání výroby do zahraničí. Evroptští plátcí daní a ostatní zaměstnanci Opelu v Evropě by na to neměli doplácet. Nikdo z nich tomu nebude rozumět! Lidé chtějí rozumět tomu, co Evropská unie dělá. Ať má společnost General Motors v Evropě jakékoli plány, Komise by měla zajistit, aby hrála podle evropských pravidel.

Evropská rada zaměstnanců navrhla řešení založené na solidaritě a rozumný finanční záchranný plán pro Opel, podle nějž by všechny továrny zůstaly v Evropě a ve všech továrnách by byly provedeny úpravy na bázi solidarity. Vedení by nemělo být povoleno tento plán přehlížet a pan Reilly a jeho kolegové by neměli přehlížet ani konzultace s Evropskou radou zaměstnanců nebo práva na konzultace a účast, která jsme evropským zaměstnancům zajistili. Evropské řešení pro Opel založené na solidaritě je možné, ale Komise se musí zapojit.

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Těší mě, že plán Opelu je opět na programu dne, přestože prohlášení Evropské komise obsahuje velmi málo nového.

Pane komisaři, dlouze jste hovořil o neformálních setkáních, která se konala na základě shrnutí plánu, ale neslyšela jsem, že byste hovořil o skutečném obchodním plánu. Také jste řekl, že nemáte dojem, že se plán zakládá na neekonomických úvahách; ráda bych od Vás slyšela, o kterých aspektech toho plánu nebo dokumentu hovoříte. Říkáte, že Komise nemá kontrolu nad tím, kde mají pracovní místa zaniknout. To je pravda, ale mohli byste se věcmi zabývat, mohli byste testovat kritéria, pokud jde o obchodní plán, mohli byste prozkoumat, zda jsou v souladu s evropskými právními předpisy pro restrukturalizaci a hospodářskou soutěž, ale dnes jsme o ničem z toho neslyšeli.

Přitom Vaše kolegyně, paní komisařka Kroesová, nám na zářijovém plenárním zasedání dala jasné sliby. Řekla, že Komise by nikdy nepřipustila, aby se peníze daňových poplatníků sloužily národním politickým zájmům. Když si uvědomím, že kromě pana Beleta zde dnes nehovoří žádní poslanci ze skupiny Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) – a rozhodně žádní němečtí –, domnívám se, že je to velmi výmluvné. Vidím to tak, že Německo shráblo kořist; ale to je vůči zaměstnancům Opelu v Antverpách velmi kruté.

Evžen Tošenovský (ECR). – (CS) Vážená paní předsedající, pane komisaři, na případu automobilky Opel se nám ukazuje, jak je velmi diskutabilní – a z naší debaty to jasně vyplývá – a složité zasahovat politickými rozhodnutími do řešení ekonomických problémů obchodních společností.

Před několika měsíci jsme zde diskutovali o případné finanční podpoře společnosti Opel německou vládou. Všichni velmi dobře chápeme významné postavení firmy a dopady případných potíží společnosti, a to hlavně na tisíce zaměstnanců, a návazné dopady na dodavatelské společnosti a samozřejmě i na zvýšení nákladů

státních sociálních systémů v případě katastrofálního průběhu. Přesto jsme mnozí varovali před politickými rozhodnutími o velké dotaci z veřejných financí.

Jak se dnes ukazuje ani tzv. šrotovné, ani velké navržené finanční dotace problémy nevyřešily. Ba naopak, ukazuje se, že došlo pouze k časovému posunu a ke komplikaci ekonomických problémů společnosti, a nejsme si ani úplně jisti, jestli jsou to skutečné problémy nebo taktika společnosti. Krizová situace dnes dopadá na určitou část, antwerpská firma se dostává do velmi složité situace. My můžeme jen spekulovat, proč právě na část společnosti ležící mimo mateřskou zemi dopadá tento problém.

Případ společnosti Opel nabývá ještě jeden rozměr. Dostáváme se do tzv. nepříjemného řešení nadnárodní společnosti, kdy se začíná diskutovat otázka územní příslušnosti určité části firmy. Problém firmy se tak stává problémem příslušných zemí a řešení na úrovni Evropské unie je velmi složité. V dané situaci by měl Evropský parlament zůstat v poloze orgánu vyžadujícího dodržení přijatých pravidel členských zemí Evropské unie a to tak, aby nedošlo k narušení konkurenčního prostředí při akceptování zásady subsidiarity. Je zároveň velmi nebezpečné, aby se z takovýchto komplikovaných ekonomických problémů velkých firem nestalo soupeření členských zemí Evropské unie s rysy protekcionismu v určitém odvětví průmyslu.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Paní předsedající, jsem Rakušanka a požádala jsem o slovo proto, že je porušováno evropské právo, a protože tento případ je aktuální a jako takový se týká nás všech. Případ továrny Opel v Antverpách nespočívá primárně, jak se nás vedení Opel stále snaží přesvědčit, v zavírání továren v zájmu vyřešení nadbytečné kapacity, která vznikla z nižšího prodeje aut. V tomto případě jde o přesunutí výroby do Jižní Koreje, což je porušení smlouvy ze strany pana Reillyho, šéfa Opel-Vauxhall, poškození práv zaměstnanců a jejich práv a práv jejich zástupců na informace, konzultaci a účast. Nakonec tu jde o shromažďování, nebo o pokus shromáždit,

2,7 miliardy EUR veřejné podpory. Pan Reilly s Evropskou radou zaměstnanců vyjednal rámcovou dohodu, jen aby ji porušil. Typy aut, které se měly vyrábět v Antverpách, se teď pravděpodobně budou vyrábět v Jižní Korei a evropští zaměstnanci to nakonec budou muset zaplatit omezením mezd.

Další znepokojivou věcí je otázka výdajů za vedení, které se také měly snížit o 30 %, ale výdaje pana Reillyho se zvýšily z právně předepsaných 7 % na 21 %. To znamená, že přehlíží německé právo na účast. Proto Komisi vyzývám, aby věnovala pozornost nejen otázce účinnosti v určení státní podpory, jak jste řekl, pane komisaři Špidlo, ale především souladu s právy na informace, konzultaci a účast.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Paní předsedající, v současnosti čelíme zřejmě nejhorší hospodářské krizi, kterou kdokoli z nás zde přítomných zažil. Automobilový průmysl patří mezi nejzasazenější. Znovu čelíme situaci, kdy hrozí uzavření evropské továrny na výrobu aut. To nezasáhne jen samotnou továrnu, ale také subdodavatele i ty, kdo pro ně pracují. Není to jen osobní tragédií pro zaměstnance, kteří přijdou o práci, ale také velkým problémem pro Evropu, protože to oslabí velmi důležité průmyslové odvětví.

Globalizace přinese změny a my jsme svědky toho, jak podniky přemísťují své činnosti do jiných částí světa. Když se podniky přesouvají do jiných zemí proto, že zaměstnanci v těchto zemích mají horší podmínky, horší pracovní prostředí a menší odborová práva, pak je na místě přezkoumat podmínky v našich obchodních dohodách a ostatní nástroje.

Také je třeba, abychom diskutovali o tom, co můžeme společně udělat pro řešení tohoto problému týkajícího se soupeření se zeměmi, které poskytují zaměstnancům horší podmínky – a to jak v rámci Unie, tak pokud jde o třetí země. Také je třeba jednat jednotně, abychom zabránili tomu, že podniky obrátí jeden členský stát proti druhému. Evropský plán pro automobilový průmysl musí hledět do budoucnosti a být založen na znalostech a na rozvoji, nikoli na horších podmínkách.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Paní předsedající, ráda bych vyjádřila naši solidaritu se zaměstnanci Opel a jejich rodinami. Soucítíme i se zaměstnanci dodavatelských firem a jejich rodinami. Tito lidé prožili několik měsíců nejistoty, která vedla k plánu, který žádá o státní podporu a o oběti ze strany zaměstnanců.

Tato situace ovlivní také továrnu ve Figueruelas ve Španělsku a všechny její zaměstnance. Abychom v budoucnu podobným situacím předešli, vyzýváme pana komisaře a nastávající Komisi, aby navrhli novou aktivní průmyslovou politiku, zejména pro automobilové odvětví. Taková politika musí zahrnovat monitorování a snahu zabránit neinvestování, které dovedlo společnost, jako jsou General Motors a Opel, do neúnosných situací, jejichž následky nesou hlavně zaměstnanci.

Komise nesmí být jen pozorovatelem. Proto také Komisi vyzýváme, aby pečlivě ověřovala a kontrolovala obsah plánu Opel, protože se stále jeví jako velmi nepřesný, pokud jde o uskutečnitelnost. Jediné oblasti, které jsou jasně definovány, se vztahují k obětem očekávaným od zaměstnanců a místní oblasti.

Také vyzýváme Komisi, aby zajistila, že s každým přijatým opatřením týkajícím se finanční uskutečnitelnosti souhlasí zaměstnanci i jejich zástupci, což se v minulosti vždy nedělo. Pokud jde o zabezpečení budoucnosti Opel v Evropě, znovu žádáme, aby budoucí projekty byly v souladu s kritérii hospodářské a průmyslové proveditelnosti v evropském rámci, aby se předešlo opakování situací, jako je tato, a aby bylo zajištěno, že evropský automobilový průmysl bude inovativním a udržitelným odvětvím.

Občané, kteří naše diskuse a rozhodnutí o vozidlech budoucnosti sledují, si stále přejí cestovat v bezpečnějších, pohodlnějších a udržitelnějších vozech, které vyhovují evropským normám vysoké kvality, na kterou si již zvykli. Proto si také přejí to, aby v budoucnu na těchto autech pracovali evropští pracovníci.

Seán Kelly (PPE). – Paní předsedající, předně bych se svými belgickými kolegy rád zdůraznil, že se věnuji zaměstnancům společnosti Dell v mém volebním obvodu, kteří přišli o svá pracovní místa, když se továrna přemístila do Polska. Rozumím jejich situaci naprosto přesně. Z vlastní zkušenosti bych je upozornil na několik věcí.

Zprv, je naprosto nezbytné, aby byla pomoc aktivována co nejrychleji, protože jakmile začnou hodiny odtíkat, Komise má ruce svázané a bez právních předpisů nezmůže nic a mít je ještě nějaký čas nebude, jestli vůbec.

Zadruhé, veškerá podpora musí být zaměřena na zaměstnance, ne aby se zaměstnanci přizpůsobovali předem určeným kurzům. To je naprosto zásadní. Sám se momentálně zabývám zaměstnanci Dellu a jejich konkrétním případem. Takže bych kolegovi Ivu Beletovi a ostatním řekl, že by mohlo být zajímavé sejít se a vyměnit si zkušenosti. Plně tento proces podporuji.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Chci začít třemi zásadními otázkami. Jaká je budoucnost evropské průmyslové politiky? Jakým směrem se ubírá konkurenceschopnost evropského hospodářství? A konečně, co se stane s evropskou pracovní silou a kvalitou života evropských občanů?

Začátkem tohoto roku dosáhla míra nezaměstnanosti v EU 10 %. V zemích, jako je Lotyšsko a Španělsko je to 20 %. Proto jsem přesvědčena, že je to tak důležité téma. Také je to důvodem, proč se domnívám, že v případě evropské nadnárodní společnosti, kde začíná probíhat proces restrukturalizace, je důležité, aby do konzultačního procesu byly zapojeny odbory z ostatních členských států jako součást Evropské rady zaměstnanců, a nikoli jen ze státu, kde má daná společnost sídlo. Jsem přesvědčena, že Vy, jako komisař pro zaměstnanost a sociální záležitosti, nebo ten, kdo přijde na Vaše místo po Vás, může toto opatření zavést.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Paní předsedající, společnost Opel měla velkou továrnu v Portugalsku a zaměstnávala dohromady téměř 2 000 lidí. Továrnu však zavřela, zanechala výroby v Portugalsku a přestěhovala se do Španělska. Výsledkem byly tisíce nezaměstnaných, kteří byli přímo nebo nepřímo strategií Opel postiženi.

Je třeba říci, že společnost to neudělala kvůli mzdám, které jsou v Portugalsku nižší. Udělala to z důvodu zvýšení výroby, aniž by zvážila sociální důsledky svého rozhodnutí. Je tedy důležité mít na paměti historii Opel a jednat při monitorování jeho činností účinně. Musíme mít na paměti to, že pokud jde o státní podporu pro nadnárodní společnosti, musíme podporovat průmyslovou výrobu, práva zaměstnanců a práva společenství v postižených oblastech a také musíme odborovým svazům a ostatním zástupcům zaměstnanců zaručit, že budeme zasahovat účinně.

Krisztina Morvai (NI). – Paní předsedající, zdá se, že hlavním zákonem globalizovaného neoliberálního kapitalismu je, aby malá skupina bohatých privatizovala zisk a státu připadly ztráty a škody, které musí zaplatit daňoví poplatníci, z nichž většina jsou chudí lidé.

Co to má společného se spravedlností? Co to má společného s morálkou? Nebo to nejsou koncepty, které se dají využít v souvislosti s ekonomikou? Není tento systém od základů špatný? A neměli bychom my, jako Evropský parlament a Evropská unie, začít přehodnocovat celou strukturu – celý systém jako takový?

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Paní předsedající, nejnovější ohlášení skupinového propouštění v členských státech EU, včetně toho od Opel, jsou součástí širší vlny problémů, které v poslední době následkem hospodářské krize zažívá automobilový průmysl i jiná průmyslová odvětví. V souvislosti s problémy automobilového průmyslu bychom si měli položit následující otázku: abychom ochránili pracovní

místa, je přijatelné automobilovým koncernům a dalším producentům poskytovat státní podpory? Za poslední rok nebo dva jsme měli mnoho příkladů takového státního protekcionismu rozšířeného na producenty různého zboží a také mnoho různých reakcí a rozhodnutí Evropské komise. To se setkalo s rozporným přijetím ze strany veřejného mínění. Na jedné straně bylo upozorněno na to, že takovéto podpory naruší hospodářskou soutěž na mezinárodním trhu. Na straně druhé bylo zdůrazněno, že proti zvyšující se nezaměstnanosti je nezbytné bojovat a, že státní podpora tomuto cíli jistě slouží.

Podle mého názoru, v době hospodářské krize je v této oblasti potřeba flexibilnější politiky – politiky, na které se shodly členské státy a Evropská komise, a která je stejná jak pro toto, tak pro ostatní odvětví.

Jutta Steinruck (S&D). – (DE) Paní předsedající, mám poznámku k tomu, co říkala paní poslankyně o tom, že zde není dost německých poslanců EP. Přestože jsem německá sociální demokratka, souhlasím s Vaší kritikou ministra Severního Porýní-Vestfálska, který je členem CDU, který řekl, že ho těší, že se jedná o továrnu v Antverpách a nikoli v Bochumi. My, němečtí sociální demokraté, jsme pro evropské řešení, jinými slovy pro plán navržený Evropskou radou zaměstnanců. Dovolte mi to jasně zopakovat: nemám ponětí, proč se němečtí konzervativci a liberálové této rozpravě vyhýbají.

Vladimír Špidla, člen Komise. – Dámy a pánové, debata se dotkla řady věcí, z nichž některé jsou, podle mého názoru, předmětem pro diskuzi pro příští Komisi. A ta diskuze bude nepochybně velmi hluboká: celková koncepce průmyslové politiky, celková koncepce státní pomoci a další věci.

Pokud jde o případ, který zde byl otevřen, jedná se o případ Opel, tak se nejedná o průmyslovou politiku jako takovou. Je zřejmé, že Komise se může pohybovat v rámci Smlouvy. A myslím, že mohu s jistým uspokojením prohlásit, že Komise až doposud využila všech možností, které jí Smlouva dala a využila je i způsobem, který nebyl zcela obvyklý. Mohu zmínit dvě schůzky, které navrhl můj kolega Günter Verheugen, kde členské státy diskutovaly situaci jako takovou, a to nepochybně do jisté míry umožnilo koordinaci přístupu. Stejně tak neobvyklé bylo posuzování plánů ex ante. Musím konstatovat, že struktura práva Evropské unie neposkytuje nějakou pevnou právní základnu pro takovýto postup. Přesto, vzhledem k významu věci, byl použit.

Pokud jde o otázky státní pomoci, žádná státní pomoc doposud není projednávána, žádný stát ji nenavrhuje a je na Komisi, aby posléze posoudila, zda se tato státní pomoc odehrává v rámci pravidel. A jsem pevně přesvědčen, že zde musí být co nejstriktnější přístup, protože nelze připustit, aby tato vážná rozhodnutí byla motivována jinými úvahami než ekonomickými, aby docházelo k tomu, že místo jisté soutěže podniků se odehrává soutěž států v jednotlivých subvencích. Komise z tohoto hlediska bude velmi přísně posuzovat plán státní pomoci a samozřejmě všechny okolnosti, které souvisí se státní pomocí.

Ve svém minulém vystoupení před asi třemi měsíci jsem zdůraznil, že uděláme vše proto, aby byla všechna pravidla konzultace se zaměstnanci dodržena. A to jsme také dělali a děláme. A nebudeme váhat před tím přijmout všechna opatření, která nám právní struktura Evropské komise dává. Myslím si, že můj kolega, který nastoupí, v tom nebude méně striktní.

Dámy a pánové, tento případ, myslím, otevírá celou řadu otázek, o kterých je třeba diskutovat, a myslím si, že také před Komisí staví povinnost maximálně využít všechny možnosti, které jsou v tomto směru dány.

Chci ještě zdůraznit poslední věc a řekl jsem to i ve svém průvodním projevu: pokud dojde k propouštění zaměstnanců – a zde v debatě bylo řečeno, že General Motors uvažuje o propuštění zhruba 8 až 10 tisíců zaměstnanců – pak se tato věc nebude týkat jenom Antverp, to je nepochybné. Komise opět použije a zmobilizuje všechny nástroje, které má k dispozici a které pro takovýto případ využívá. Mimo jiné i Evropský sociální fond a Evropský globalizační fond.

A budeme samozřejmě těmto věcem věnovat maximální úsilí tak, aby byly rozhodovány v těch nejkratších možných lhůtách. Zde ovšem je také aktivní role Parlamentu, protože teprve po projednání Parlamentem se návrhy, které byly navrženy Komisí, mohou stát skutkem.

Dámy a pánové, každá pomoc Evropské unie musí předem směřovat k lidem, a nikoli k podnikům, a to je také základním rámcem celkového našeho rozhodování.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 149)

Veronica Lope Fontagné (PPE), *písemně*. – (ES) Paní předsedající, dámy a pánové, chci vyjádřit soucit s rodinami lidí, které postihla ta nešťastná zpráva o uzavření továrny v Antverpách. Myslíme nejen na ty, koho postihne přímo ztráta zaměstnání, ale také na subdodavatelské společnosti. Továrna ve Figueruelas je v mém regionu Aragón, takže nás tato záležitost přímo zasahuje. Proto prosazujeme aktivní politiku pro automobilový průmysl, nové modely, které jsou k životnímu prostředí přátelštější a inovativní a vedou k vytváření nových pracovních příležitostí.

16. Rovnost žen a mužů v Evropské unii – 2009 (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva pana Marka Tarabelly jménem Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví o rovnosti žen a mužů v Evropské unii – 2009 (KOM(2009)0077 – 2009/2101(INI)) (A7-0004/2010).

Marc Tarabella, *zpravodaj*. – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, předně chci poblahopřát Evropské komisi ke skvělé zprávě. Po pravdě řečeno, tato zpráva o rovnosti žen a mužů, o níž hlasujeme každým rokem, má pro mě zvláštní význam. Je to první zpráva, kterou jsem předložil v rámci Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví, jehož jsem aktivním členem. Navíc je to zpráva, která je v letošním roce, vzhledem k hospodářské, sociální a finanční krizi, kterou Evropská unie prochází, naprosto zásadní.

Proto jsem se ve své zprávě snažil zdůraznit dopad krize na ženy. Předně jsem vyzval, že v počátcích krize více trpěli ztrátami zaměstnání muži – což se dalo předpokládat vzhledem k dopadům zvláště na těžký průmysl – ale v nedávných měsících se nezaměstnanost zvyšovala mezi muži a ženami stejným tempem.

Kromě toho, v dobrém tuctu členských států je míra nezaměstnanosti vyšší u žen a ženy jsou příliš často zaměstnávány na částečný úvazek. Proto Komisi a členské státy vyzývám k tomu, aby dodaly přesné statistiky o dopadech krize na ženy a muže, a členské státy vyzývám k tomu, aby před zavedením úsporné rozpočtové politiky provedly na pohlaví založené studie dopadu, aby se zabránilo tomu, že ženy budou nepřiměřeně postiženy.

Důležitým bodem je, podle mého názoru, také snaha o odstranění násilí páchaného na ženách. 20 – 25 % evropských žen je během svého dospělého života vystaveno fyzickému násilí, taková je skutečnost, ale

10 % z nich jsou také oběťmi sexuálního násilí. Proto jsem přesvědčen, že i muži musejí přijmout závazek bojovat proti násilí páchanému na ženách.

Španělské předsednictví EU se rozhodlo, že boj proti násilí na ženách nebude jen jednou z jeho hlavních priorit, a že, kromě jiného, vytvoří evropské monitorovací centrum pro vztahy mezi muži a ženami, které dodá harmonizované údaje, ale že také vytvoří evropský ochranný příkaz pro oběti. Proto tento přístup podporuji a také bych vyzval ke stanovení Evropského roku pro boj proti násilí na ženách, abychom zvýšili povědomí ve všech členských státech a zajistili, aby se tento boj stal prioritou.

Soustředíme se nyní na zaměstnanost. Taková je skutečnost: ženy přinesly na trh práce ohromný vklad. 59,1 % žen dnes pracuje. Cílem Lisabonské strategie bylo 60 %. Již jsme ho téměř dosáhli, ale v některých členských státech je rozdíl stále výrazný, stejně jako průměrný rozdíl ve mzdách, který se pohybuje, podle studie, kterou čtete, mezi 17 a 25 %.

Proto bych členské státy požádal o to, aby řádně uplatňovaly směrnice o rovném zacházení s muži a ženami ve věcech zaměstnanosti. Také bych je požádal o provádění legislativních opatření pro podporu vyváženého zastoupení mužů a žen na odpovědných pozicích, zejména v soukromých společnostech. Samozřejmě jsem přesvědčen o tom, že musíme bojovat proti sexistickým stereotypům. Ve své předchozí pozici ministra pro vzdělávání jsem se setkal se ženou, která musela skončit s výcvikem na řidičku autobusu, protože její učitel si z ní dělal legraci.

Doufám, že v budoucnu nikoho nepřekvapí, když bude muž pracovat jako myč nádobí nebo žena bude řídit školní autobus. Zkrátka, v souvislosti s tímto tématem musí Komise a členské státy zahájit informační kampaně ve školách.

Sexuální a reprodukční práva jsou také důležitou kapitolou, protože ženy nad nimi musí mít kontrolu. Tisíce žen riskují své životy v boji za tato práva a dnes má 24 z 27 evropských zemí legalizované potraty. Evropský parlament má povinnost ochraňovat toto *acquis*, které je pro ženy naprosto stěžejní, a my trváme na tom, že ženy musí mít kontrolu nad svými sexuálními a reprodukčními právy, zejména tím, že budou mít snadný přístup k antikoncepci a potratům.

Nyní k otcovské dovolené. Zde je fakt: muži mají právo na to, aby byli v prvních dnech po narození dítěte plně zapojeni. Je pravda, že v tomto ohledu můžeme požádat Komisi, aby podpořila veškeré kroky k zavedení nějaké formy otcovské dovolené na evropské úrovni. Domníváme se, že mateřská dovolená musí být s otcovskou dovolenou spojena.

Když byla tato zpráva představena Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví, dostalo se jí chvály od zástupců všech politických skupin v Evropském parlamentu. Hlasování ve výboru dopadlo také velmi dobře a zpráva byla přijata pohodlnou většinou. Proto vyzývám všechny své kolegy poslance, aby mou zprávu znovu podpořili ve středečním hlasování, ale budu pozorně naslouchat rozpravě, která se má uskutečnit, a potom budu připraven zodpovědět vaše dotazy.

Vladimír Špidla, člen Komise. – (FR) Paní předsedající, vážení poslanci, současná Komise vítá zprávu a návrh usnesení o rovnosti žen a mužů v Evropské unii 2009.

Chci poděkovat panu zpravodajovi Tarabellovi za podporu, kterou vyjádřil Parlament ohledně postoje a opatření, která podnikla Evropská komise pro podporu rovnosti žen a mužů. Rovnost pohlaví je jednou ze základních hodnot Evropské unie a nezbytným předpokladem k dosažení cílů růstu Evropské unie, zaměstnanosti a sociální soudržnosti.

Na tomto základě vystavěla Evropská unie reálnou politiku na podporu rovnosti žen a mužů. Přestože v této oblasti bylo dosaženo nezpochybnitelných úspěchů, stále jsou před námi velké výzvy. Komise sdílí stanovisko pana zpravodaje, že je nezbytné v našem úsilí pokračovat.

Během mého mandátu byla rovnost pohlaví a práva žen centrem mého zájmu. Za posledních pět let se zájem Komise o rovnost pohlaví zhmotnil v plánu pro rovnost žen a mužů. Při provádění tohoto plánu zavedla Komise několik významných iniciativ. Pro ilustraci zmíním tři z nich.

Komise navrhla některá praktická opatření pro překonání rozdílů ve mzdách mužů a žen. Tento nepoměr, který činí 17 %, je prostě nepřijatelný. V roce 2010 podá Komise zprávu o analýze účinnosti evropských právních předpisů a představí opatření pro překonání tohoto rozdílu.

Komise si všimla zajímavých myšlenek obsažených v usnesení Evropského parlamentu. Také bych vám rád připomněl, že v březnu 2009 Komise zahájila informační kampaň zacílenou na zmobilizování všech stran věnujícím se boji proti rozdílům ve mzdách. Vzhledem k úspěšnosti této kampaně bude prodloužena do roku 2010.

Během mého mandátu jsem se také snažil prosazovat větší zastoupení žen v hospodářském a politickém životě. Na tomto základě jsem v červnu 2008 zavedl Evropskou síť pro ženy na rozhodovacích pozicích. I zde došlo k nějakému pokroku. Například současný Evropský parlament má nejvyšší podíl žen: 35 %.

Stále je však třeba vyvinout značné úsilí, zejména na vnitrostátní úrovni, kde ženy v průměru tvoří pouze 24 % poslanců vnitrostátních parlamentů a ve společnostech tvoří ženy méně než 11 % členů vedení.

Třetí významnou iniciativou je zavedení Evropského institutu pro rovnost pohlaví. Těší mě, že mohu říci, že navzdory pomalejšímu startu, než jsme si představovali, zahájil institut svou činnost v Bruselu a již otevřel kanceláře ve Vilniusu.

Současná krize má vážné dopady na trh práce, ohrožuje nedávný pokrok v oblasti zaměstnanosti žen vzhledem k tomu, že pro ženy je těžší nalézt nové zaměstnání a že jsou celkově více znevýhodňovány.

Dámy a pánové, během mého mandátu jsem se věnoval zlepšování vyváženosti mezi pracovním a soukromým životem. Souhlasím s Evropským parlamentem, když zdůrazňuje, jak je důležité umožnit otcům zastávat významnější úlohu v rodinném životě. Proto jsem požádal své služby, aby zahájily analýzu výnosů a nákladů potenciální iniciativy Komise v této oblasti.

Zpráva Evropského parlamentu také správně zdůrazňuje důležitost odstranění násilí páchaného na ženách. V zájmu tohoto cíle hodlá Komise podnikat účelné a rozhodné kroky.

Nechtěl bych zakončit tuto řeč, aniž bych položil důraz na velmi dobrou spolupráci mezi Parlamentem a Komisí. Tato spolupráce je klíčovým faktorem v rámci pokroku, kterého jsme ve vztahu k rovnosti pohlaví dosáhli. Naším cílem není jen samotná rovnost pohlaví. Odvíjí se od ní také dosažení cílů růstu Evropské unie, zaměstnanosti a sociální soudržnosti.

Děkuji vám za spolupráci a za pozornost.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ ANGELILLI*Místopředsedkyně*

Astrid Lulling, jménem skupiny PPE. – (FR) Paní předsedající, Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví odhlasoval tuto zprávu těsnou většinou tří hlasů, jelikož šest z jeho 33 nebylo přítomno. Nemyslím si, že se dá mluvit o „pohodlné“ většině. My samozřejmě sdílíme všechny obavy týkající se diskriminace, která ve vztahu k rovnosti mezi ženami a muži stále existuje navzdory velmi dobrým evropským právním předpisům, které v této oblasti od roku 1975 máme.

Proč tato diskriminace přetrvává? Je to proto, že tyto směrnice jsou nesprávně uplatňovány nebo proto, že ti, kteří jsou diskriminováni, nejsou z nějakého důvodu schopni prosadit svá práva před soudy. Spíše, než abychom nepřetržitě vyžadovali nové směrnice s rizikem, že bude rozředen jejich dosah, pojďme se ujistit o tom, že existující souhrn právních předpisů je plně uplatňován vládami, sociálními partnery i v každodenním světě práce.

Tato zpráva znovu odráží každou stížnost, každé velké zobečnění týkající se ubohých, bitých a znásilňovaných žen. Některá tvrzení tedy musejí být uvedena na pravou míru prostřednictvím pozměňovacích návrhů. Závažnějším shledávám to, že tato autentická oslava sociálního nebo na solidaritě založeného hospodářství nás má přivést k myšlence, že když do něj ženy vtlačíme, mohli bychom úspěšně dokázat jejich zaměstnatelnost, a umožnit jim tedy zlepšit jejich společenské postavení a to, aby se staly finančně nezávislejšími.

Ve skutečnosti je opak pravdou. Propadly by se do rozsáhlé chudoby, ztratily by jakýkoli stimul a motivaci pracovat za mzdu založenou na zásluze a byla by z nich sňata jakákoli odpovědnost.

Kromě toho, návrhy na vytvoření Evropské listiny práv žen, a tedy nové formy ochrany vedle lidských práv – kterým se ženy naštěstí již těší – a nové formy byrokracie ve formě evropského střediska pro sledování násilí páchaného na základě pohlaví, i přesto, že máme dostatek oddělení, která se touto problematikou zabývají, jsou buďto kontraproduktivní nebo se neslučují s principem rovnosti pohlaví, který je vlastně pevně zakotven ve Smlouvě. Pokud by směšnost mohla zabíjet, někteří členové Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví by mezi námi už nebyli.

A konečně, hluboce lituji zatvrzelosti některých poslanců, kteří se při každé příležitosti, i v této zprávě, nehledě na to, zda je to vhodné, zastávají potratů, potratů, které nejsou nezbytně nutné, pod záminkou, že k zajištění sexuálního a reprodukčního zdraví, je třeba podporovat volný a snadný přístup k potratům. Ne. Prioritou musí být podporovat lepší informovanost mladých dívek, zejména pokud jde o antikoncepci. Ta dnes existuje, aby se předcházelo případům otěhotnění ve velmi nízkém věku. Když jsem byla mladá já, neexistovala. Navrhli jsme tedy oddělené hlasování, abychom nemuseli hlasovat proti zprávě pana Tarabellu, který není tím, komu by měla být připisována vina, ale tím, kdo se stal znovu obětí extremismu některých svých druhů.

Iratxe García Pérez, jménem skupiny S&D. – (ES) Paní předsedající, ráda bych začala poděkováním panu Tarabellovi a všem poslancům, kteří pomáhali zpracovávat tuto zprávu, za práci, kterou odvedli.

Před rokem jsme projednávali zprávu, která byla velmi podobná té, která je dnes na pořadu jednání. Bohužel se musíme dále soustředit na klíčové otázky ohledně rovnosti mezi muži a ženami, v nichž musíme ještě pokročit. Tyto otázky zahrnují násilí na základě pohlaví, jež je považováno za jednu z hlavních společenských pohrom nejen v Evropě, ale i na celém světě. Pak jsou tu platové rozdíly, které zůstávají nezměněny, a které jsme nebyli schopni překlenout. Další otázky se týkají práv v oblasti reprodukčního zdraví, sladování rodinného a profesního života, vstupu žen na trh práce za stejných podmínek jako mužů, situace zranitelných skupin žen, jako jsou ženy se zdravotním postižením nebo ženy z venkovských oblastí, a zastoupení žen ve veřejném životě.

Tyto otázky jsme nadnášeli každým rokem a nebyli jsme schopni v nich mnoho pokročit. Dovolte mi ocitovat jednu jedinou informaci a to, že pouze ve 3 z 27 členských států tvoří ženy více než 40 % poslanců parlamentu.

Věřím, že je nezbytné, abychom trvali na tom, že je třeba zintenzivnit naši práci, která se týká podpory rovnosti mezi muži a ženami. Je velmi důležité podporovat iniciativy jako jsou ty, které podniklo španělské předsednictví, jež vyhlásilo rovnost mezi muži a ženami jako jednu ze svých priorit. Toto je závazek vůči dnešním ženám a také ženám příštích generací. Pokrok byl učiněn, ale před námi je stále ještě dlouhá cesta a my musíme být při vypracovávání politik cílevědomí, abychom zajistili, že jedna polovina evropského obyvatelstva se bude těšit stejným právům a příležitostem jako ta druhá.

Sophia in 't Veld, jménem skupiny ALDE. – (NL) Ze všeho nejdříve blahopřeji zpravodaji. Ráda bych začala několika drobnostmi, ve kterých s ním nesouhlasím. Pokud jde o dopad hospodářské krize na ženy, opravdu si myslím, že je velmi důležité, abychom dali do pořádku naše veřejné finance a ozdravili je tak rychle, jak je to jen možné; toto, nikoli prodlužování veřejného zadlužování, ženám prospěje. Myslím si také, že tato zpráva obsahuje několik návrhů, které sice znějí velmi přitažlivě, ale směřují spíše k symbolické politice, jako například rok pro tohle, středisko pro sledování támhletoho. Soustředme se na konkrétní opatření.

Zpráva však obsahuje i řadu věcí, které velmi vítám. První je – díky pozměňovacímu návrhu předloženému skupinou Aliance liberálů a demokratů pro Evropu – zmínka o postavení jednočlenných domácností. Vyzvala bych tedy Evropskou komisi k tomu, aby projednou na toto téma provedla studii, neboť evropskou rodinnou politiku máme, ale jen málokdo si uvědomuje, že jedna ze tří domácností v Evropě je domácností jednočlennou. Tito lidé často trpí silnou diskriminací pokud jde o sociální zabezpečení, daňové otázky, bydlení a tak podobně.

Za druhé – a tady se dívám také na paní Lullingovou – skutečně mne tyto velmi otevřené zmínky o sexuálním a reprodukčním zdraví a sexuální nezávislosti žen potěšily; přístup k bezpečnému, legálnímu potratu je nedílnou součástí tohoto sexuálního reprodukčního zdraví. I když plně souhlasím s paní Lullingovou v tom, že informovanost je jistě velmi důležitá, všímám si – alespoň ve své rodné zemi, v Lucembursku tomu může být jinak –, že ve skutečnosti to jsou křesťanští demokraté, kteří se proti tomu neustále staví. Pokud jsme tedy schopni společně pracovat na seriózním a poctivém informování mladých lidí, můžete počítat s mojí podporou. Myslím si také, že musíme skoncovat s pokrytectvím; nemůžeme zavírat ženy do vězení, nebo je odsuzovat k riskantním potratům.

A konečně, paní předsedající, pokud jde o násilí páchané na ženách, velmi vítám iniciativu španělského předsednictví, které tuto otázku učinilo jednou ze svých prioritních oblastí. Konec konců, málokdo si uvědomuje, že násilí páchané na ženách si každoročně vyžádá mnohonásobně více obětí než terorismus, ačkoli je stále – zcela nesprávně – pokládáno za čistě ženskou otázku.

Marije Cornelissen, jménem skupiny Verts/ALE. – Paní předsedající, máme poměrně nový Evropský parlament a máme již i téměř novou Evropskou komisi. V případě zprávy pana Tarabella je to v podstatě poprvé, co hlasujeme o opatřeních, které chce nový parlamentní Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví přijmout v následujících letech.

Zelení mají z této poměrně pokrokové zprávy velkou radost. Je plná plánů, které chceme, aby byly uskutečněny. Chceme, aby byly konečně podniknuty legislativní kroky za účelem pokročit ve věci dělení péče mezi muže a ženu – s požadavkem otcovské dovolené. S konečnou platností navrhujeme podporovat účast žen v pozicích, kde se přijímají rozhodnutí, podle norské praxe kvót pro jejich zastoupení v představenstvech.

Zelení jsou také opravdu rádi, že se pozornost věnuje následkům působení krize na ženy: Nezaměstnanost žen je různá a důsledky, které má na ženy snížení veřejných výdajů, se liší. Tím bychom se měli vážně zabývat.

Velmi doufáme v to, že Parlament tím, že bude hlasovat v prospěch této zprávy, prokáže odvahu a připravenost bojovat s diskriminací žen a prohlubovat rovnost konkrétními opatřeními, která by skutečně mohla přinést výsledky. Doufáme, že Komise přijme odpovídajícím způsobem opatření.

Konrad Szymański, jménem skupiny ECR. – (PL) Paní předsedající, návrhem na z dostupnění potratů v Evropské unii tato zpráva porušuje výlučnou pravomoc členských států v této oblasti. Není to nicméně nejdůležitějším důvodem, proč hlasovat proti tomuto dokumentu. Dnes není třeba žádné víry k tomu, aby byl v nenarozeném lidském zárodku spatřován člověk. Jednoduché ultrazvukové vyšetření, dostupné v každém belgickém městě, dokonce i v tom nejmenším, stačí k tomu, abychom na obrazovce uviděli podobu nenarozené lidské bytosti. Každý zodpovědný zákonodárce by měl učinit vše možné pro to, aby se množství potratů snížilo. Větší zpřístupnění potratů je totiž známkou toho, jak naše kultura upadla, a ukazuje, jak jsme se odchýlili od lidských hodnot. Požádal bych tedy, aby se toto vzalo v úvahu předtím, než bude v této sněmovně kdokoliv hlasovat ve prospěch tohoto škodlivého dokumentu.

Ilda Figueiredo, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Paní předsedající, jak je patrné z reálné skutečnosti a jak potvrzuje samotný Eurostat, hospodářská a sociální krize má na ženy velmi závažný dopad. Je to z důvodu rostoucí nezaměstnanosti, nestálým zaměstnáním a nízkými mzdami a spojeno s platovou nerovností mezi muži a ženami, jež znovu vzrostla a v průměru přesáhla 17 % na úrovni EU. Jedná se také o důsledek z krize plynoucí chudoby, ať už následkem nízkých mezd a příjmů, včetně důchodů a penzí starších žen, nebo snížené dostupnosti kvalitních levných nebo bezplatných veřejných služeb. Jsou tu také otázky obchodování

se ženami a prostituce žen a dívek, násilí na pracovišti i doma a různé formy diskriminace vůči ženám ve zranitelnějších situacích.

Jak tato zpráva zdůrazňuje, a já bych na tomto místě ráda poblahopřála zpravodaji, při rozvíjení politik Společenství je tedy důležité věnovat zvláštní pozornost ekonomické a sociální situaci žen. To vyžaduje studium společenského účinku nových strategií Společenství, aby se zamezilo zvýšení diskriminace a nerovnosti, a zajistila se rovnost v sociálním pokroku, a nikoliv v úpadku hospodářských, sociálních a zaměstnaneckých práv, a aby byl chráněn společenský smysl mateřství a otcovství. Je zásadní investovat do skutečné strategie pro rozvoj a společenský pokrok, jejíž prioritou je zaměstnanost s právy, do výroby, do kvalitní veřejné služby a do sociálního začlenění. Je na čase podniknout významné kroky směrem ke zlepšení života většiny žen, včetně oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví, a skoncovat s pokrytectvím, kterým je stále obestřena otázka potratů.

Gerard Batten, jménem skupiny EFD. – Paní předsedající, v Evropě získává půdu ideologie, která hlásá nerovnost mezi muži a ženami. Učí, že ženy mají nižší postavení než muži. Prohlašuje, že podle dědického práva musí být mužský podíl oproti ženskému dvojnásobný. Prohlašuje, že u soudu je potřeba svědectví dvou žen proti svědectví jediného muže. Prohlašuje, že v soudním procesu týkajícím se znásilnění jsou třeba čtyři svědkové mužského pohlaví k usvědčení muže, ale svědectví ženy není přípustné, dokonce ani svědectví znásilněné ženy. Mimochodem, ti čtyři svědkové musí být muslimové, nikoli nemuslimové.

Vytušili jste, že mluvím o právu šarija. Někteří muslimové dále zřejmě věří tomu, že sebevražední atentátníci jsou v ráji odměněni 72 pannami, ale nenašla jsem žádnou zmínku o tom, že by sebevražedné atentátnice byly odměňovány příslušným počtem mužů. To je nepochybně případ nestoudné diskriminace na základě pohlaví.

Britská vláda již právo šarija u některých soudů úředně uznala. Zatímco bigamie je ve Spojeném království stále nezákonná, polygamní muslimské manželky jsou úředně uznávány jako osoby závislé pro účely úlevy na dani a výplaty dávek.

Evropa okázale kráčí zpět do Arábie šestého století. Chceme-li opravdovou rovnost, pak jednotlivé evropské státy nesmí jakýmkoli způsobem či v jakékoli podobě či formě právo šarija uznávat.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, na pracovní trh vstoupilo více žen. Více pracovních míst však vždy neznamená více kvalitních pracovních míst. Vysoký počet žen pracuje na částečný úvazek a na pozicích, které obzvláště silně zasáhla současná krize. Přibližně 60 % všech absolventů vysokých škol jsou ženy, a přece jsou zde překážky, které ženám účinně brání v tom, aby naplno využily svého potenciálu. To je důvodem, proč musíme zavést závazné minimální standardy: celoevropské minimální standardy pro rodičovskou dovolenou, zlepšenou péči o dítě a zlepšenou zdravotní péči. Tímto způsobem můžeme prolomit mnoho stereotypů založených na příslušnosti k pohlaví a konečně splnit imperativ skutečné rovnosti mezi pohlavími.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Pan Tarabella mi jistě odpustí, když nezačnu poděkováním jemu, a své díky budu nejprve směřovat ke komisaři Špidlovi, jelikož je tu s námi, ve své funkci komisaře, pravděpodobně naposledy. Ráda bych zdůraznila jeho obětavost při řešení problematiky v oblasti rovnosti mezi pohlavími, zaměstnaností žen a dalších podobných problémů.

V souvislosti s touto zprávou se objevilo několik otázek. Ráda bych upozornila alespoň na dva body: Jedním jsou platové rozdíly mezi muži a ženami. Nejnovější statistiky uvádějí rozdíl větší než 17 %. Zlepšení je nejen pomalé, ale rovněž i dvojznačné, poněvadž toto číslo je nyní vyšší než před dvěma lety. A opravdu ještě nevíme, jaké důsledky bude krize mít. Každodenní zkušenost napovídá, že zlepšení v krátké době není pravděpodobné.

Co je však zásadně nepřijatelné je skutečnost, že platové rozdíly se projevují nikoli v případě těch, kteří jsou na počátku svých kariér, ale když se matky po mateřské nebo rodičovské dovolené vracejí zpět na pracovní trh. V Evropě, která zápasí s demografickou krizí je to samo o sobě znepokojující a zcela nepřijatelné. Taková diskriminace je předpisy EU pochopitelně zakázána.

Jak již bylo zmíněno, příslušné právní normy pocházejí z roku 1975 a je zřejmé, že tato směrnice, jako mnoho dalších, je naprosto neúčinná. Těší mne, že komisař Špidla oznámil, že v roce 2010 můžeme očekávat zprávu o krocích, které Komise hodlá podniknout proto, aby právní předpisy zefektivnila. Ráda bych dodala ještě jednu větu, která se týká listiny práv žen. Je pravděpodobně důležitější a naléhavější zlepšit účinnost a

dostupnost existujících právních předpisů než tvořit nové právní předpisy, které budou stejně neúčinné, jako ty předchozí.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Paní předsedající, ráda bych začala blahopřáním zpravodaji za vynikající práci a doufám, že návrhy obsažené v tomto usnesení budou přijaty. Během Evropského roku boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení vidíme, že tvář chudoby je stále častěji tvář ženskou. Většina z téměř 80 milionu lidí, kteří v Evropě žijí v chudobě, jsou ženy a děti. Ženy trpí hospodářskou a sociální krizí více než kdo jiný. Ženy jsou poslední, kdo na trh práce vstupuje, a první, kdo je nezaměstnaný, a navíc rozdíly v odměňování mezi muži a ženami činily v roce 2004 15 % a v roce 2009 více než 17 %.

Chtěla bych vás upozornit na některé návrhy, které mi připadají inovativní a velmi důležité a ráda bych požádala o podporu kolegů poslanců pro tyto návrhy: Tolik potřebné vytvoření Evropské listiny práv žen, jak již bylo zmíněno, návrh směrnice k zamezení a boji proti všem formám násilí vůči ženám, domácímu násilí a obchodování se ženami, začlenění otcovské dovolené do evropských právních předpisů, které již v drtivé většině členských států existují jako prostředek k podpoře rovnováhy mezi prací a rodinným a osobním životem a ke zvýšení míry porodnosti.

Ráda bych skončila poděkováním panu komisaři Špidlovi za vše, co v rámci podpory rovnosti pohlaví vykonal, a za jeho angažovanost v Evropském parlamentu. Pane komisaři, přeji Vám mnoho úspěchů.

Antonyia Parvanova (ALDE). – (BG) Paní předsedající, dámy a pánové, i já bych ráda poblahopřala zpravodaji panu Tarabellovi za tuto zprávu. Pevně věřím, že tato zpráva odpoví na potřebu bojovat se stereotypy a případy sexuální diskriminace. Tato zpráva může být pro mnoho mých kolegů poslanců všední záležitostí, ale já ji považuji za obnovený, účinnější závazek k zajištění rovnosti pohlaví na evropské úrovni zaměřený na posílení hospodářsko-společenského postavení žen, zvláště těch z nových členských států, a stejně tak k zajištění jejich širšího zastoupení v politickém a životě i podnikatelské sféře a k podpoře jejich profesního růstu.

Jestliže zavedené sociální, právní a hospodářské systémy určují, jaký mají ženy a muži přístup ke zdrojům, jejich příležitosti a relativní moc, cítím, že je velice důležité, aby byla ženám zajištěna stejná práva, pokud jde o zapojení do politiky, o zastávání důležitých politických a manažerských funkcí v podnikatelské sféře a jejich zastoupení na nejvyšší úrovni ve vedení společností. To platí i o zvyšování odborné kvalifikace a nabídce stejných příležitostí k profesnímu růstu jako pro muže, zejména po dlouhém období mateřské dovolené. Zároveň musí být vždy zohledňována vyváženost mezi kariérou a rodinnými závazky.

Musíme navrhnout institucionální mechanismus k zahájení důsledné politiky v této oblasti, neboť boj proti diskriminaci na základě pohlaví lze vyhrát zavedením dlouhodobých pozitivních pobídek a legislativních reforem a zvýšením příjmů a kvality života. Jinak bychom dnes v této sněmovně tuto záležitost neprojednávali.

S účelem udělat významný pokrok, pokud jde o rovnost před zákonem, rovné příležitosti, včetně rovného odměňování za odvedenou práci a rovný přístup z hlediska lidských zdrojů a k dalším výrobním zdrojům, které poskytují více příležitostí, my – Evropský parlament a Evropská komise – máme možnost, a musíme členské státy a občanskou společnost podpořit, aby přijaly účinná opatření.

Věřím, že rovné zapojení žen do řízení zdrojů, do hospodářských příležitostí a do vládnutí a politického života bude mít na hospodářský rozvoj naší společnosti kladný vliv, čímž dojde k posílení schopnosti zemí se rozvíjet, snižovat chudobu a účinně a lépe fungovat.

V tomto ohledu je podpora rovnosti pohlaví důležitou součástí strategie pro současnou hospodářskou krizi a poskytuje uspokojivé řešení demografické krize. To ženám i mužům poskytne příležitost vypořádat se s chudobou a zlepšit svou životní úroveň.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – Paní předsedající, ráda bych novou Komisi upozornila na dva aspekty této zprávy, které jsou pro naši skupinu, Zelené, zvláště důležité a doufám, že tyto poznámky budou moci být předány nově nastupujícímu odpovědnému komisaři.

Dva body: Prvním je dlouho očekávaná revize směrnice o stejné odměně za stejnou práci. Myslíme si, že pro ženy v celé Evropě je klíčová. Rozdíly v odměňování jsou nepřijatelné: Máme rok 2010, a je na čase, aby byla přijata opatření s cílem tyto rozdíly odstranit. Vy, pane Špidlo, jste uznal, že potřebujeme podniknout nové právní kroky. Skutečně se těšíme na to, až v průběhu tohoto volebního období obdržíme od Komise návrh nových právních opatření.

Druhý bod se týká nároků na otcovskou dovolenou. Zde bych ráda zdůraznila, že tato zpráva se týká rovnosti mezi ženami a muži. Chceme rovnost i pro muže, aby mohli věnovat čas svým dětem a aby tu povinnost měli, budou-li si to přát. Potřebujeme dát ženám i mužům stejnou možnost volby ohledně toho, jak žít, jak pracovat a jak pečovat o své rodiny a své děti. I když se tedy domníváme, že pro Evropský parlament je zásadní vyslat otcům signál, my bychom rádi vyslali více než signály: Chtěli bychom otevřít dveře moderní společnosti. Spoléháme na Komisi, že v této otázce konečně předloží velmi pokrokovou směrnici, která bude hledět vstříc budoucnosti.

A konečně, velice se těšíme na návrhy španělského předsednictví pokud jde o vymýcení násilí páchaného na ženách v celé Evropě a doufáme, že Komise tyto návrhy přijme.

Julie Girling (ECR). – Paní předsedající, my, poslankyně Evropského parlamentu jsme samozřejmě v menšinovém postavení. Máme uspokojující a podnětnou práci s rovnou mzdou, rovnými důchody, rovným přístupem k zodpovědným pozicím: Tedy velmi odlišné postavení od mnohých našich voliček.

Tuto zprávu vítám a schvaluji důraz, který pan Tarabella klade na hospodářský blahobyt žen. Myslím, že to je jediný nejdůležitější faktor v rámci podpory rovnosti pohlaví. Pokud ženy řídí své životy po ekonomické stránce, jsou daleko schopnější řídit všechny ostatní aspekty svých životů. Musíme zajistit, že v této hospodářsky náročné době ženy nebudou ponechány napospas málo placeným, nejistým zaměstnáním.

Ráda bych poblahopřála Evropské asociaci strojírenského průmyslu za její nedávnou vizi politiky, ve které žádá o podporu studia matematických a přírodních věd zaměřenou zejména na ženy. Chtějí, cituji, „v mnohem větším počtu zapojit kvalifikované ženy, které se po příliš dlouhou dobu mnoha oblastem strojírenství vyhýbaly“.

Ano, postavení žen je záležitostí politik, záležitostí směru, ale je též o činech: činech, které mluví hlasitěji než slova. Toto je cesta vpřed, s osvícenými zaměstnavateli, kteří uznávají sílu žen a podporují jejich ekonomický blahobyt.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Paní předsedající, ráda bych poděkovala panu Tarabellovi a jeho kolegům z Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví za kvalitní zprávu.

Chci také zvláště zdůraznit dvě věci. Doufám, že plénium podporuje důležitost otcovské dovolené. Otcovská dovolená není jen důležitým signálem, že o děti se mají povinnost starat oba rodiče, ale má i další kladné důsledky. Studie ukazují, že otcové, kteří si vzali otcovskou dovolenou, přebírají větší zodpovědnost za domácnost, rodinu a děti i v pozdějším životě. Jinými slovy, zapojení otců vytváří zdravý základ pro další práci na zrovnoprávnění.

Druhým bodem, který bych chtěla vyzvednout a který podporuji je, že ženám musí být konečně udělena pravomoc rozhodovat o svém těle, své sexualitě a své reprodukci. To, že bude ženám tato pravomoc dána znamená, že když se narodí děti, budou chtěné, a budou mít opravdu možnost se rozvíjet – tedy něco, co je základním právem každého dítěte. Chceme, aby skončilo poškozování životů žen v tom smyslu, že dokonce i dnes ženy umírají následkem nelegálních potratů. Dejte ženám právo na sebeurčení – nejen pokud jde o finance, politiku a společnost, ale i pokud jde o jejich vlastní tělo.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Paní předsedající, i já cítím, že je tato otázka důležitá, a proto se, jak tu sedím a poslouchám rozpravu, nemohu nepodívat skutečnosti, že, jak se zdá, všechny politické skupiny s výjimkou skupiny Evropa svobody a demokracie mají za to, že boj za rovnost žen je něčím, s čím se mají ženy vypořádat sami. Tohoto dojmu v každém případě nabydete, když tu dnes posloucháte jinak vynikající řečníky. Myslím, že vystupuje nápadně malý počet řečníků-mužů a já jsem rád, že moje skupina byla schopna vyslat dva.

Tolik ke stylu a podobě rozpravy, nyní bych rád řekl, že podle mého názoru se samotná zpráva silně zaměřuje výhradně na socioekonomické úvahy. Obsahuje velmi mnoho odkazů na situaci na trhu práce, platové rozdíly, vzdělání, pravidla ohledně členů vedení společnosti a podobně. Tyto věci jsou opravdu důležité; ale je tu zvláště jedna oblast – jak již jeden z předchozích řečníků zmínil – která zde zcela chybí, a tou je obrovský kulturní problém, kterému čelíme v důsledku přístěhovalectví z islámského světa. Považuji za lehce ostudné, že zpráva, která se má zabývat rovnými právy žen se dokonce ani nezmiňuje o problémech jakými jsou nucené sňatky, vynucované nošení šátků na hlavě, vraždy ze cti, obřízka, nedostatečný přístup ke vzdělání a tak dále. Má-li být náš obraz Evropy roku 2010 správný, tyto prvky musejí být začleněny.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Ráda bych navrhla, aby Evropský parlament zaujal k otázce potratů jiný postoj. Žádám, abychom konečně přestali s touto ohromující lží, která tvrdí, že potrat je pro ženy svým

způsobem prospěšnou věcí, dokonce snad měřítkem svobody žen. Ne! Jak mnoho lidí, ženy i muži stejnou měrou ví, potrat je bolestivým a škodlivým narušením ženského těla a zároveň duše. Přesně z tohoto důvodu, místo neustálého hovoření o snadnějším přístupu k potratu, hovoříme konečně o předcházení potratům, zdůrazňováním tohoto a o pomáhání ženám v tomto ohledu. Pomáhejme ženám připravovat se na plánovaná těhotenství, a přihodí-li se neplánované těhotenství, kdy je počato neplánované dítě, mělo by mu být umožněno přijít na tento svět a být vychováváno s láskou ze strany žen nebo párů, neboť by se jim mělo dostat veškeré pomoci a podpory, aby tak byli schopni činit.

Anna Záborská (PPE). – (FR) Paní předsedající, komisaři, návrh usnesení pana Tarabelly, který se k nám ve Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví připojil v posledních evropských volbách, je ambiciózní. Poukazují zvláště na bod 20: „Parlament si přeje, aby byla vytvořena Evropská listina práv žen“.

Každý, kdo je obeznámen s historií evropské integrace si bude pamatovat, že již Římská smlouva stanovila zásadu rovnosti pohlaví na trhu práce. Právo na rovné zacházení s ženami a muži existuje v každém členském státě. Žádat nové listiny je jednoduchým řešením. O větším úsilí vyžaduje uplatňování stávajících nástrojů.

Ve skutečnosti, pokud z tohoto návrhu usnesení neodstraníme bod 20, přidáme k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv Rady Evropy, Listině základních práv Evropské unie a k zbrusu novému Evropskému institutu pro rovnost žen a mužů čtvrtý nástroj, který by měl podobu zvláštní nové listiny věnované podpoře žen.

Mám několik otázek. K čemu by nová listina práv žen sloužila? Jakou přidanou hodnotu by přinesla? Není tu žádná. Je mylné se domnívat, že listina problém žen vyřeší. Přirozené právo, které by nám mělo být vodítkem pokud jde o naše myšlenky i naše odpovědné politické kroky, žádná zvláštní práva nepřipouští. Nikdo nemůže tvrdit, že právní nástroje práva žen přehlížejí. To by bylo intelektuálně nepoctivé a fakticky nesprávné.

Proto hlasuji proti bodu 20. Listina je hlavním problémem. Zůstane-li v návrhu usnesení bod 20, nemohu jej podpořit.

A konečně, pane komisaři, děkuji vám, že jste během svého mandátu s Výborem pro práva žen a rovnost pohlaví spolupracoval.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Paní předsedající, nejprve bych ráda poblahopřála svému kolegovi, panu Tarabellovi, ke kvalitě zprávy, kterou sepsal, a k tomu, jak úspěšně se se svým úkolem, v rámci kterého řeší celou řadu problémů, jež se k rovnosti pohlaví vztahují, vypořádal.

Musíme uznat, že pokud jde o rovnost, byl učiněn jednoznačný pokrok. Stále je však zapotřebí značné úsilí, zvláště v souvislosti s hospodářskou a sociální krizí, která dopadá na už tak velmi zranitelnou část populace, totiž na ženy, s mnohem větší silou.

Musíme též položit důraz na dvojitou diskriminaci, která někdy postihuje ženy kvůli zdravotnímu postižení, věku nebo příslušnosti k národnostní menšině. Chci zdůraznit tři konkrétní body. Musíme vytvořit společné, spolehlivé a konzistentní ukazatele na evropské úrovni. To by nám mělo umožnit navrhnout řešení, která odrážejí skutečné životní podmínky, jež mohou být měřeny za použití důvěryhodných údajů o rovnosti pohlaví.

Pokud si opravdu přejeme dospět ke skutečné rovnosti, pak musí být na evropské úrovni zavedena otcovská dovolená. Jedná se o důležitý faktor, pokud jde o rovnost příležitostí v zaměstnání a rodinném životě.

Konečně, má třetí poznámka spočívá v tom, že rovnost pohlaví bezpodmínečně závisí na tom, zda mají ženy kontrolu nad svým tělem. To nepochybně znamená, že antikoncepce a potrat musejí být ženám zpřístupněny tak, jak je to jen možné. Mrzí mne, že tato otázka je, mírně řečeno, stále tak citlivá, ale je zřejmé, že dokud ženy nebudou mít svá sexuální práva pod kontrolou, my v tomto našem zápase o skutečnou rovnost mezi muži a ženami nesplníme svůj cíl.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, nejprve blahopřeji panu Tarabellovi, ale nyní ke zprávě. Rovnost mezi ženami a muži není cílem sama o sobě, ale předpokladem k dosažení našich obecných cílů.

Rovnost v každodenním životě je v zájmu každého, jak mužů, tak žen, ale tento problém nebude vyřešen toliko jednotlivými právními předpisy. Skutečnost, že o tom dnes stále mluvíme a mluvili jsme o tom po 40 let je známkou toho, že našemu cíli nás přiblíží pouze mnohostranná integrovaná politika. Chci tedy zdůraznit, jak velkou důležitost má provádění a dohled.

Za druhé, rozšířenost zastaralých rodových stereotypů v podstatě zachovává středověké společenské role žen a mužů a posiluje nerovné postavení pohlaví. Chceme tuto situaci změnit, ale měli bychom tu jít sami příkladem. Zítřka budeme schvalovat novou Evropskou komisi, z níž ženy tvoří pouze třetinu. Dnes to již nemůžeme změnit. Požádala bych, aby až bude příště vybírána nová Komise, na komisaře byli z každého členského státu nominováni dva kandidáti – muž i žena. Takto rozhodneme ne na základě pohlaví, ale na základě jejich kvalifikace. Statistiky vzdělávání ukazují, že ženy by se toho neměly obávat, a jsem si tedy jistá, že se nemáme za co stydět. A konečně, chci poděkovat panu Špidlovi, a doufám, že splní všechny cíle, které si stanovil.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Paní předsedající, tato důležitá zpráva z roku 2009 naprosto správně uvádí, že násilí je základní překážkou rovnosti mužů a žen. Nezmiňuje se však o domácím násilí. Tento problém je bohužel častý a postihuje každé společenství. Například v Řecku bylo za posledních osmnáct měsíců zaznamenáno 35 vražd mezi manželi.

A přesto, struktury k podpoře zneužívaných žen jsou pouze základní nebo dokonce neexistují. Evropský parlament by měl členské státy, včetně Řecka, podpořit v tom, aby vytvořily struktury k podpoře zneužívaných žen na každém místní úřadě, s kompletním psychologickým, právním a odborným poradenstvím pro ženy a s hostely s příslušným personálem, které jim budou k dispozici.

Členské státy by měly zohledňovat také pozměňovací návrhy předložené ženskými organizacemi a právníky za účelem odstranění nejednoznačností a právních mezer ve spojitosti s domácím násilím. A konečně, do škol by měly být zavedeny anitisexistické vzdělávací programy s cílem změnit společenské stereotypy.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Na úvod bych rád řekl, že považuji za správné, že je Evropský parlament do problematiky rovnosti pohlaví úzce zapojen. Nemohu si však pomoci, a myslím si, že naše evropská politika trpí vážnou, velmi vážnou, formou schizofrenie. Rád bych citoval jednu agenturní zprávu z poslední doby. Šestnáctiletá Medine Memi z města Kahta v turecké provincii Adiyaman byla svou rodinou pohřbena zaživa v jámě vykopané pod kurníkem vedle rodinného domu. Policie ji našla v poloze vsedě pohřbenou dva metry pod zemí. Při pitvě se zjistilo, že dívka měla v plicích i v žaludku velké množství zeminy. Dívčin otec se policii k činu klidně přiznal a uvedl, že ji pohřbil proto, že se dívka přátelila s některými chlapci. Dámy a pánové, v Turecku a podobných zemích jsou tímto způsobem vražděny ženy a dívky například jen z toho důvodu, že promluví s jiným mužem. Pokud budeme brát rovnost pohlaví vážně, jak se můžeme vůbec zabývat myšlenkou, že země s takovýmto přístupem k nežnému pohlaví by mohla být součástí civilizované Evropy. Rovnost pohlaví není jen o vypočítávání malých rozdílů v příjmech, ale za prvé a především o právu na život a lidské důstojnosti, která je v mnoha našich sousedních státech ženám opakovaně upírána.

Laurence J.A.J. Stassen (NI). – (NL) Paní předsedající, dnes projednáváme zprávu o pokroku týkající se rovnosti mužů a žen v Evropské unii. Byly projednány mnohé otázky, ale chybí-li ve zprávě jedno téma, je jím šokující nerovnost mužů a žen v evropské muslimské komunitě, kde jsou ženy zcela podřízeny mužům na základě pravidel Koránu. O účasti muslimských žen na pracovním životě nebo na vyšším vzdělávání jsou muži zřídka ochotni diskutovat, a pokud vůbec, ženy musí nosit burku nebo šátek, což značně snižuje jejich šance nalézt si zaměstnání.

Evropská unie by tedy měla bojovat ne za právo nosit burku, ale za právo pracovat, aniž by bylo nutné ji nosit. Nizozemská Strana za svobodu (PVV) podporuje Francii v její snaze zakázat burku na veřejných místech a uvítala by, aby takovéto zákazy byly zavedeny na vnitrostátní úrovni i v dalších členských státech. Paní předsedající, se šokujícím podřízeným postavením těchto žen se musí něco dělat.

PVV chce, aby se s touto zaostalostí rázně bojovalo. Tyto ženy mají právo na svobodu projevu a na svobodu studovat bez toho, aniž by se musely obávat islámu, který by je chtěl izolovat. Přišel čas na novou emancipační vlnu. PVV tedy tuto zprávu nepodpoří, protože neřeší opravdu důležité otázky, což, jak soudíme, je velká ostuda.

Christa Klauß (PPE). – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, slyšeli jsme dnes mnohokrát, že ženy v Evropě stále trpí nerovností na pracovišti. Nicméně, jejich zaměstnanost vzrostla z 51 % v roce 1997 na 58 % v roce 2007. Ženy jsou dnes vysoce kvalifikované, ale počet žen ve vedoucích pozicích zůstal za několik posledních let nezměněn, přestože počet studentek ekonomie, obchodu a práva je vyšší než počet studentů.

Musíme si uvědomit, že v roce 2007 mělo 31 % žen zaměstnání na částečný pracovní úvazek, což je čtyřikrát více než u mužů. Ženy vydělávají v průměru o 17,4 % méně než muži, čelí větší hrozbě chudoby a, zejména

ve vyšším věku, jsou silně zasaženy nejen samotou a závislostí na péči, ale také chudobou. Toto musíme změnit.

Ženy v podnikatelské sféře, ženy v práci – to je to, po čem voláme. Požadujeme zvláštní opatření, aby rodičovská dovolená a ochrana mateřství byly postaveny na stejný základ, ale z nějakých důvodů jsme dosáhli opaku. Ženy jsou příliš drahé a tak nedostávají zaměstnání. Se všemi těmito řešeními přichází ekonomika. Současná nespravedlnost této situace spočívá v podřízeném postavení žen a ve skutečnosti, že jejich rodinné a domácí povinnosti se neteší přílišnému uznání.

Pane komisaři, právě jste prohlásil, že byste chtěl, aby byla provedena analýza nákladů a výnosů tohoto stavu, ale toto nelze spočítat, toto nelze zaplatit. Musíme uznat, že matky i otcové by si velmi rádi zvolili péči o své rodiny, pokud by to nebylo považováno za podřadné a kdyby to nebylo vzhledem k profesnímu růstu obecně nevýhodné. Lidé, kteří se starají o rodinu, vykonávají ve společnosti velmi důležitou práci, jelikož vytvářejí naši budoucnost; získávají také dovednosti, životní zkušenosti, i pro své budoucí povolání.

Hospodářství by tedy mělo fungovat tak, aby podporovalo rodiny a ženy. Přehodnocení toho, jak naše společnost funguje, je mnohem naléhavější, než zřizování nových monitorovacích center a institutů.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Paní předsedající, mezinárodní hospodářská krize má na muže a ženy zřetelně negativní dopad. Způsobila ztráty zaměstnání a vyústila v úsporné finanční politiky. To by však za žádných okolností nemělo být využíváno jako záminka pro zastavení podpory politik v oblasti rovnosti pohlaví, neboť tyto politiky se mohou v Evropě stát motorem sociálního a hospodářského rozvoje a obnovy.

Tato krize je pro Evropskou unii a vlády členských států současně jedinečnou příležitostí a výzvou k tomu, aby vytvořily podmínky pro zvýšení konkurenceschopnosti na celosvětové úrovni prostřednictvím revize a začleňování rozměru rovnosti žen a mužů do každé politiky za účelem vyřešení dlouhotrvajících demokratických deficitů na úkor žen.

Musíme své úsilí vystupňovat, abychom vymýtili nerovnosti v odměňování, násilí, skleněný strop, diskriminaci a chudobu. Musíme nalézt způsob, jak sladit práci a domácnost, zdokonalit zařízení pečující o děti, nemluvnata a osoby vyššího věku, podporovat pracující ženy a pracující páry a rodiny s jedním rodičem a osoby se zdravotním postižením. Jako první však musíme především účinně zavést do praxe všechny právní předpisy týkající se rovnosti mezi muži a ženami.

Nadja Hirsch (ALDE). – (DE) Paní předsedající máme Evropský rok boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení. Ženy stále čelí velkému riziku, že zchudnou nebo že budou muset v chudobě žít. Je zde mnoho krůčků, které je do tohoto postavení přivádějí: Dívky mají tendenci si vybírat zaměstnání, která nejsou tak dobře placena. Poté se rozhodnou mít děti, což často vede k tomu, že jsou schopny pracovat pouze na částečný pracovní úvazek. Případně se mohou rozhodnout pečovat o své rodiče či prarodiče, což starší ženy znovu přivede do situace, v níž nejsou schopny se vrátit do zaměstnání. Tato období se sečítají a důsledkem je, že profesní kariéra žen postupuje mnohem pomaleji. To se odráží také ve skutečnosti, že mají například nižší důchody. Má to mnoho aspektů a mnohé z nich byly do této zprávy zahrnuty.

Skutečně důležitý signál, který musíme vyslat je ten, že už existuje mnoho příležitostí, ale dívky a ženy je musejí využívat. Povědomí o tom, že dívka studuje technický obor a že k tomu má dostatek odvahy – to je tím, co musíme ve školách propagovat. To se týká zvláště žen – přistěhovalek. Ráda bych uvedla ještě jednu věc: Rozhlédnete-li se dnes po sněmovně, uvidíte, že dvě třetiny z nás, kteří se účastníme této rozpravy, jsou ženy, a jednu třetinu tvoří muži. Musíme získat i muže, aby se o toto téma mnohem více zajímali tak, aby se jednoho dne zúčastnily dvě třetiny mužů navíc a podporovaly ženské záležitosti.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Paní předsedající, ve zprávě pana Tarabelli o rovnosti mezi ženami a muži v Evropské unii bylo Evropské komisi a členským státům podáno několik velmi důležitých návrhů. Byl znovu zdůrazněn problém týkající se nerovnosti, pokud jde o odměňování žen, a stejně tak i absence legislativního návrhu ze strany Komise za účelem tyto rozdíly snížit. Byla nadnesena otázka žen, které pracují v malých rodinných podnicích, kde pracují často bez účasti na systému sociálního zabezpečení a jejich práce není zanášena do výkazů pracovní doby, a tato doba, kterou pracovaly, tedy není započítávána k jejich nároku na penzi. Byla zdůrazněna důležitost a nutnost profesního poradenství, které by pomohlo aktivizovat ženy, které ztratily své místo na pracovním trhu, velmi často z důvodu porodu nebo proto, že zůstaly doma a pečovaly o osobu vyššího věku. Důraz byl položen na potřebu poskytnout pomoc ženám, které chtějí založit vlastní firmu. Byl vznesen požadavek na podporu technických profesí mezi mladými ženami, které stojí na počátku svých profesních životů, aby se zvýšil poměr žen v zaměstnáních, jež typicky

vykonávají muži. Důraz byl položen na potřebu přednostně řešit otázku skupin žen, které jsou ve zvláště obtížné situaci, jako jsou ženy se zdravotním postižením, starší ženy a ženy vyživující závislé osoby.

Mezi těmito důležitými a zásadními otázkami jsou však, podle mého názoru, i zbytečná opatření, která se týkají reprodukčního zdraví a další, která poskytují široký a neomezený přístup k potratům. Chtěla bych své kolegy poslance upozornit na skutečnost, že rozhodování o záležitosti týkající se potratů jsou v kompetenci vlád jednotlivých členských států. Bojujeme za rovné zacházení se ženami a muži, ale neměli bychom to podmiňovat volbami vztahujícími se na oblast sexuality. Tento druh praxe může značně snížit podporu zprávě, kterou projednáváme.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Nejprve bych ráda poděkovala zpravodaji, panu Tarabellovi, za práci, kterou odvedl.

Aby mohl být hospodářský pokles překonán, je velmi důležité investovat do lidského kapitálu a sociální infrastruktury a vytvořit pro ženy a muže takové podmínky, aby mohli využívat svého plného potenciálu.

Evropská unie se nyní přiblížila cíli Lisabonské strategie do roku 2010 dosáhnout míry zaměstnanosti žen ve výši 60 %. Zaměstnanost žen se však mezi členskými zeměmi stát od státu velmi různí. Komise a členské státy proto musí přijmout účinná opatření aby zajistily provedení směrnice o stejném zacházení pro muže a ženy v otázkách zaměstnanosti a povolání.

Odměňování mužů a žen se dnes v členských státech velmi různí, a proto musíme naléhavě vyzvat členské státy, aby uplatňovaly zásadu „stejně odměny za stejnou práci“. Komise musí ještě předložit k rozpravě návrh, který se vztahuje k uplatňování zásady rovného odměňování mužů a žen.

Je naprosto nezbytné podpořit rovné rozdělování povinností mezi muže a ženy v osobním i rodinném životě a lépe rozložit čas vymezený pro placenou a neplacenou práci.

Členské státy musejí přijmout veškerá možná opatření týkající se zařízení předškolní péče o děti.

Otázka otcovské dovolené musí být ještě dořešena. Musíme tedy najít společné řešení, jak tuto dovolenou ve směrnici sjednotit.

Kromě toho, v konzultaci Komise ohledně nové strategie 2020, je otázkám rovnosti mezi muži a ženami věnována nedostatečná pozornost. Otázky rovnosti pohlaví musí být posíleny a do nové strategie zahrnuty.

Závěrem bych chtěla z celého srdce poděkovat panu komisaři za dlouhou spolupráci v oblasti rovnosti pohlaví, zaměstnanosti a sociálních věcí. Děkuji Vám a přeji hodně štěstí!

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Paní předsedající, v Evropě se odehrávají změny – jak je z této zprávy patrné – které podporují zlepšené vzdělávání a zvyšování zaměstnanosti žen, přestože jsou tu stále velké rozdíly. Tento pokrok se odehrává v oblastech, ve kterých ženy rozhodují sami za sebe, a ve kterých projevují iniciativu a statečnost. V oblastech, ve kterých mají malý vliv, fungují stereotypy, které jim neumožňují postupovat nebo se účastnit veřejného života. To je důvodem, proč počet žen v manažerských pozicích neroste a proč jejich účast v politice roste velmi pomalu. Klíčový je proto boj se stereotypy a přijetí opatření určených k podpoře rovnosti pohlaví ve veřejném životě i v politice. Zpráva hovoří o posílení těchto opatření, ale to nestačí. Takové návrhy musíme učinit společně. Musíme podpořit Komisi a členské státy v tom, aby zahájily diskusi a přijaly opatření na zvýšení účasti žen v politice. Když jsou do politiky zapojeny ženy, více pozornosti je věnováno sociálním otázkám, zařízením pro péči o děti, ženským otázkám a rovnosti žen všeobecně.

V Polsku jsme zahájili diskusi na téma priority v politice. Skupina žen zahájila občanskou iniciativu k návrhu zákona o rovnosti v politice, tak aby 50 % kandidátů ve volbách bylo ženského pohlaví. Na podporu tohoto zákona jsme sesbírali přes 100 000 podpisů a předložili jej polskému parlamentu. Začala velká diskuse a nevím, zda bude myšlenka úspěšná – zda bude parlament ve prospěch našeho návrhu hlasovat. Nevím, jestli to bude mít velký úspěch, ale samotná právě probíhající diskuse velmi změnila povědomí ve společnosti. Máme výsledky průzkumu veřejného mínění, které to dokazují. Proto vyzývám k tomu, aby byla takováto diskuse o účasti žen v politice zahájena v zemích Evropské unie.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PAN WIELAND*místopředseda*

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Pane předsedající, je dobře, že diskutované rozhodnutí zahrnuje bod 38, který stanoví, že ženy musejí mít kontrolu nad svými sexuálními a reprodukčními právy, zejména prostřednictvím snadného přístupu k antikoncepci a potratům a možnosti bezpečného potratu. Je to významné zejména pro občanky zemí, které mají omezující protipotratové zákony a v nichž je šířena ošidná propaganda podporující život. V mé zemi – Polsku – politická pravice, která je ovlivněna duchovními, nepovoluje řádnou sexuální výchovu, omezuje antikoncepci i legální potraty. Dokonce slovo „potrat“ bylo z polštiny téměř zcela odstraněno a nahrazeno výrazem „zabití počatého dítěte“. S účelem skoncovat s legálním ukončením těhotenství, jichž je ročně prováděno pouze několik set, se již po několik let objevují snahy přidat do polské ústavy ustanovení, které by chránilo život od momentu početí. Údaj o 100 000 nelegálních potratech tyto takzvané účastníky kampaně za život, kteří se pokrytecky tváří, že se tyto potraty nedějí, neznepokojuje.

Evropská unie musí skoncovat s opovrhováním reprodukčními a sexuálními právy žen ze strany členských států

Danuta Maria Hübner (PPE). – Pane předsedající, ženy představují polovinu evropských schopností. Tímto tvůrčím potenciálem nesmíme plýtvat. Pokud uspějeme a převedeme tento potenciál do hospodářství, uděláme velký skok kupředu, co se týče jak v evropské společnosti stále přítomných postojů, tak nové unijní agendy pro větší růst, zaměstnanost a konkurenceschopnost.

Na papíře rovné příležitosti existují. Unie vydala 13 směrnic týkajících se rovnosti pohlaví. Princip je zakotven ve Smlouvě a v ústavách i legislativních aktech členských států, ale údaje z praxe mluví jinak. Ženy nebyly nikdy předtím tak kvalitně vzdělané, ale pokud jde o podnikání, ženy jsou stále nedostatečně zastoupeny.

V odměňování mezi pohlavími se za poslední léta nic nezměnilo. Ženy při podnikání zřídka nesplní své závazky, pokud jde o hrazení půjček, ale přístup k finančním prostředkům mají obtížnější, a to je dáno bankami, které požadují zástavy. Abyste si mohli vypůjčit peníze potřebujete mít více peněz, ale ženy vlastní pouze 1 % světových aktiv.

Navzdory vyšší kvalifikaci i navzdory vyššímu vzdělání jsou ženy mezi těmi, kteří rozhodují, zastoupeny zcela nedostatečně. Klíčem ke všemu je dostat ženy do rozhodovacích pozic. Ženy mohou propagovat svou věc a vést marketingovou kampaň za svůj program, ale skutečná síla leží v rozhodování. A to je důvodem, proč se na něm ženy musejí podílet.

Aby mohlo dojít ke změně, je zapotřebí kritického množství. Jedna jediná žena v rozhodovacím orgánu bude své chování muset brzy přizpůsobit, aby byla mužskou většinou přijata. Už to, že by v rozhodovacích radách bylo několik málo žen by mohlo pro začátek něco změnit. Tyto strategie přese všechno nepomohou, pokud neuspějeme v odstranění té největší překážky pro ženy: sladění rodinného života a práce. Zbývající překážky vyžadují politické řešení, a to je důvodem, proč stále potřebujeme politiky zaměřené na oblast rovnosti žen a mužů jak na vnitrostátní, tak na evropské úrovni.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pane předsedající, rád se ztotožním s tím, co řekli moji kolegové poslanci, mnohé ženy, četní muži i náš zpravodaj, pan Tarabella, kterému blahopřeji, a rád bych řekl, že všichni nadšeně podporujeme jakékoli kroky a iniciativy za účelem potlačení jakékoli formy diskriminace, pokud jde o rovnost mužů a žen. Není o tom pochyb, neboť v otevřené, demokratické a liberální společnosti, ve které chceme všichni žít, musíme fungovat takto.

Je vyvíjeno důležité úsilí a to musíme zdůraznit. Na evropské úrovni bych sněmovně připomněl směrnici 2006/54/ES, která vyžaduje, aby členské státy potlačily všechny formy diskriminace v oblasti rovnosti pohlaví do srpna 2009. Rovněž bych sněmovně připomněl Plán pro dosažení rovného postavení žen a mužů 2006–2010.

Také vítám a sněmovně bych připomněl všechny iniciativy, které v této otázce podnikly národní vlády v členských zemích Evropské unie, z nichž nejnovější byla ta ze strany vlády prezidenta Sarkozyho k podpoře legislativy týkající se zákazu nošení burky na veřejných místech.

Tohle všechno jsou konkrétní kroky, ale je jich potřeba více, pokud máme změnit především a zejména náš přístup v předcházení všem formám diskriminace. Diskriminace bohužel stále existuje, a jednou ze zranitelných skupin, kterou bych rád zmínil, jsou novopečené matky. Žasl jsem nad tím, když jsem ve zprávě

Evropské komise o barcelonských cílech a o zařízeních pro péči o dítě v Evropské unii četl, že téměř všechny evropské matky uvádějí, že nejsou schopny vychovávat dítě tak, jak by si přály z důvodu přemíry povinností, kterým denně čelí. Musíme porozumět a položit maximální důraz na skutečnost, že neschopnost dosáhnout skutečné rovnosti mezi pohlavími ohrožuje dnešní děti, které jsou připravovány o stabilní rodinné zázemí, ve kterém je matčina přítomnost silně pociťována. U dnešních dětí, které jsou zítřejšími občany Evropské unie, tak dochází k ohrožování duševní rovnováhy a stabilního rozvoje osobnosti.

Zita Gurmai (S&D). – Pane předsedající, hospodářská krize zdůraznila skutečnost, že práva žen a rovnost pohlaví jsou se současnými hospodářskými otázkami propojeny.

V zemích, které zavedly legislativu, která podporuje rovnost pohlaví, je zastoupení žen na trhu práce podstatně vyšší, stejně jako míra porodnosti. Tyto státy spějí ke zdravější hospodářské, sociální i důchodové situaci. Vedle toho jsou platy žen velmi důležité v rámci rodiny.

Je zřejmé, že aktuální strategie EU 2020 musí v oblasti začleňování rovnosti pohlaví do všech evropských politik nastínit jasný závazek. Strategie musí být v souladu s novým Plánem pro dosažení rovného postavení žen a mužů a také s budoucí listinou pro práva žen. Jak můj kolega, Marc Tarabella, ve své zprávě navrhl, zdraví žen a sexuální práva jsou stejně důležitým nástrojem i pro posílení společensko-hospodářského postavení. Musíme poskytnout přístup ke znalostem, informacím, lékařské péči a k pomoci, abychom všem ženám dali možnost volby a postavení s rovnými právy a přístupem.

Ráda bych poděkovala za těch pět let, po která jsem spolupracovala s Vladimírem Špidlou, neboť toto je poslední příležitost jej pozdravit. Mnohokrát děkuji za Váš vynikající příspěvek i příspěvek Vašeho týmu.

Hella Ranner (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, tato velice zajímavá rozprava již obsáhla téměř všechna témata. Stěží mne napadá něco, čím bych do ní mohla přispět. Je tu nicméně jeden stručný bod, o kterém bych chtěla pohovořit: cílem nás všech musí být to, abychom zajistili, že ženy se již nebudou ocitát v situacích, kdy musí volit mezi rodinou na jedné straně a prací na straně druhé. Musíme proto vytvořit takové podmínky, aby se to stalo skutečností. Měli bychom mít možnost přijmout rychlá opatření za účelem zajistit, aby ženy mohly naplňovat svou roli matky i svou roli v zaměstnání tak dobře, jak je to jen možné.

Vystoupení ze stávajícího systému odměňování je, realisticky vzato, pravděpodobně nevyhnutelné. Nicméně, žena by měla mít možnost, aby si zameškaný čas nahradila, jakmile se do zaměstnání jednou vrátí. Myslím si, že tohle je řešení, ke kterému bychom se měli propracovávat, zvláště v době obtížné pro hospodářství. Budeme-li úspěšní, a my v Evropském parlamentu můžeme k takovému úspěchu přispět velkým dílem, pak dosáhneme moderní Evropy skutečných rovných příležitostí. Je nám všem jasné, že to je možné opravdu jen s důslednou rovností žen a mužů.

Britta Thomsen (S&D). – (DA) Pane předsedající, zpráva pana Tarabellého o rovnosti mužů a žen nám vynikajícím způsobem vysvětluje velké výzvy, kterým v oblasti rovnosti v EU čelíme. Jednou z těchto výzev je dosažení zvýšení poměru žen ve vedení soukromých i veřejných podniků – v neposlední řadě ve finančním sektoru. Ocitli jsme se uprostřed hospodářské krize, ve které musíme využívat všech veškerý talent, jež máme, pokud máme vytvořit potřebný růst. Naše konkurenceschopnost je prostě v sázce.

EU by se tedy měla učit od Norska. V roce 2002 se norský ministr průmyslu a obchodu chopil iniciativy a navrhl, aby bylo ve vedení podniků každé pohlaví zastoupeno alespoň 40 %. Norsko musí využít veškerého talentu, jež má k dispozici, pokud má být země na mezinárodní úrovni konkurenceschopná. Současná podoba výběru zaměstnanců, v němž si muži vybírají hlavně muže je, pokud jde o inovaci a růst, destruktivní. Musíme využívat potenciálu obou pohlaví a přijít v EU s iniciativou za právní předpisy, které by byly podobné těm norským. V roce 2002 sedělo ve vedení společností v Norsku okolo 200 žen; dnes se jejich počet téměř zpětinasobil. Studie současně ukazují, že firmy, v jejichž vedení jsou zastoupena obě pohlaví, si vedou po čistě ekonomické stránce lépe. Bojovat za rovnost je tedy záležitostí zdravého rozumu.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, pane komisaři, zásada rovnosti žen a mužů je součástí hlavního proudu velké řeky, která již osvobodila cizince, otroky, jedince černé pleti, a touto řekou je zásada lidské důstojnosti, která platí pro všechny stejně. Zpráva pana Tarabellého a zpráva Komise jsou proto obě chvályhodné, neboť je správné na této zásadě vždy pevně trvat.

Jsou tu však dvě kritické poznámky, které bych, jak cítím, měl učinit. Příliv lidské důstojnosti a rovnosti by se měl týkat každého, úplně každého, včetně těch, kteří čekají, až přijdou na tento svět, nenarozených dětí. Je tedy nepřijatelné dělat to, o čem hovoří bod 38 této zprávy, a tím je mluvit o potratech jako o aspektu sexuálních reprodukčních práv nebo jako o právech žen. Nikdo nepopírá, že problémy jsou složité, když se

jedná o komplikovaná a nechtěná těhotenství – zde existují vážné problémy – ale, v každém případě, o těchto věcech by se nemělo mluvit v jiné souvislosti, než s potřebou pěstovat úctu k životu a nabídnout matkám veškeré druhy pomoci, aby si mohly svobodně vybrat ve svém těhotenství pokračovat.

Moje druhá kritika se týká rozšíření pojmu sexuálního a reprodukčního zdraví, jak je uvedeno v bodu odůvodnění X, nad rámec tělesných a duševních aspektů tak, aby obsahoval také sociální aspekty.

Rád bych věděl, co to znamená, že veškeré sexuální chování, ať je jakékoli, musí být ostatními hodnoceno jako blahodárné, tedy uznáno a chváleno. Neznačená to, že jsme se dostali až tak daleko, že už neporušujeme nejen svobodu svědomí, ale i svobodu přesvědčení? Položím pouze tuto otázku, protože si nemyslím, že je banální.

Mairead McGuinness (PPE). – Pane předsedající, dovoluji mi souhlasit s kolegy, kteří říkají, že více právních předpisů není odpovědí, pokud stávající právní předpisy týkající se rovnosti neprovádíme.

Za druhé, jako někdo, kdo s hnutím za větší rovnost vyrostl, se obávám, že mladé ženy mají za to, že boj skončil. Musíme tedy oživit diskusi mezi mladými ženami a mladými muži o programu rovného postavení mužů a žen.

Ohledně hospodářské krize, ano, postihuje ženy, ale samozřejmě, když ztratí práci muži, ženy jsou tím také dotčeny. Myslím, že musíme být velmi jednoznační v tom, že hospodářská krize se dotýká každého, zvláště rodin.

Ohledně bodů 34 a 35, plně souhlasím, a schválila bych výzvu určenou těm zemím, které ještě neratifikovaly Úmluvu Rady Evropy o opatřeních proti obchodování s lidmi. Doufám, že irská vláda se bude chovat v souladu se svým závazkem a letos tak učiní.

Domácí násilí je děsivou skutečností: Mnoho žen je skutečně zavražděno ve svých vlastních domovech. Nedávno jsme v Irsku měli soudní případ, který se týkal incidentu tohoto druhu.

Bod 38 však nerespektuje doložku subsidiarity ve vztahu k potratům, a myslím si, že třeba jej změnit.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Vážený pane komisaři, vážené kolegyně a kolegové, když zhruba před sto lety probíhal zápas žen o uznání volebního práva, ženy neusilovaly o privilegia, ale o spravedlivé uznání svých základních občanských práv. Zkusme jít touto cestou i dnes.

Jsem přesvědčena, že prosazení žen do politického života, zejména na národní úrovni, napomůže skutečná volná soutěž kandidátů ve volebním souboji. V takto nastavených podmínkách ženy nepochybně obstojí. Například v posledních parlamentních volbách v České republice by se při volné soutěži kandidátů zvýšil celkový počet zvolených poslankyň ze všech parlamentních stran z pouhých 15 % na přijatelných 26 %. A obdobné výsledky nalezneme i u jiných typů voleb.

Ženy nemusí být v roli prosebníka. Pokud budou mít rovné šance, prosadí se. Dokud však budou volební systémy soutěží vybrané hrstky kandidátů na očekávané volitelných místech bez reálné možnosti ostatních kandidátů či kandidátek být zvolen, o rovné šance se nejedná. Usilujme tedy o skutečně rovné šance pro všechny, tedy i pro ženy. Poté nebudou kvóty zapotřebí.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, před malou chvílí jsem hovořila o své práci v Evropském parlamentu, o svých zdejších úkolech a o mnoha svých schůzkách. Pak mi jeden muž položil tuto otázku: „Co na to říká váš manžel?“ Tuto otázku jsem slyšela mnohokrát. Víím, že ženám bývá kladena, ale myslím, že naopak žádného muže se takto nikdo neptá: „Co na to říká vaše žena?“

(Rozruch)

Vaše ano? Dobrá tedy, ve vašem případě můžeme hovořit o skutečné rovnosti.

Dovolte mi uvést další příklad. Mladému sezdanému páru mých přátel se právě narodilo dítě a rodiče se dělí o jednu práci, a to tu, že se starají o své dítě. U ženy je to považováno za normální, ale manžela se ptají, proč tráví polovinu dne měněním plen a zda necítí, že ho to brzdí v kariéře. Ani tohle není rovnost.

Závěrem mi dovoluji, abych se dotkla rovnosti v odměňování, o které jsme dnes diskutovali. Existují sice společnosti, které platí tarifní mzdy, ženy ale očividně pracují v odděleních, kde mají méně příležitostí k postupu a kde dostávají menší odměny. Jeden příklad na závěr: Společnosti, jejichž vedení sestává z alespoň

30 % žen, dosahují lepších podnikatelských úspěchů. Rovnost se vyplácí!

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Vítám toto rozhodnutí a mám radost, že klíčové místo bylo věnováno otázce žen, které pracují v zemědělství a netěší se žádnému jasnému a jednoznačnému právnímu postavení pokud jde o vlastnické právo a jejich roli v rodinné domácnosti. Tato otázka, která má možné podstatné důsledky, je jako důležitý cíl i na programu španělského předsednictví Rady. V této záležitosti musíme hledat nejlepší použitelná řešení.

Také doufám, že roli, kterou ženy v evropském hospodářství hrají, případně důležité místo také v budoucí strategii EU 2020, která bude projednávána již tento týden na informačním summitu v Bruselu.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, chtěla bych velmi poděkovat svému kolegovi poslanci, panu Tarabellovi, za jeho zprávu. Skutečnost, že tato zpráva obsahuje více než 40 bodů je zřejmým důkazem toho, že rovnost a rovné příležitosti pro ženy nejsou tématem, které můžeme spravedlivě posoudit během pouhé jedné hodiny. K dispozici je dostatek materiálu pro několik rozprav. Dnes bych se chtěla zaměřit na dva body. Prvním je bod 8 této zprávy, který kritizuje skutečnost, že k začlenění zásady rovných příležitostí dle Lisabonské strategie v zásadě nedochází. Ráda bych se připojila k výzvě, aby Komise a Rada začlenily kapitolu integrace rovnosti mužů a žen do své postlisabonské strategie „EU 2020“.

Kromě toho je nezbytné, aby členské státy prováděly posouzení dopadu založeném na pohlaví, neboť chceme-li brát boj proti dopadům současné krize vážně, potřebujeme opatření, která zohlední specifické postavení žen. Myslím, že členské státy by měly být za účelem podpory hospodářské obnovy opravdu naléhavě vyzvány k přijetí opatření založených na takovém posouzení údajů a dopadu. Jsem také toho názoru, že ženy mají právo rozhodovat o svém těle a svém zdraví.

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) I když tuto zprávu vítám, chtěla bych zdůraznit jednu věc. Nemyslím si, že právní předpisy jsou relevantní, zvláště proto, že rovnost mezi muži a ženami je jednou z hlavních součástí lidské civilizace a kultury. Věřím, že na počátku rozvoje každého jedince musí být přijata pozitivní opatření, a že je třeba začít formou výchovy, která odstraní stereotypy a dodá rovnosti pohlaví silnou podporu a smysl již od dětství. Dokud tento přístup nepřijmeme a nebudeme provádět integraci tímto způsobem, budeme stále vést tytéž diskuse o zkoumání této otázky, a méně o tom, co uděláme.

Chtěla bych zdůraznit ještě jednu věc. Nerovnosti se snižují ve znalostní společnosti nebo nové formě hospodářství. Věřím, že toto jsou důležité kroky směrem k rovnosti.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Pane předsedo, dámy a pánové, chci vás znovu upozornit, že zastaralé barcelonské cíle, na něž se tato zpráva odvolává, jsou v rozporu s doporučením odborníků. Ti totiž dokladují, že nejmenší děti, mám na mysli ty do dvou let, nemají být odkládány do kolektivních zařízení, a je proto nemožné ukládat členským státům takové cíle. Pro zdravý psychický vývoj kojenců a batolat je prostě zásadně důležité, aby o ně celodenně pečovali matka nebo otec. Navíc tato zpráva zasahuje do práv členských států, když chce měnit jejich prorodinnou politiku. Naším úkolem je ovšem usilovat o účinná evropská opatření pro boj proti obchodování s lidmi a proti násilí na ženách a taky dětech. Myslím ovšem, nebo chci upozornit na to, že tato zpráva necítí právo na život nenarozeného dítěte. A považuji tuto zprávu za nevyváženou. Závěrem chci poděkovat komisaři Špidlovi a přeji mu hodně úspěchů.

Katarína Neveďalová (S&D). – (SK) Je pravda, že Evropská unie v posledních třiceti letech udělala mnoho pro to, aby postavení a práva žen zlepšila. Nejnapadnější rozdíl, který nicméně stále přetrvává, a který se dokonce prohlubuje, je rozdíl v odměňování mužů a žen.

Ženy vydělávají v průměru o 20 % méně, ale rozdíly v odměňování mezi ženami a muži mají též závažný dopad na celoživotní výdělky a důchody žen a na to, o čem stále častěji hovoříme jako o feminizaci chudoby. Rozdíly v odměňování jsou spojeny s mnoha právními, sociálními i hospodářskými faktory, jejichž rozsah je širší a otázku „stejně odměny za stejnou práci.“ přesahuje.

Měli bychom vést celoevropskou kampaň za účelem odstranění hluboce zakořeněných předsudků, které se týkají údajné vrozené skutečnosti, že jsou zde ti, kteří nosí kalhoty, a že jsou tu méně hodnotní jedinci, kteří nosí sukně. Musíme mluvit otevřeně o tématech domácího násilí a obchodování s bílým masem, která jsou stále tabu, a samozřejmě o zavedení rovnosti pohlaví do vzdělávacího procesu žáků základních škol.

Ráda bych skončila položením jedné otázky každému, kdo tu dnes sedí. Jak si může společnost cenit žen a chránit je jako jedinečné a výjimečné bytosti, jako nositelky života, když Mezinárodní den žen považujeme za pozůstatek socialismu?

Piotr Borys (PPE). – (PL) Pane předsedající, velmi mne těší, že dnes hovoří také muži, ačkoli, jak je vidět, jsme v menšině. Byl bych rád, kdybychom se podívali na politiku rovnosti pohlaví v kategoriích obrovského

nevyužitého potenciálu, a proto by v průběhu 10 let této generace měly být disproporce vyrovnány v každé oblasti, pokud chceme pomýšlet na rychle se rozvíjející společnost.

Zde jsou tři problémové oblasti: Za prvé, disproporce v akademické oblasti. Ženy jsou vzdělanější, ale nedostávají povýšení. Za druhé, účast žen v politice by měla být podstatně vyšší, a to je důvodem, proč si myslím, že by měla být zavedena pravidla týkající se rovnosti ve všech členských státech. Za třetí, oblast podnikání. Ženy se daří lépe například v oblasti mikropodniků, ale jejich účast na vedení velkých společností je nízká. Současná míra růstu naznačuje, že ženy dosáhnou rovné účasti až v roce 2280. Toto musí být změněno.

Jsou zde tři závěry. Za prvé, monitorovací centrum by mělo brát v úvahu nejlepší postupy. Za druhé, rád bych vyjádřil obrovské díky panu Špidlovi za to, že umožnil, prostřednictvím Evropského sociálního fondu, největšího finančního nástroje Evropské unie, investovat do školek. Za třetí, rád bych oznámil, že budu-li během tohoto funkčního období plánovat dítě, vezmu si otcovskou dovolenou, pokud mi to pan Buzek umožní.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Věřím, že je potřebné mít účinný systém plánování služebních postupů za účelem zajištění rovných příležitostí pro muže i ženy, což znamená, že tu musí být dostatek zařízení pro péči o dítě jako jsou jesle a mateřské školky.

Evropská unie má v současnosti čekací listiny pro děti, které mají být do jeslí a mateřských školek zapsány. Je tu velký počet dětí, které nemohou být do takovýchto vzdělávacích institucí zapsány z důvodu nedostatečného počtu míst. Každé euro, které je investováno do rozvoje zařízení pro péči o dítě, znamená pro společnost návrat 6 euro plynoucích z vytvořených pracovních míst a ze zlepšení kvality života evropských občanů. To je důvodem, proč doufám, že Evropská unie a členské státy budou v budoucnu do těchto zařízení pro péči o děti velmi nízkého věku investovat více.

V neposlední řadě bych vás chtěla upozornit na situaci rodin s jedním rodičem a na potíže, na které narážejí rodiče-samozivitelé.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Pane předsedající, podle mého názoru k otázce rovných práv žen a mužů existují dva klíče. Jedním je rovný přístup k ekonomickým zdrojům a druhým je rovný přístup k rozhodování ve veřejném životě. Rozdíly v odměňování žen a mužů, které stále sverpě přetrvávají, jsou, dle mého názoru, nepřijatelné. Za stejnou práci by měla být stejná odměna. Kromě toho bych chtěla zdůraznit, že, dle mého názoru, je velmi důležité, aby se ženy více účastnily politického života a veřejného života vůbec. Jsem hluboce přesvědčena, že vyšší účast žen na veřejném životě, ve větším počtu a na základě spravedlivějších zásad, bude znamenat, že rozpočty i politiky, které budou vytvořeny, a plány, které budou stanoveny, budou ve větší míře odrážet sny, potřeby, touhy a plány celé společnosti.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Z důvodů hospodářské a finanční krize vzrostla míra nezaměstnanosti žen v roce 2009 o 1,6 % v porovnání s mírou nezaměstnaností mužů, jež vzrostla o 2,7 %.

Zapojení žen do politického rozhodovacího procesu se významně zvýšilo. Procento zastoupení žen v Evropském parlamentu se v porovnání s předchozím volebním obdobím parlamentu zvýšilo z 31 % na 35 %. Ženy, které zastupují Rumunsko představují 36 %. Příklad Rumunska, kde byla předsedkyní poslanecké sněmovny zvolena žena, bývalá poslankyně Evropského parlamentu, je první vlašťovkou. V osobní rovině, jako mladá žena začínající politickou kariéru, jsem kandidovala jako nezávislá do Evropského parlamentu a bez pomoci stranické kandidátky jsem dokázala získat nezbytný počet hlasů. V soukromém sektoru jsou ženy mnohem lépe zastoupeny, třetina z nich...

(Předsedající řečníci přerušil)

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedající, název naší zdejší rozpravy dnes večer je „Rovnost žen a mužů“, přesto většina mluvčích, když o této otázce hovořila, řekla „mužů a žen.“

To myslím částečně odpovídá na otázku položenou paní Lullingovou o tom, proč nebyl od roku 1975 učiněn větší pokrok. Důvodem je tradice. Je to záležitost kultury. Role žen je viděna jako méněcenná, podřízená. V mnoha zemích světa tohle stále existuje, a je to velkou výzvou ke změně.

Naštěstí však EU udělala dobrý pokrok, a nikde pravděpodobně nebyl větší než v tomto Parlamentu, kde jak po početní stránce, tak po stránce přístupu panuje opravdová rovnost. Tohle musí pokračovat prostřednictvím právních předpisů, cílů a směrnic.

Byl zmíněno také to, že bychom měli mladé dívky více informovat. Souhlasím, ale musíme rovněž více informovat mladé chlapce, zvláště abychom kompenzovali škodu způsobenou řadou filmů a televizních programů, které nepřispívají k utváření rovnostářské společnosti v duchu rovnosti. Je zapotřebí vykonat ještě mnoho práce, a my musíme začít jednat.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Pane předsedající, často je to tak, že v obtížných dobách, spočívá řešení mnoha problémů spojených se zajišťováním každodenních dobrých životních podmínek rodiny na ženách. Nejen, že by se jim za to mělo po všech stránkách dostat vděku, ale měla by jim být poskytována pevná podpora jako součást sociální politiky. Myslím, že v této oblasti máme mnoho práce.

Rovnost pohlaví a práva žen vycházejí z lidských práv. Zdá se, že vytváření nadbytečných právních předpisů k podpoře těchto základních práv může být vnímáno jako jednoznačné popření této zásady. A konečně, nejvíce můžeme v oblasti rovnosti mezi ženami a muži učinit prostřednictvím systému vhodného vzdělávání, neboť úcta k ženám nestačí a nemůže být plně definována a obsažena ani v těch nejlepších dokumentech, pokud není součástí naší kultury, zvyků a výchovy.

V Polsku máme přísloví, že žena podepírá tři rohy domu a muž pouze jeden. Mohli bychom říci, že takováto situace ženy chválí a oceňuje, nebo, že je nadměrně vykořisťuje a že je příkladem nerovnosti.

Vladimír Špidla, člen Komise – (CS) Dámy a pánové, diskuze, která proběhla byla neobyčejně bohatá. Myslím, že jsem zažil již mnoho diskuzí v Parlamentu a tato patří nepochybně k nejbohatším. Myslím, že se také jasně ukázalo, že politika, kterou formuluje Evropská komise a Evropa jako taková, je politikou, která má svůj vnitřní smysl, svou vnitřní logiku a je třeba v ní pokračovat. Rovnost příležitostí po mém soudu je skutečně základním elementem naší konstrukce, nepochybně vychází z lidských práv a je také zřejmé, že je třeba, abychom ji zajistili pro všechny. Není možné připustit, že budou existovat ostrovy, kde rovnost příležitostí nebude důsledně aplikována.

Politika, která byla zformulována v našem plánu pro rovnost, by po mém soudu měla pokračovat v dalším období a stejně tak se shodují v názoru na to, že v příští strategii „Evropa 2020“ je třeba genderové otázky zesílit. Protože tak, jak již bylo mnohokrát řečeno v diskuzi, a já se s tím zcela ztotožňuji, moderní společnost, která chce být úspěšná, si nemůže dovolit nevyužít svůj celý lidský potenciál. Myslím si, že rovnost příležitostí je pro Evropu jednoznačnou konkurenční výhodou.

Dámy a pánové, debatovalo se také o opatřeních, o kulturních aspektech, o zákonodárství a mnohých dalších ohledech této složité otázky. Myslím si, že nemůžeme apriori k žádnému prostředku zaujmout záporné nebo kladné stanovisko. Je nepochybné, že je třeba důsledně aplikovat stávající legislativu. O tom není pochyb a existuje tady mnoho problémů. Je také ovšem zřejmé, že mnohdy nová, velmi odvážná legislativa může situaci podstatně změnit. Byl tady zmíněn norský případ kvót pro správní rady velkých akciových podniků, kdy tento zákon zjevně změnil situaci, a myslím si, že by bylo zajímavé prostudovat norské zkušenosti. Ale přesto si myslím, že důraz na plné uplatnění současně platné legislativy je něco, co bychom neměli dávat do pozadí.

Dámy a pánové, byl jasně potvrzen význam rovnováhy mezi rodinným a pracovním životem a myslím si, že také bylo zřetelně řečeno, že rovnost příležitostí je záležitostí mužů i žen, a proto jsem velmi potěšen, že jsme se na této debatě podíleli na základě zkušeností obou pohlaví, tak jak si myslím, že je to třeba uplatnit vždy.

Předsedající. – Pane komisaři Špidlo, chtěl bych se připojit k chóru díky a přání hodně štěstí, které vám byly vzdány, a které zaznívaly z různých stran této sněmovny. Přeji vám mnoho úspěchů a boží požehnání!

Marc Tarabella, zpravodaj. – (FR) Pane předsedající, i já bych chtěl poblahopřát panu komisaři za toto závěrečné úsilí – ano, já, který jsem k němu často vznášel v jiných věcech námitky – a jednoduše poděkovat každému za tuto velmi bohatou rozpravu, ve které promluvil mnoho poslanců.

Pečlivě jsem je všechny poslouchal a je pravda, že vystoupila řada mužů, což mne těší. V každém případě byl poměr mužů vyšší než je Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví, jelikož ze 61 členů jsme tam pouze čtyři muži, což je příliš málo. Samozřejmě souhlasím s těmi, kteří řekli, že tohle je zápas, kterého se musejí účastnit i muži.

Nemohu odpovědět každému, ale paní Lullingová řekla, že většina pro hlasování ve výboru nebyla pohodlná. Dobrá, 15krát zaznělo „ano“, a pětkrát „ne“, tedy třikrát více „ano“ než „ne“ a sedm členů se zdrželo.

Vím, že jsme nad bodem 38, který se věnuje reprodukčnímu zdraví, sexuálním právům a zvláště antikoncepci a potratům, strávili spoustu času. Vím, že tato otázka je možná citlivější než ostatní, a já jsem nechtěl, aby se moje zpráva byla slepencem útržků, ale tuto otázku jsem nemohl přehlédnout.

Poukazují zvláště na mladé dívky, které se, pokud nechtěně otěhotní, nakonec trápí, protože neměly všechny informace, které potřebovaly. Co mi vadí nejvíce, je časté pokrytectví některých, co rádi takové situace přehlížejí a z těchto mladých dívek si stále dělají legraci, a když se něco takového stane jejich dětem, mají prostředky, aby jim zaplatili „revitalizační“ léčbu ve Švýcarsku či jinde, aniž by to poutalo mnoho pozornosti.

Co se týče rozdílů v odměňování, paní Bauerová to řekla výstižně. Pokud zohledníme vlivy částečných úvazků, které jsou omezené, hovoříme o 25 %. Je těžké být přesný.

Není to – a skončím zde, protože mi zbývá již jen pár vteřin – útržkovitá zpráva, přestože jsou v ní zmínky o mrzačení pohlavních orgánů, burce a nucených sňatcích. Mohu vás ujistit, že věřím, že tyto praktiky nejsou v demokracii součástí kultury; jsou to praktiky, proti kterým musíme prostřednictvím demokracie bojovat.

Skutečností je, že kdybych je do zprávy zahrnul, zastínily by všechny zbývající otázky, které jsou, podle mého názoru, důležitější.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu 10. února.

Písemná prohlášení (Článek 149)

Corina Crețu (S&D), písemně. – (RO) Přestože je poprvé v historii počet žen na trhu práce vyšší než počet mužů, případy diskriminace na základě pohlaví se vyskytují stále. Podstatná část zaměstnání, která vykonávají ženy, jsou obvykle na základě částečného pracovního úvazku nebo na smlouvy na dobu určitou, a odměna je nepřiměřená. Více než půl století poté, co byla zásada stejné odměny za práci začleněna do smluv Společenství, musí žena v Evropské unii pracovat 418 kalendářních dní, aby vydělala tolik, co vydělá muž za 365 dní.

Přestože politika EU byla průkopnickou, rozdíly v odměňování se od roku 2000 stabilně drží na velké úrovni. Máme nezbytné právní nástroje, abychom to řešili. To je důvodem, proč vyzývám k tomu, aby příští Evropská komise byla zapojena do provádění směrnice 2006/54/ES o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže i ženy v oblasti zaměstnání a povolání ve všech členských státech. Zatímco hospodářský pokles zasáhl zejména odvětví ovládaná muži, je zde riziko, Rumunsko nevyjímaje, že rozpočtová omezení povedou ke ztrátě řady pracovních míst ve veřejných službách, v oblasti, ve které jsou ženy zastoupeny nejvíce. Myslím si, že je zásadní, aby politiky v oblasti rovnosti pohlaví nebyly zasaženy diskriminačními opatřeními zaměřenými na zaměstnance ve veřejném sektoru.

Vasílica Viorica Dăncilă (S&D), písemně. – (RO) Zpráva o rovných příležitostech nabízí rovným příležitostem v Evropské unii nový impuls, neboť podpora opravdové, demokratické rovnosti žen a mužů zůstává měřítkem pro vytvoření demokracie, která sjednocuje celou společnost.

Rovné příležitosti nabízejí oživení sociálního pokroku, a nesmějí jednoduše zůstat soudním nástrojem. Ve většině evropských zemí se segregace na základě povolání a odvětví téměř nezměnila. To se odráží v nižších platech žen, nižším počtu žen, které pracují, když se starají o závislé osoby, a stejně tak v tom, jak muži a ženy sdílí povinnosti v rámci rodinného života.

Kromě toho nesmíme zapomínat také na úlohu žen v zemědělství v Evropě a jejich příspěvek tomuto odvětví: Třetina pracovníků v zemědělství jsou ženy. Většinou nedostanou zapláceno a netěší se přiměřené sociální ochraně, protože svou práci vykonávají na statcích, které obstarávají obživu jejich vlastním rodinám.

Myslím si, že Evropský parlament musí podporovat iniciativu ve prospěch založení Evropského střediska pro sledování násilí páchaného na ženách, a tím i evropské právní předpisy zaměřené na ochranu obětí a stejně tak ustavení orgánu na podporu rovných příležitostí na úrovni OSN.

Sirpa Pietikäinen (PPE), písemně. – (FI) Pane předsedající, dámy a pánové, ráda bych poděkovala panu Tarabellovi za jeho vynikající zprávu o rovnosti mezi ženami a muži v Evropské unii. Nerovnost mezi ženami a muži na trhu práce odráží skutečnost, že ženy stále dostávají jen 80 centů na každé euro, které dostanou muži za stejnou práci. K dispozici jsou opatření k dosažení rovného odměňování a nyní skutečně nadešel čas na to, aby byla uvedena do praxe. Mělo by být například být povinné provádět hodnocení nároků daného pracovního místa a na základě toho by měla být stanovována odměna. Zaměstnavatelům, kteří nevypracují

řádný program, který respektuje rovnost pohlaví na pracovišti, by měly být uloženy sankce. Ženy by neměly v souvislosti se svými kariérními postupy čelit překážkám a zažívat zastavení profesního růstu na základě svého pohlaví. Jak společnosti tak veřejný sektor musí věnovat více pozornosti tomu, aby zajistily, že v nejvyšších pozicích bude více žen. Při sestavování nové Evropské komise, by každý členský stát měl na post komisaře navrhnout jak muže, tak ženu. Jak je ve zprávě uvedeno, vyskytují se též problémy v oblasti sladování práce a rodinného života, které souvisejí s rovností mezi ženami a muži v profesním životě. Rozvoj veřejných služeb s účelem usnadnit poskytování péče a poskytnout větší prostor pro otcovskou dovolenou jsou způsoby jak rozdíly mezi ženami a muži na trhu práce vyrovnat. Evropská unie potřebuje sociální regulaci. EU již začala na rovnější Evropě pracovat: Postavení evropských žen se, díky právní předpisům EU, podstatně zlepšilo. V otázkách rovnosti jde Evropská unie správným směrem, ale věci se nedějí samovolně: Do budoucna budeme požadovat silnější sociální rozměr EU, abychom zaručili rovnější a sociálnější Unii než kdykoli předtím.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), písemně. – (RO) Rovnost žen a mužů je základní zásadou Evropské unie. V průběhu let byl v tomto ohledu učiněn značný pokrok. Mezi členskými státy jsou nicméně stále podstatné odchylky, pokud jde o nabízení rovné odměny za odvedenou práci, počet žen, které zastávají řídicí pozice a procento žen na trhu práce. Navzdory současným právním předpisům EU je mezi členskými státy stále patrný rozdíl mezi platy, které dostávají muži a těmi, které pobírají ženy, průměrně 15–17 %. Je to z toho důvodu, že ženy mají špatně placená zaměstnání nebo pracují na částečný úvazek. V důsledku snížení výdělků žen a jejich důchodů v průběhu života způsobují tyto rozdíly v odměňování, v případě starších žen, chudobu. Hrozbě chudoby je vystaveno 21 % žen ve věku 65 a více let v porovnání s 16 % mužů v této situaci. Pokud jde o zajištění rovnosti pohlaví, členské státy musí, za účelem zaručení rovných práv jak pro ženy, tak pro muže, sdílet dobré postupy. Kromě toho, bych ráda zdůraznila, že ve školách jsou zapotřebí výukové programy, jejichž cílem by bylo bránit předávání stereotypů spojených se ženami.

Livia Járóka (PPE), písemně. – (HU) Nejdůležitějším úkolem, který se týká politik Evropské unie v oblasti podpory rovnosti pro muže i ženy je vyhodnocení úspěchů a neúspěchů čtyřletého plánu, který v letošním roce končí, a naplňování hlavních rysů nové strategie. Plán pro dosažení rovného postavení žen a mužů, který začíná v příštím roce musí klást důraz – tak, jako ten současný – na fenomén vícenásobné a „průřezové“ diskriminace, za současného věnování větší pozornosti aspektům práv žen v případě etnických menšin. Zpráva správně upozorňuje na škodlivé dopady celosvětové hospodářské krize na situaci žen, zvláště co se týče pracovních míst a rozdílu v odměňování na základě pohlaví. Je tedy zásadní, aby nová strategie zohlednila hospodářskou důležitost rovných příležitostí pro muže i ženy, poněvadž diskriminace na základě pohlaví je nejen nespravedlivá, ale zpomaluje i ekonomiku. Členské státy i podniky, kterých se to týká, je tedy naléhavě třeba vyzvat k tomu, aby, na jedné straně, do svých strategií pro řízení krizových situací začlenili zřetel rovnosti pohlaví, a na straně druhé, aby se zdržely finančních omezení, která rovným příležitostem pro muže a ženy škodí. Plán pro dosažení rovného postavení žen a mužů, který nabývá platnosti po roce 2010, musí zachovat priority předchozí strategie a více se zaměřit na aspekty související se snižováním chudoby a sociálním vyloučením, zvláště v Evropském roce věnovanému tomuto tématu. Nová strategie musí být konkrétním akčním plánem s realistickými a ověřitelnými cíli. Kromě toho je, se zřetelem k jejich provádění, zapotřebí účinnější koordinace mezi Evropskou komisí a členskými státy.

17. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

18. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno ve 22:50)